

ב: מישקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

מסורת הש"ם

1. את החקתי נשמרו בברכתך לא תרבע עכברים שרך לך ותורע כלאים ובגד כלאים שעשנו לך יעללה טה וירקע עט טה.
2. וזה דבר התשובה שמותם בבעל משה קדו אשר יטה ברעהו לא יגש את רעהו ואחיו כי קרא שםיה ליה דברים זו ב

הגחות הב"ח

גלוון השם
תומ' ד"ה חייב שתים
וכו' וקשיא ל"ג. עיין ב'ג'
לט' גג ע' 3:

דלאה אהן נאיגוינו. הצע ממעין צעל יונט חמיכלאה פֿילען זיט
הצעעל נמי סלרי רבי יוסדה וממניגטען דקנטני נמי ממעין צעל יונט חמיכלאה
זיט סלטחן היון ביט הצעעל הול נמו רבי יוסדה סיון: אהס קון מאגניטין
המאן סלטחן. נון ר' נון יעוק כדרטחן לומד כל'ם דערוי פֿילען
ממליה דרכינן חלוצ'ה דר' גאנט נאר'ה סכ' נמי פֿרלען
ילטמלה דערוי יוסדה דמוכחה
צעי הצעעל ווילען זיט נמיינ

לلمואathi לאינפולי אבל מעין שלא יצא
בתחילתה דלאathi לאינפולי אפלו בית
הבעל נמי אם כן מתרניתן אמאן תרמייה
אללא לרבי יהודה לא שנא מעין שציא
בתחילתה ולא שנא מעין שלא יצא בתחילת
וית השליחין אין בית הבעל לא והאי דקחני
מעין שציא בתחילתה להודיעך בחו דר' מאיר
אפלו מעין היוצא בתחילת משקון ממנה
אפלו שדה הבעל אמרת המנכש והמשקה
ימים לורעים בשבת משום מאי מתרין ביה
בבה אמר משום חורש רב יוסף אמר מישום
ורוע אמר רבה כותוי דידי מסתברא מה
רכבו של חורש לרפיי ארעה הא נמי מרפיי
ערעה אמר רב יוסף כותוי דידי מסתברא מה
ירוד אמר זרע לצמותי פRIA הכא נמי מצמה
לרב יוסף קשיא לדידך קשיא מישום חורש
אין משום זרע לא וכי תמא כל היכא
ורוד אין משום חורש אלא חרוד והאמור
אייכא תרתי לא מיחייב אלא חרוד ומתקברא מה
אתה משום נטעה ואחת משום קוצר קשיא
זומר וצריך לעצים חייב שתים
אתה משום נטעה ר' עקיבא אמרת ר' עקיבא זרע
אייחיביה רב יוסף לרבה זרע זרעה זרעה
אספירא ורעה בכלאים אלא לדידך דאמרת
שלמא לדידי דאמני אין משום זרע הינו
ישום חורש חriseה בכלאים מי אספירא
אמר לה מא שום מקים והא מדקתני סיפא
או שום מקים הוא כולה ר' עקיבא היא
או מאי טעם קאמר Mai טעם המנכש והמחפה
כלאים לךה משום מקים שר' עקיבא דתניא שרך
א תרעד כלאים אין לי אלא זרע מוקים מנין
תלמוד לומר כלאים שרך לא תנן משקון בית
ושלחן במועד ובשביעית בשלמא מועד
ישום טירחא הו ובמוקם פסידא שר' רבן
אללא שביעית בין למאן דאמר משום זרע
ובין דאמר משום חורש ורעה וחירשה
ישם שמות י בשתי שמות הכתוב
מדבר אחת שמות קרכע ואות שמות
מספסים בזמנן שאთה משפט קרכע אתה
ישם שמות בספסים ובזמנן שאי אתה משפט
קרכע אי אתה משפט בספסים רבא אמר
אפלו תמא רבן אבות אסר רחמנא
תולות

עלייה לדרכיו וומרה לתקיעת צממן ה'ס לדוחייהם: כל צע מאנל. תלמיד דרבנן לאלה פלה, לרבות המקומות בללאם בלבד לא שרו רבנן. אלא אבשבייעת, בגין למאנן ואדר מאסקה מים יוזעים חיבר מש' טו גנאי ר' ר' אמר לו ה'ר דרבנן השיטה שטוטן, חביב שמתרב וכותוב שמתרב, שטרו און דידי גויסים היא, שביעית בזומן הה' דרבנן, ובמקומם פסידיא שר' רבנן. ר' בא און

אם בן אמאן תרמייה. וקס נפקח לו מומין
יסודה יומר מיל'ה כמו לתקונית לו
היליכנו לדרכי יסודה וממנו היליכנו לאלה'ם
ממייה דמנמיהין היליכנו היליכ�ו יותר מה

לטשורין כהו ד' כהו ירושה דממחמייל
הו כה ד' כה דקמץ עדרי:

משום מא' מתרנן. להן מד' נוקה ולה נאגר הילג' נא' נטה' בטה' ליה' סטמליין צו נא' תעטה' איס' ליס' כטמפלקין סטמנדיין (דער מ), מקרלה דעריך נפlicht צס סטליקול נא' דעריך: **קא** מרפוי' אראעא'. בעט' עיקל סטמאנס הילען ודומס' למורך ולז' יוסט' הילע' ג' לדעריק מליכת' דומס' נמלוכ' מהחכמת' הסגנעס' הילו לדרפי' הילען וצבי' פליגי' דערדא' קדר' נטמר ר' מהמעש' מלמיין נס' ולה' חאל' ר' חמ' חטא' ורכ' יוסט' קדר' צמר ממתקב' קוזלין דערוין עיקל ווילג' נילג' צמבל' סטמ' קדרמיין:

וּצְרִיךְ לְעַזִּים. חֲנֵל הָסֶה
לְרִיךְ נְעָזִים וְלֹא נְמֻלֵּל צָו
דְּמִינֵּי מִזְוֹבְּקָה קְלִילָה דָּלָם דְּמִינֵּה קְלִילִין
דְּקָוְגָּלִין נְמֻלְלָה הוּא מִידִי שְׂלִילִין
לְגַדְלָה דָבָר כְּגָון רְפּוּחָה וְכַיּוֹגָן צָאן
וְלֹא הָיוּ הָיוּ שְׂקוּוֹגָלִין נְזָרָקָן גּוֹפוֹ פְּטוּול
דָלָם מִיחִימָה שְׁפִילָן מִזְוֹבְּקָה מִזְוֹבְּקָה
לְמַזְלָלָה נְצָקָן שְׂמָחָה דָמָיִן נְחָקָן
מְלַלְלָה: **חַיִּיב** שְׁתִים. קְשִׁיל
לְבָבָה דָמְוִילָן תָּמָר קְדִמְיוֹן דְסֶלֶב זְוּמָר
לֹא דָמִי כָּלָן נְנוּטָן וְחַפְעָלָן חַיִּים
מִזְוֹבְּקָה נְנוּטָן וְקְשִׁילָן נְלָכָד יְוָמָן דְפִילָן
הָלִינוּ מְתַכְוּן נְלָמָות אַגְּפָן כִּיּוֹן דְוָהָלָי
מְמַמְמָה מִמְמָה סִינְוָר חַיִּים מִזְוֹבְּקָה
נוּטָע דָהָל קְסָם קְהָלָמָר לְכָנָה
הַפִּילָן לֹא מִזְבָּצָע וְלֹא קְשִׁילָן כָּל
לְהַמְלִיכָן דְלָכְתָה לְהַמְלִיכִי (מִזְוֹבְּקָה
דָהָל, ו.). מִזְוֹבְּקָה רְצָעָה הַמְתָה הַמְתָה
מִמְיִצְוָה וְלֹא הַמְתָה מִמְיִצְוָה מִזְוֹבְּקָה
לְכָנִיעָת מִלְחָץ כִּי כָּגָן לְהַלִּיכָה מִמְתָה
וּמִמְלְקָות נְכָל מְלָמִי מִילָּי לְהַמְלִיכָן
לְהַמְלִיכָן לְפָדְלִי צְמָתָה מִלְקָוִות מִלְוִיָּוִת
חַד רְצָעָה כּוֹן וְלֹא מִמְמָעָנִי מִרְקָעָתוֹ
לְכָל סָס מִלְקָות חַד רְצָעָה סָס וְאַכְיָה
נְכִי הַמְרָבָבָן פְּקָחִים כָּל בְּעָא
(דָבָר, ו. וְס.) הַמְרָבָבָן הַכִּי הַלְּלָל פּוּטִיתָה
לְוַקְסָה הַרְכָּבָע וְעַגְגָּגָה דָבָר כָּלָה הַמְוּרָה
סְכוֹןָה מַקְבִּץ מִינִים לְבָבָה וְלֹכְדָבָר יְוָסָף
מִזְוֹבְּקָה דְגַרְלָה דְבָה טָהָר כְּלָמְלָכָהן (כ' ב')

שミニונת) וגופו. אבל באילנות נטעה היא, כרכבת ונטעתה ששלמה מעד שמו יטרח הוא ואדואן, ולכודם פפיר יי' ר' פריך אבוי, והאדובן דלית שמשיטה בקרען שאץ ישראל קרען כר, והאדובן דלית שמשיטה בקרען שאץ ישראל

**א' מ' פ' ס' מלחמות
ב' כ' נ' נ' נ' :**

רבי נחנא וסביר ר' יהודה ל' משמע שיצא כתהלה ולא שנא ענן טשין אלא יצא כתהלה, אין טשין אלא בתי השלוחן, והוא דקנינו מני שיצא כתהלה, אידייד אמר ר' אדר ענן שיצא כתהלה שטנקן מבנו שדה הבעל, הנג איזה גומי מעין שעיא כתהלה. אמרו המgangש, פ' החופ בית הווועז, והוועז, ולודיעם בשבת, מה שומ מאיר תחריקן ברא, בבה אמר משום הוועז, מה דורך ההורש לרובי איגאנט גומי מפיט אירענא גיניהו. ורב יוסוף הווועז אמר שטנקן, מה דורך הוועז גומצחויר פירא, הא נמי קא גומצחויר פירא, ומקשי אידייד הווועז, ואמאי מאיר מהוועז ביה מסמך הווועז ומושב וועז.

מן א מוי פ"ה המלומות
ש망ס סלכָה צ ג:
מן ג ד מוי סס סלכָה
ל ס:
יז ה מוי סס סלכָה צ:
יח ז מוי סס סלכָה ט:
יט ח מוי סס סלכָה ג:
כ ט י מוי סס סלכָה צ:
כא ב מוי סס סלכָה ד:

1. וְבָשַׂר הַשְׁבִּיעָה שְׁבַת
שְׁבִתָּה יְהוָה לְאַחֲרֵי שְׁבַת
לֵי שָׁרֶר לְאַתְּרוּ
וּמְרֻמָּה לְאַמְוֹתָה אֶת
סְפִיחָה צָרִיךְ רָאֶה תְּקוּנָה
וְאֶת עַבְדִּים נְזִירֶר לְאַתְּ
בְּכָרְבָּה שְׁנָת שְׁבִתָּה יְהוָה
לְאַלְמָנָה וּמִקְרָא כָּדָה
2. וְהַשְׁבִּיעָה תְּשִׁמְחוּ
וְגִטְשָׁה אֶת אַבְלָה אַבְלָה
עַמְּךָ וְרוּם תְּאַלְמָלְחָת
הַשְׁדָּה תְּנַעֲשֶׂה מִבְּנָה
לְרוּמָה שְׁמָתוֹב בְּגַי

רביינו חננאל (המשך) דוד לאברון איילין, לולמו, להפריטה האילין, וכן גנון גיזום שאמי, במס' ע"ז אמור, וזה לטסומני פיליל, לסותם הדרסוקני, שער. ואיתמר ההורשש בשבעית י"ח יותם ור' אליעזר, אשר סבר כי כ"ז לאילען ליקונה, שפירושו שאותה מזאצ'ה השבעית שת' גזון, ובנ"ן בשעה, ר' מזקון שאותה מזאצ'ה כלל בעשיה, כלומר, הר' כלל כל מילואת שבעית, ועוד פט' בל' לא תעשה, שאמר שריך לך נזכר לא זומרו, אלא אמר ר' אלילען, כי אין גזונן דגין אוthon כביכול מילדי אוחראיגן לא. ר' ירמי הירני גם כן בצלל פוט' וטל' ולל שנאמר ואות ענבי נזיר אללה מה שבפטוט, ומילאה, ואילו מוכחה בהשכית לתקה. והדר אמור, ר' ירמי הירני ואחריהם ר' נזיר, ואילו בצלל ובפטוט. והני אוחנו ליקונה, לא סבר לר' ירמי אוחראיגן לא. ר' נזיר, כל מילאו לו בצלל מילאה, ואילו לא בצלל למאת אמר לא אומת ליקונה, מכאן ואידך אמר אילען (אי) ונאחן דגין און, און, לאילען, לאילען, מאן ואידך אמר אילען ליקונה, מכאן ושיפר, ומיריה אינו ליקונה, מפרקין, געלין, היבהלת, מפרקין, מאנקין, עשין לנו אבק, מה בין ממחפה באבנים מעשין מהגנין, והוחמן מהלעין בשביעית, בין זההם לעיטה בית, המהומות אינו אלא כבודושב שמירה. עיטה מיצל עלייה, והויא וואיליה מוכחת, מה בין ממחפה באבנים ובתוכה ששה מורה, והיא דגדלה מהמתה.

אַתָּה בְּשִׁבְדָּה וְשַׁבְּכָה
צָדָס וְצִוֵּן צְלָס וְמֶלֶךְ
צְמָקָמָן קֹי שָׁעָזָן כָּרָר
אוֹתוֹ בְּבָלָל וְפָרָט וּבָלָל.
(פ' ג' גנ' נג')

חולדות לא אסר רחמנא דתביב ¹ ובשנה
השביעית שבתוון יהוה לארץ שך לא
חוורע וגנו מכדי זמירה בכל ורעה ובצירה
בכל קזירה למאי הלהבא בתיבתו רחמנא
למרא דהני תולדות מיחיב אהרןיתא
לא תומר אין לי אלא זורע זומור מנין
לניכוש ולעדור ולכיסוח ת"ל שך לא ברוך
לא לא כל מלאכה שבשך ולא כל מלאכה
שברכם מנין שאין מקרסמן ² ואין מודין
ואין מפוגן באילן ת"ל שך לא ברוך לא
לא כל מלאכה שבשך ולא כל מלאכה
שברכם מנין שאין מובלין ³ ואין מפרקין
ואין ⁴ מאבקין ⁵ ואין מעשין באילן ת"ל שך
לא ברוך לא י כל מלאכה שבשך לא
וכל מלאכה שברכם לא יכול לא יקש
תחת הזוחט ⁶ ולא ידרחר החת הגנים ולא מלא
נקעים מים ⁷ ולא עשה עוגיות לנפניהם ת"ל
שך לא תורע ורעה בכל הירחה ולמה
יצתה להקשי אליה יורם לך מה ורעה
מיוחדת עבדה שבשרה ושברם אף כל
שהיא עבורה שבשרה ושבברם ⁸ מדרבןן
וקרא אסמכה בעלמא ⁹ וקשה בשבעית
מי שרי והא כתיב ² והשביעית תשמנת
ונטשתה השמנתנה מלקש ¹⁰ ונטשתה
מלסקל אמר רב עוקבא בר חמא ¹¹ תרי
קשהשו והוא חד אברוי אילני וחדר סתומי
פיili ¹² אברוי אילן אסור סתומי פילי שרי
אותמר ההורש בשבעית ר' יוחנן ור' אלעזר
חד אמר לךה חד אמר אינו לךה לימה
ברדר' אבין אמר רב כיילעא קמיפלגי דאמר
ר' רבבי אבין אמר ר' אילעא כל מקום שנאמר
כל בעשה ופרט כלל העשה אין דין אותו
בכל ופרט וכל מאן אמר לךה ליה ליה
דרבי אבין אמר רב כיילעא ומאן דאמר אינו
לוכה אית ליה בר' אבין לא דברי עלמא ליה
ליה דרבבי אבין אמר ר' אילעא מאן דאמר
לוכה שפיר ומאן דאמר אינו לךה אמר לך
מכדי זמירה בכל ורעה ובצירה בכל

עטמלה נים נאו דרכין כו' מאן דהמר נוקה אפיי. כלהמל דדרשין ככלג ופרט וככלג:

מפורת היש"ם

- (א) פ"י ממיין הַנְּגָן
מעליכן. עירונ', (ג) סוכלה
- (ב) סס ע"ז כ:
מד[:], (ג) סנדלי קים.
- (ד) סנדלי כה, (ו) ל. 7: 6
- (ה) ויקלח כה, (ו) ל. 7: 6
- (ו) ג' צום (ז) ברכ' 6

הנחות ה"ב

(ט) רישׁ "ד" ס' מ"ג קו
ל ס"י פלמי בדרכו
פקוקס צ"ו: (ט) ד"ה נ"ה
תקוקש ותקוקש ור' ז"ח ס' נ"ה
ומ"מ מס' ק"ב ומכ"ז
ונ"ל ב"כ ס"י מדליקין
מלוחמיין, כי
(ט) ד"ה קוממי פיל' כי' נ"ב
פ"ל צ"ב פ"ל דוכוכ
בדע' ע"ב: (ט) תומ' ד"ב ס' מ"ב
ו. וככל ואיתא מגילcum
בפ"ה כהן ר' מלך:

גָּלְיוֹן הַשְׁ"ס
גמ' מנין לעידור ולקיישקוש
ולניכוש כה"ל לנען"ד:

מושקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

٦

ein mishpat
ner mitzva

בז א מ"י פ"ז מלהכות
מפניין סלכה ו מגן
כח ז קט:
כח ב ג ד ה ז ח מ"י:
פ"ח מ"ה מלולות י"ט:
סלכה ו מותע"ה י"ח ק"י
מקול קעפין ג:

רשות

האומיפה מollow על קזקוז יחיל
למיימר קאות פולמֶר גל קה חצ'יך
כיזון דלט קווי הילן כל צטוק ווי קאה
שייעור נמי יהן מודס רבן גאנן גמלילען
דעריך נטסיגן: **אלא** אמר רב
אשי רבן גמראיל ב'. נזומו ודלי^(ח)
מדוחוריימת בעיל וויל קיינו טענעם
דרקוןטמר גלן ספירה ניס כדרוי
ישמעעלן ווקה דרייך רבן גמלילן מס
שייכל מוספת קצעינט גצי ניסקון
שלטנו מנטה גצי זדרי ^(ט) לדכל
מקוס צונה גצי זטקה זיחוד דרכן גיטטו
הו וויל נמיין סטטינו לרומען:
בשלה מא מי קיזון ב' **אלא** מי
נשימים. מיריעי צלי^(ט)
טה גונונו דקיס נן דלט פסקין וליט
האו מוקור גלן מסטי טענעל מפלקס
הונלן לי פסקין זטט לאו או טוורל
דרקוןטן דכל מידי לפסקיק חולם
טיסטרו מזוס דהיל וויאמי מוקוס
ליזוק כיזון טאטמאן לאנטקוטן דלט
יפסיד סטואן לנקן הייל נמווקי
ככל דלט פסקין:

רבי חננאל (המשך)
ולחשכה איכא טיריה
לאב, אלא כי שמעם
בדפריה ליה מאי
טיריה אבא. אמר ר' יוחנן
גורה כר. רב אש אמר
טיריה גבויו כשבוק
שמעם גבויו כשבוק
המטר אמר ר' יוחנן קילון.
לטמור צרך במלאת קץ
בדלי במקום שנטקכין.
ופיליאן דהאר דוד ורא
דאמר נהרה המשוכן
מן האסות להשליך
מן בחולו של מועד.
ת' ר' יוחנן אמר היה דר
ויאו אנטקאנן גנוזות
הוועסן הגאנט
(דתנן) מותר משוט דאגמי^ה
בכל דילא פסק פורטו.
תיר' בריחוט ופתקחוט
עתמלויא נזין מעב
ייט' אסור להשליך
מן בחולו של מועד.
הוועסן שמאי פסק
והיווא לא לאלות דרבנן
הוועסן אמר המים עוכרת
עלין מוחר. אמר רב
אשי ואעפ' שאן שבר
אותה שה שתה אורה
 לריבניא לית' מר לשמתה א"ל
ני לאוכלן ואם בשבייל לייפוין
גנובה לא יהלה ממוקם נזון
על כן אמר^ו ר' אלעדר בר
נאחו להוא גברא דהוה דלי^ז
רחת מאי מדין מולדין מיא מאי
מדלין

בצלאל מורה ונזק נזק צימרמן
וילם גוטמן למן סטראוס גאנזשטיין
וילם צצלאלמן גאנזשטיין מס אצטואן ווילם
הנרי פוקה דודלי נול פוקה: האמר
וילם קולד חי פוקה מעיין טעג' דע
וילם ומימי ממעין ח'ר: נול יידלוב
די נולוונן חמוץ כל מועד: ואס נול
ה קטלנו לי לאס נעלית צצלאלמן נול
סולפי

מיים מן האגמים מותר להשקיות מהן בחולו של מועד מראית ליה דרבנן זורא ומר לית ליה אמר רבנה בר ירמיה אמר שמואל נחרות להשקיות מזון בחולו של מועד איזתיניה דרבנן גשימים ולא מי קילון אמר ליה ירמיה ברני פסקין דומו תנו רבנן הפסיקות והברכות שנחמתה מהן בחולו של מועד ואם היהת אמת המינין פפא והוא שרובנה של אותה שדה שותה מאן ע"פ שאין רוכבה של אותה שדה שותה כיון אי לא שתיא לחדר יומא תשתי לתהרי ותלהא משדה בית השלחין וז מותר להשקיות ממנה עבידיא דפסקא אמר ר' ירמיה ועבידין היא מטפחים מעין ראשון תניא ר' שמעון בן מנכיה אומר ידלה מן התחרתונה וישקה את העלונה יותה שמעון אפיקו ערוגה אחת ח齊יה נמק וחצקה וישקה למקום גבוחה תנוי רבנן מדלין לירוקות אסור רבנית ורבה תוספאה הוו קא אויל באו דוולא בחולא דמועדא אמר ליה רוכה תוספאה והנתニア מدلין לירוקות כדי לאוכלן אל מי סוף

איסורי חירשה קודם ואש
השעתו, האירור הזה להלן
שכבד עשה יפה וכבר כה
ואקראי, וככון שלhalb
להתדר החירשה לנשיעיה,
האל תזרע תאות אהה לדבָר
שהחרישה לאילן.
והשונב ש' שי' ישעיאל הא
שלכם איסורי החירשה
מן הוללה הוללה לשיעיאל
מציאו בהריש ובכרייה
לעטם אדור להתדר כו' קייניה
הנומר בששעיאל, ולפיכך
האו נצץ להשלחה למלומ
איסורי החירשה לנו... וואסיקא
לה, ר' שעמאל סבר
הילכה למשה מסין דיא
פי' כי הוא מוצאי בזעירא
ובקידר לאטם אמר,
להתדר צירית העומר,
ו' ר' עקיבא פלי' מה' ליה
ואנו, לא הלה להלה למשה
סמיין נינו לא אל קרא.
פי' מן בחיריש ובקידר
וניה, והוא יאנון אמר,
רבנן גמליאל מדורותיהם
שלא להו, ממר שבת שבת
[מצbatch] בראשית בגיריה
שה, עבד שבת
בראשית מותר שבת
מלוכה עד שתחשך,
לונור פסינה ולאורה
מותר עד רב' רש' השעה
פירוש לפניה ולאחריה
מותר. וזה בר' בר' השעה, מאן
דאמר הלכה, אתאי גו' ז
שה ווקחתה להליכתא
אל אמר רב' אש, רבנן
בלילא ובי' נינו בכרייה
לה כה' שעמאל, דאמר
הילכא מגורי לה, כי
גמורי הליכתא בונן שבת
הקדשא דומאי
וניסוך המים. אבל שמן אין
מי שמשם לא מי הקילין.
ומקשין בשלמא מי הקילין שון כב
לעטם מז'ת קדשא ביה' קדים לא.
ולפיכך התיר.

ד: מישקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

מסורת הש"ם

(ה) פלה פ"מ מ"ה (ג) צנמ' קומו: וצ'ג' (א) מוקפתה פ"מ ע"ט מוקפתה דצב'יעים פ"מ (ד) צב'יעים פ"ג פ"מ (ג) צ'ין מעבד'ל, מ"ג, (ד) צ'ין מעבד'ל, (ו) צנמ' עה, (ז) ל"ל סה' ווכן למ'ם צמי'עט דצב'יעים פ"ג מ"ג.

הנחות הב"ח

עופו. כהאייקות לויפון ווילן מתייחסים להולן מומל לפוטן
אוור נציג לויפון חומר סנקטורי: אמידן מולך בגפניים
שכן בימד יומר מללה: אבל ענייס. נפהה. ה'ג' עולמות שלון לו
כך ולג' ונף: גלי. צורות מהם בגפניים וחיטים וויתן כס
מים: עוגיות. עוגן קביך כמו עג

מידל רופיות רישיה – עוגה ועמל כתולח (מענית 69 יט).

ט' מדלין לירות. ממוקס עמוק קרי דילוי ועמ"ג דיליכו טיריה טיריה גזען נאכל קמייו ערל' נייפות ערל' נילו ייכל טיריה נא כתמייו: **ב'** מידל בשל ענייניהם. דלי שלך רחמנון ליקון עולנות ק"מ בקעת נילס דכלמיצ' (דביס מ) לי תצנור כרמן נא מעולן חיקור עולנות עליינו:

מפניו שמכביר אגיפה לוריאץ.

שהוא מידל בשלו כך הוא מידל בשל עניינים
דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר בשלו רשאי
ואינו רשאי בשל עניינים אמר לה והתニア
מדלין מים לירוקות כדי לאוכלן אמר לה א'iani
תニア תニア: ואין עושין עוגיות לבנים:מאי
עוגיות אמר רב יהודה בן נבי ^טתニア נמי^ו
הכי אלו הן עוגיות ברידין שבעקריו יותים
ושבעקרים גפונים איני והא רב יהודה שוא
לבני בר צחראי לمعد בנבי לכבר מיהון לא
קשה ^טהא בחדרתי הא בעתקי: ר' אלעזר
בן עיריה אומר אין עושין את האמה: בשלמא
מועד משום דקא טרח אלא שביעית Mai
טעמא פליגו בה רבוי זירא ורבוי אבא בר
ונלmittel חיליקס ממע
סקצוריין קרולין סלך ממכין לי
נמי חצין לי עזודה קלען ממץ
ויה'ג צלמי ממכין נך מייסו
מליכסה טו וואע'ג דהמר לי צמאנן
דען צלען ממכין מותר טה למליין
^טמודה לי צמען דפסיק ייטסה ולט
ימות ולצנן סכלי ציין לע"י סייני
עדיך לי נלו מליכסה טו ומומר
ללה סמיכ חיליקס:
ובלו מוכחים עליון. לדילך ממעץ
נא דמן דמיון דמיון ספיפlica:
^ט(נ) מוי לי ^טוזגד צמאנפילה:
נאמטו

מלך חד אמר מפני שנראה כבודר וחדר אמר מפני שמכשיר אגיפה לזרעה
מאי בינויו אילא בינויו דקא אתו מיא בתורה מאן דאמר מפני שמכשיר
אגיפה לזרעה אילא ומ"ד מפני שנראה כבודר ליבא ולמאן דאמר מפני
שנראה כבודר לזרעה מפני שמכשיר אגיפה לזרעה אלא אילא בינויו דקא
שקל מיניה ושדי לבראי למאן דאמר מפני שמכשיר אגיפה לזרעה ליבא
למ"ד מפני שנראה כבודר אילא ולמ"ד מפני שמכשיר אגיפה לזרעה ליזוח
מפני שנראה כבודר נמי כי קא שקל ברכותיה מנה ליה אמייר מהני
לה מפני שנראה כבודר וקשה ליה דרבבי אלעוז בן עזירה אדר' אלעוז בן
עזירה ומוי אמר ר' אלעוז בן עזירה כל שנראה כבודר אסרו ורמיינה ר' עוזה
אדם את זבלו אוצר ר' מאיר ואמר עד שעמיק שלשה טפחים או עד שיבניה
ג' טפחים היה לו דבר מעט מוסיף עלי' והולד רב' אלעוז בן עזירה אוסר
עד שעמיק שלשה או עד שיבניה שלשה או עד שיתן על הצלע ר' זיויא
ור' באבר בר מלך חד אמר כנון שעמיק וזה אמר זבלו מוכחה עלי': ומתקנין
את המוקלקלה במועד: מאי מקולקלת אמר רב' באבר ר' שאם הירח עטומה
טפח מעמידה על ששה טפחים פשיטה חצי טפח על שלשה טפחים כיוון
דא עבר מיא לא כלום הוא טפחים על שנים עשר דקא טרח טירחא יתרא
לא טפחים על שבעה מהו ר' הכא חמשה קא מעמיך והכא חמשה קא מעמיך
או דלמא כיוון דאייכא טפח יתרא אילא טירחא טפי תיקו אבוי ר' שרא לבני
בר המדך לשוחפי נהרא רב' ירמיה ר' שרא להו לבני סכotta למייכרא נהרא
טימיאו רב אש' שרא להו לבני מטה מהסיא לאקדוחין נהר בורנין אמר
כיוון דישתו מיניה רבים כרבים דמי ותנן עושין כל צורכי רבים: ומתקנין את
קיילוביל

טומין עליון ווילן צבכ'ינית והין לירק נאמעיק: רבי גלעוו הופר. מפילו ק' סס מעטן זול קודס צבכ'ינית ה'הווקי עליון צבכ'ינית: עד ציעמיך אנטה. הו צימן האזיל על סמלען צבכ'ד דלע נראת כמונען ווילן צבכ'ינית זול הייך נמרלה בעודר:ogenous צבכ'ינית. קודס לאן כלומר טה ריבי גלעוו נחפוך ולסעמיך צבכ'ינית זול הייך נמרלה צבכ'ינית: גנו צבכ'ינית. קודס לאן דהמר ריבי גלעוו עד ציעמיך צבכ'ינית ק' ה'גmr ק' סיס מאוקס קודס צבכ'ינית: גנו מוכיה עליון. לומר ק'ה'ג דמעמיך צבכ'ינית זול נראת בעודר ווילן כה'ג גולו שארלי זולו שמיניה זטס מוכיה עליון דלען עד מצוש עודר: אהס פיסקה עמווקס טפה. כלומר צלטמיטלא קיס סס חלמא סיסים זם סס טפחים ונסממש עד טפה (ט) מעמידה עד צס טפחים כלומר קוור ומיעמיך הוון ממסך טפחים צנממש: חי' טפה על אנטה. ק' זיסטה צמלהז זט צלטקה ערפחים ונסממש עד צס טפחים דולדיז חי' חור וופרל הוון צי טפחים ומתקה ק'ה'ג דסוי דומיאן דסיטה עמווקס טפה ומעמידה על ' ו' טפחים: חי' זמיעיקלום ג' עכבי זה מיא. כלומר ודורי בלחמה זט צלטקה ערפחים זט עכבי זס מיט פטיל זט קודס זט עכטז קו' טרילומ דלען לירק: טפחים ען איט עטה. לדכמיה לא קיטס עטער ונסממש עד צי טפחים ק'סור לאצממעיך עד עד זט טפחים ען הוון צניט זט צטטוניס מוסט דסוי טירלחן מיטיל דק'ה מעמיך כל ק'ן ולגדייא קרכקעת הסגומל נמעלה מזבחה טפחים: טפחים ען צבע טפחים. לאלטאניס מוסט דסוי טפחים: מא. נאצממעיך הוון מוסט צנממשו: ק'ה'ג חמפה ק'ה'ג מעמיך. דסיטה עמווקס טפה ומעמידה ען צבב זט ווילן טרילומ דלען צטטוניס מוסט דסוי טפחים: ואלה. נמי זט מעמיך בזועעל ה'ג חמפה טפחים: יון דיליכ טפה יסלה. דלען לירק כל סי טרילומ יטילו נאמעיק כל ק'בק קלקלע: ואלה. נפנות סירלען צבכ'ינית ק'ה'ג נלעטן גנדלייס בטפם [דנגי' צד']: הייל טיהה טפ. ס'צ'וטה ערמו זצ'טיל זומו טפח יומל מדלי: פטחו' נארה. נעקור ענפי היילנות גנדלייס גנאר: נמייל נארה טמימה. נפנות מקור קמעין צנממש: נאקדוחי נארה. נפנות סירלען צבכ'ינית ק'ה'ג: צוינץ. סס פיסקה ק'ק'לוק'

לֹא אָמַי פ"ח מלהמת
ו"ט הַלְכָה גַּוּטוּבָע
ה'ס ס"י מקלע קשיש כ-
לֹב בְּמִזְבֵּחַ פ"ג מלהמת
סומיטה הַלְכָה כ-
לֹג גְּדֵרָה מ"י פ"ה מלהמת
ו"ט הַלְכָה כְּמַמְנוֹן גְּלֻיּוֹן
נָה טוֹבָע ח'ס ס"י מקלע
קשיש כ-
לֹד הַ וּמַיִּיר ס"ס הַלְכָה ד
סָמֵג סָמֵג טוֹבָע ח'ס

דברינו חנナル

ואסינקא מדlin מיט
ליירות כדי לאוכלן ואם
בשביל לייפוונט אסר.
שלופי כדרון המול
בגפנס כי... זאנץ עשיין
עגוזיות. פֿי עוגה, והן
בדין שבקעריר אלינו,
כדרון במיט' כלים פֿ כיט
יד הביך ארבעה, והני

בעתיקא, למייד בכי
שר. מתני' ר' לילנור בן
עוזירה אמרו אין עושין את
האמנה כתהלה בגין' [בכמוציא]
ובזין] בשבעתינו. מתקין,
בשלמא בעמוד ממש
טריהן, אלא שבעית
אמאי לא. ופוקין, כון
שהחופר נראה בעושה
מלאכה בשבעית בשרה.

ויש אומרים מפני
שמכ舍ר אגפיה לזרעה,
כלומר כיון שהופר נמצא
חוורש באמצע ומכ舍ר

הצדדין לזרעיה קו.
אמירם מתני לה מפני
שנראה כבודר, וקשייא ליה,
ומי אמר ר' אלעזר הבי,

שכל החופר ועמיק נרא
כעודר, והוא איהו דאמר
[שחופר] עד ג', ולא גוד
משמעות עודר, דתנן במש' ^{במס' שבעית פרק שלישי עושה}
אתה ברלו' ואנני (ב') גאנז

אוסר עד שיעמיך ג'
טפחים או עד [שיגביה] ג'
זה יהיה לו דבר מעט מוסיף
עלון ובולבָּה ר' אלעזר בר

עוזריה אוסר עד שיעמיך
ג' או עד שיתן על הסלע.
ופרנקין, ר' זירא ור'ABA
בר מלל, חד אמר בגין
שהצמיכ קודם לבו. וחד

אמר זבלו מוכיח עליו
שאינו עודר. פיסקא
וחכמים אומרים עושה
אדםאמת המים כתחלת

שביעית, ומתכנן את
המתකלאות במועד. מי
מקולקלת אמר ר' אהבו
שם הייתה עמוקה טפה,

חופה ומעטידה על ששה
טפחים, נמצא מוסיף
חמשה טפחים. ומיבעיא
לן, אם כי שיש בה טפחים

מהו לחרוף ה' האחרות
ולהעמידה על שבעה
טפחים. דחנסה נמי הוא
דקא מוסיף. ועלתה

בתיקו. ומתקנן קילוקלי
המים שברשות הרבים.
אבי שרא לבני הרמן
לסחופי נהרא. ור' ירמיה

שרא למכרא נהרא סתום ולפוחחו, ורב אשין שרא לאקדוחין נהר ביצין. אמר כיון דשתו מניה, כי רביבים ז

פרק ראשון מועד קטן משקין בית השלחין

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

לה א מי' פ"מ מ"ה י"ט
 הלו ד סגנן גלון נס טוועע'ה ל' כיר מקמ
 קפיט' ב':
 לו ב מי' פ"ז סס קלטה
 י' מגן גלון סס וועע'ה
 סס:
 לו ד מי' סס פ"ח קלטה
 ז מגן גוועטס סס:
 לח ה מי' סס פ"ז קלטה
 י' מגן גמג וועע'ה
 קפיט' ג':
 לט ו מי' פ"ז האנאליטום
 טוועהה מיל מיל קלטה ט
 קמג עזין לה:
 מ ז מי' פ"ז האנאליטום
 טוועהה קראם לאלה ז
 [ט] קמג עזין לה:

- תורה או רשות
1. לא ישפר דם כי בקרבר ארץ אשר יי' אליהו נון לר' מלחה חזקה לעזרך ר' מומן;
- דברים ט י
2. ובעבר העברים הארץ והאה עצם הארץ ונבה אבצלו עז עד פרור ואנו המבקרים אל גיא המן טו;
גונ: חזקאל טל טו
3. וזה אמר ואנוי אלהים בון בן קורע לב עיר כל בושר לא יבוא אל מוקשח לבל בון נבר אשר בדורות יוזקאל מד ט יוזקאל מרד ט
4. והחרוץ אשר בו
הגען קריין רטרטם וראשו היה פרער צבאי שפם עסיה וטמא במא יקראי: וירא יה מה מ' לא תקלל קדשו עיר לא תחן מכם ויראת פאליהך אני יי' ויקרא יט ט
5. זאמון של סלו כבשלה
דרר רומיינו כבשלה

מדרך עמי:
ישעיו נו יד

8. והיררכם את בני שמי'תאל במתפקידים אלו יקומו בלבנטים בטבאותיהם את משכני אשר ברכובם: וירא טו לא ית שמרם את משכנתה ללבני עשוי מוקות התועבות אשר עשו לפירנאים לא לאלים התואמים קדם אין אליהם: וקראי ח' לא רב' ורבה ביברנאי אליהם: ואחר רוד אראנן בישע אלילודים: הילם כ

רבי נון חנאנא
פיסקא והוותנן אמרו,
השיטה אין פירה לא.
וילעגנצען היכי הוותנן
בזרות שחין ומעדין
חידר, בשיחד צרך להן,
ואין צרכי לומר של ביטם
די' רבנן ידען להן
אפי' פירה נמי.
ואין הופרין של חדד, די'
אין חידר צרך להן אפי'
השיטה נמי מסדר.
רבנן עושין כל דברי
דוקתני לאחורי דבר לא
רבנן, אכלהו ראייה לא
לאלטאיין את תריאנא זונגן לא.

לְאַתָּה יוֹי הַדְּרַתְנִיא. כִּי פָקֵד דַעַתָּה דָמָה לְקַפִּין רַכֶּב
בְּכָלְלָה מַמְקִין תְּדַרְלִיס נָהָס קְוֹץ דְּלַלִּיס דְמִיקָּן
מַשְׁמָעָה שְׂמַחְקָן תְּגַבְּשָׁוִיתָה וְאֲגָוּוֹתָה לְלָכֶר פְּלִיכָּה סְלִיָּה וְמַמְלָכָה כָּל הָלָנוּ
בְּאַדְלָה קְמִינִי נָדוֹ דָסָו בְּכָלְלָה מַמְקִין כִּי הָגָן דְמַקְבָּה אֶקְקָוּתָה
לְהַקְמָה מִמְּנִיחָה זְגוּרָה צְפִיָּה וְלָהָרָה

סאה מרגולין לתוךן
שם לא יצאו ויעשו כל אלו שכל דמים שנשפכו שם
אליהם שפכים ת"ל¹ והיה עליך דמים הא בהדריא
ארכרים ואת הרחובות ואת המకباتות וועשין כל צורכי
אתה² חפירה שמע מינה:³ מציינין את הקברות: אמר
ברברות⁴ מן התורה מנין⁵ תלמוד לומר⁶ וראה עצם
ל לרבנן לרב אשין הא מקמי דליתוי יוחאלא מאן אמר
רב חפרא דבר זה מהורת משה רבינו לא למדנו⁷
למדנו⁸ כל בן נכר ערל לב וערל בשער לא יבוא אל
שי דליתוי יוחאלא מאן אמר אלא גمرا גמורי לה ואתא
הכא נמי גمرا גמורי לה ואתא יוחאלא ואסמנכה
מההכה⁹ וממה קראו טומאה קוראה לו ואומרת
עווזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה טומאה קוראה
אי להבי הוא דאתה ההוא מביע לייה לכרתニア וממא
וגודע צערו לרבים ורכבים מבקשין עלייו רחמים א"כ
ומטמא טמא שמעית מינה תרתי אבוי אמר מההכה⁵ ולפני
פפא אמר^(ג) ואמר סלו סלו פנו דרך רב היננא אמר
יש ר' יהושע בריה דרב אידי אמר⁷ והודעת להם את
ברם זוטרא אמר⁸ והזרתם את בני ישראל מטומאים
הרתם את משמרתי עשו משמרת למשמרתי ובינא
ו בישע אלהים אריב"ל⁹ כל השם אורחותינו זוכה
דרך אל תקרי ושם אלא ושם דרך ארינו בישע
זה מקיש לה בשbeta דרייגלא לא הויה מקיש ליה
קיי

ט' קיילוי פמי. כגון קבניא סכלנו ממהמת ה' כור: קוטני. נפלו גורות
 זקלקעתם נצור מעלה חומן צמוד: אָגֵן גַּל חוטין יוֹסֶן. לי'
 חמלת צבלמיה סה דקמי קאיה צלייתן צלמעלן ^(א) טל קיד סיינו
 צפיחיד לרין לו היכם נומוקי סה דקמי ה' לי' כרייתן ה' גל ג' חוטני
 צבאן ייד דקין לו ה' גל ג' לי' מוקמא
 ביילוביין - באהר שירר

קליקול זרים שברוח
הפריה לא אמר ר' יען
שנו אלא שאין ריבים צריכין
לهم אפיו חס
צראין להם מי שרוי
שיחין ומערות של ייחין
ריבים ואין צראין להם
בשערם צראין להם
להם דכוותה נבי ריבים
חתיטה מי שרוי והתני
של יחיד כונסן מים להר
ולא שפין את סדרהון
ושפין את סדרהון ואילו
להם דכוותה נבי ריבים
הפריה מאמר והתני
של יהוד כונסן מים
אבל לא שפין את סדרהון
ולא סדין אותן בסיד
וסדין אותן בסיד אל
תרץ הבי חומטין בורו
צראין להם ואין צרי
בשערם צראין להם
ואין חופרין בורות שיר
נמי אסור אמר רב אי
דכתני עושין כל צורכי
לאו לאחוי חpora ל
ויאן לקוין את הדרכ
ואת ^ה האסטראות ול

מקוה שאין בו ארכבעין
ארבעים סאה ומפני ש
מעלה עליהם הכתוב
קחני לה ומתהנני את ו
רבים לאתווי מאי לאו
ר"ש בן פזי רמז לצ"ן
אדם ובנה אצלו ציון
וליטעניך הא דאמ�
מדברי יוחזקל בן בוזי
מקדרשי (לשרטני) מל
ירוחאלא ואסמכה אקר
אקרא רבינו אמר
לו פרוש וכבן אמר רב
לו ואומרת לו פרוש ור
טמא יקרא ^ט ציריך ל
ליבחוב וטמא יקרא מא
עור לא חתן מכשול רבו
הרמו מכשול מורך ע
הדרך (אשר) ילכו בה
רבashi אמר ^ט ושניא
אמר ^ט ושם דרך ארץ
הממת מילס ומן לנו גנו של מילס
פָּנִים מִות נֵס קוֹם כְּלָמִיחַיו נִיְׁגַּדְתָּן
מִקְדָּשִׁי לְכָתְמִינִי חֲלֹקוּין גַּעֲדוֹתָה:
גַּמְיָה. מִקְיָה: טוֹמָה קַוָּה נָו
פֶּרוֹז. לְכָוֹמָה עַטְפָּה סִימְיָה עַל
טַבְוָמָה כָּדי טַהָּר מִלְגַּעַת וּפּוֹטָה:
טַבְוָעָה עַל נְגַדְתָּן מִכְפָּלָה. לְכָוֹמָל
עַצְוָה לְכָר עַל סְטוּמָה סָלָג יְאָו
גַּכְתָּבִיס זָה גַּוְשָׁלִי מְרוּמָה וּטְלָרָוָה:
וּזְלָסָה. ומְמָלָגְמָעָן וּמְפָלָסָן: עַזְוָ
מְשָׁמָלָה נְמָאָרְמָה. עַזְוָ מְשָׁמָלָה
לְהַלְכָּלָה מְרוּמָה לְכָמִיכָּב זָה מְשָׁמָלָה
לְכָמִיכָּב (נְמָדִיבָּה) וְעַזְוָ נְמָמִיךָ נְקָה
מְשָׁמָלָה מְלוּמָוִתִּים זָה יְאָו מְמָלְלִים:
וְאָסָה וְלִיקָּה. צָעָזָעָן סִימָה נְזִיהָה
לְרִיךְ יְלָעָה: לְרִיכָּא צְעַעַלְיָה. וְזָ
לְבָסָה חֲלֹמוֹתִים קְמָמָקָה הַפְּקָד מְזָה
גַּנְגָּה סְלָלָס וְצָלָעַדְיָה גַּנְגָּה לְפָסָלה.
וְסָס כֻּמוֹ שָׁמִין ^ט: צְפָסָה וְיִגְאָן
לְגַם פָּוָה מִקְפָּי לְיָה. מְטוֹס דְּלָמָן
כוֹל עַלְמָה פְּלִיקָה וְמי מִקְשָׁי הָיָה
וְלָגָס מִי נְפָלוּקִים סָס מְלִקְמִיגָּה:

גלוון הש"ם

הגהות מהר"ב

רנשברג

מוספֵך ר' שי

לקיים את הדריכים ולתקין את הרחובות (ז). ומגורי של מוגלים עליה לתוכו ארכיטקטורה. ואנו שואים שאמור במאמרם עבדם ממעשי גנאי צבאים (ש: כב; יונישע שם כב: ו/or ואו) שמאנו מלח מלח מלח (יא: ט) ורעל ברען. סבבון מלח מלח מלח (יא: ט) ורעל ברען. לא באה בא מארקרים. וטענו כי הרים נס עט (הזהר: ז). ואנו שואים שאמור במאמרם עבדם ממעשי גנאי צבאים (ש: כב; יונישע שם כב: ו/or ואו) שמאנו מלח מלח מלח (יא: ט) ורעל ברען. סבבון מלח מלח מלח (יא: ט) ורעל ברען. לא באה בא מארקרים. וטענו כי הרים נס עט (הזהר: ז). וטמא טמא קירא. טום טומן קירע מען שבת (ז). נזק ומול טומן טומן (ז'וין: ח). נלמן טומן טומן טומן (ז'וין: ח). כל השם רוחותיו. מוכבב פסמל מושג נגף סרכס (ז'וין: ח).

הה: מושקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

תורה אור השלם
1. זבח תועה יכברני
וישם דרך אריאנו בישע
אליהם: תהילים נ כג

(ה) ר"ש "ד"ה הול מליין כי כן נכל כתות ולרשע שסתומות גלשות גלויות.

(ו) ר' עלי פטיש' זבון, נטה קרן ור' עלי ערך' ח' מלן גאלין כו' קומת מוד לבך והרמ' ב' הקברות והרמ' ב' ב' ספטמבריאני אין ספטמבריאני כי וכלה גאנץ ספטמבריאני כי. ר' י"ג נדען הארכאולוגים כי ערך' זבון דערן זך ספטמבריאני.

(ז) ר' הומ' ד"ה ס"ד לא גאנץ עשי' נבון' ס"ה ד"ה הול הול:

(ח) ר' הומ' ד"ה אחים נטיע' נטיע' לא גאנץ לא גאנץ כי ומוטס סכי קפל בכוון לא לילם.

גָלוֹן הַשׁ"ם

הגותה הנר"א

[א] גמ' פליעות כלשונם
סילוּדָן מִן כָּגֵד בְּלַעַת
כ"ה נִמְנָמֶת תְּלִבּוֹת פֵּישׁ מִן
מַזְבֵּחַ וְכַיְלֵךְ מִן 3 וּשׁוּ
טֻוּמָן תְּלִבּוֹת צְבָאָה ס: ס

[ב] צְמָרָה, ק"ז סְנָצָד:
[ג] צוֹרָן, ז"ג וְמוֹמָפָטָה

פְּסָמֵן (וּמ' פ"ג) בְּעָרוֹן לְאַדְמָן
בְּסָמֵן (וּמ' פ"ג) בְּעָרוֹן לְאַדְמָן

ההום מהר"ג

רנשברג
[א] שם, "ה' סלינו ו' כ']
כגן תלוד רקב וכ' ו' כ' 3]
אלכרייס מונחים דהמלחין
קס מס' פוליטס דטמפלו נחלה
ען הו מ' טנא מס' פוליטס
פ' 3 דוח'לט ווע' ש' סטינס
בלוז עמד גל דכלייס ע']

גס נטפל יד 67:

עֲצָם במשמעותו הרווחה, מוגדר כגוף נטול כל פעולה או תכלית. אולם במשמעותו הלא טריטוריאלית, מוגדר כגוף שקיים בנסיבות מסוימות, אך לא בנסיבות אחרות. מושג זה מוגדר כגוף שקיים בנסיבות מסוימות, אך לא בנסיבות אחרות. מושג זה מוגדר כגוף שקיים בנסיבות מסוימות, אך לא בנסיבות אחרות.

קרי עליה ¹ ושם דרכָ אראנו בישע אליהם תנו רבנן ² אין מציינין לא על בוכיתמן המה ולא על עצם כשבועורה ולא על דבר שאינו מפטיא באלה אבל מציינין על השדרה ועל הנגלוותה על רוב הבניין ועל רוב מן המה ³ ואין מציינין על הווודאות אבל מציינין על הספיקות ואלו הן הספיקות סככות ופרעות בית הפרס ⁴ ואין מעמידין ציון במקומות טומאה שלא להפסיד את הטהרות ⁵ ואין מרחיקין ציון מקום טומאה שלא להפסיד את ארץ ישראל ובאותן מן המתא באלה והוא ⁶ (תניא) אלו שמטמאין באלה בכויתמן המת אמר רב פפא הכא בכוית ⁷ מצומצם עסקינן דסוף סוף מיחסר חסר מוטב שרפו עליו תרומה וקדושים לפני שעה ואל ישרפם עליו לעולם ואלו הן הספיקות סככות ופרעות ⁸ סככות אילן המיסך על הארץ פרעות ואו ⁹ אבני פרעות היוצאות מן הנדר בית הפרס כדתנן ¹⁰ החורש את הקבר הרי הוא עושה בית הפרס וכמה הוא עושה מלא מענה מאה אמה ובית הפרס מי מטמא באלה ¹¹ והאמור רב יוזזה אמר שמואל מונפה אדם בדרכו כדרתנן ¹² והחדר את הקבר מונפה בית הפרס ומוהל מונפה והוא יוזזה בר אמר משמיה דועלא אמר ¹³ בית הפרס שנידש מהרו אמר רב פפא לא קשיא כאן בשדה שאבד בה קבר כאן בשדה שנחרש בה בה קבר ושדה ואו שנחרש בה קבר בית הפרס קרי ליה אין והנתן ¹⁴ שלשה בית הפרס הן ¹⁵ שדה שנאבך בה קבר ושהה שנחרש בה קבר ושהה ואו בוכין מא שדה בוכין רב יהושע ברABA משמיה דועלא אמר שדה שנפטרין בה מותים וטמא מא אמר אבמי מושום יושבעלים גנוו בה ושדה שנחרש בה קבר לא בעי ציון והא תניא ¹⁶ מצא שדה מצוינית ואין יוציא מה טיבה יש בה אילנות ¹⁷ בזידע שנחרש בה קבר אין בה אילנות בזידע שאבד בה קבר ר' יהודה אומר עד שידה שם וכן או תלמיד לפני שאין הכל בקיין בדבר אמר רב פפא כי תניא ההיא בשדה שאבד בה קבר דצינווה יש בה אילנות בזידע שנחרש בה קבר אין בה אילנות בזידע שאבד בה קבר וליחס דלמא אילנות מנואין וקבר על הנובלין הכא נמי בעומדיין על הנובלין ורחלמא

רביינו חנן אל
והזה קרי עלייה ושם
וריך איזה ימיעש אללה.
היר אין מצעין אין
דרכו ממעזב נון זומען,
דספונו מיסיר הסה, והונן
באלהות כבויין כוין אל אל
חדר טהרוין, כוין מון
המת כויה נצל כו'. ולא
על רבכון שטוף מאחאל
שטעו, ולא על עצם
שטעו, ולא על כל דבר
שאינו מטה באול, אבל
בכעינין כבויין כבויין
הגולהוין וועל רוח בון
של הול גוננו, ואן
בכעינין על הווהאות אלא
על ספיקין, אלא הן
הספיקין סוכתו פועתין
פי' והן באלהות פרק
ח', חזון (ה) הדרוריתין,
כו' עד השוכנין והפרוטין
(אין) [שען] כלין לקלב
מעוביה כו' ואלן הן

סדר א מ"י פ"ה מס' יט
ס' ב ד מ"ז ט"ב הל' ס' קי
מקלט שער ע' ג:

תְּבוּאָל

המ' פניו מה' צבאל נון קמוכלה
ונעל וקלו' על זכרי לי' יסוד כ':
אמך רב אש' מונתין נמי דיק'.
פסק נומס' לאכ' פלץ
בדרכו. תר' יציך דבריו
חוoper גומא תוליה בה
מצידיה. ביצה' של דרכו
נוועץ רוחו ומבהה האילן דיק'.
ומורה בער' תחיה.
ומקראי פיזעה במועד. רב'
ישך אמר בר' ברוזאנטן,
במתניתא תנא צאן בז'וינט.
כלומר גועל אבאכון זו
על בג' זו, ואינו טה
בטעמ' אמר בר' הסדא לא
שנו שערקון גען זאנבל
אלן בטל גינה (זאנבל
בוחל חיזן) שנפל בונה
ברוכין. רבר' רבר' דעל
מנני נמי דיק' דעל
כהול גאג אמאה המשא
ומקראי את הפייצה
בטעמ' דקתי' ובשביעית
בונה דרכון, הדיכא', אלא
דבונה בשביעית וכ' בז'ן
נימה דהצ'ר זרכ' לא דגניה
לא דגניה ואע' דימיט
כמה זבד' טורוחא
לפ'ר. תנייא כתול הגוזה
לראשות רוחם ובונה
ברוכין מפני השפה לאלה
יפול על בני אס. מתני' ז
ר' מאדר אמר וואין
תת הניגנס' ר' בינה.
ר' מאדר אמר וואין
את הניגנס' להקל, כדי
לטההר, אבל לא להטההר.
ר' יוס' עומר לא להקל
ונזק לו להקל. שנא
נדקה לא להטההר. שנא
לטההר או לא לטמא. אמר
ר' יוס' לא לטמא. אמר
במושג' כי וואין להקל
טההר, אבל לא להטההר
שאם טמא שאר' קי' הו
טמא שאשר' ואויבבה כה
לטמא זונת' ווות' דעל מל' יט' לי' סט' צו'.

הלו מיצות סמוקפים נלהה
עמיומלים כס.

עד כבמה עד פרמה. **הפי** צגול נאכ ה'ג' **עד פולקס** קאנד זיומל מ-**הניאו ר'ש** בן אלצ'ור;

עד למא. מלומקזן סי חולני גמליס דאי חילע נאלח ציניעקו
ויליכ גיטעלם לדזין מליכין סי צחולי דסאי: עד פרמה. לי זילcum
פלסא ציניעקו מע'ג דלאיכם נאלח ויליכ מעבר מליכין סי צמוי
דסאי: גועץ אפונ. צומסוט אסנו מז'ז'ו ומלה סטלה מאט ומאט לומזון:

עד כמה עד פרשה; רבינו יהודה אומר משדרה האילן ברכו ומשדרה הלבן שלא ברכוכו: תננו רבנן ^א כיצד ברכוכו חופר גומא ותולה בה מצודה בצד שלא ברכוכו נועץ שפוד ומבה בקורדים ^ב ומרדה האדרמה מתחתייה התניא ^ג (ר'ש בן אלערו) אומר ^ד - בשאמורו משדרה לבן שלא ברכוכו לא אמרו אלא בשדרה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדרה לבן הסמוכה לשדרה האילן אפילו ברכוכו שמא יצאו משדרה הלבן ויחריבו את האילנות: ומרקוריין את הפירצה במועד: כיצד מקרין רב יוסף אמר ^ו : בהזיא ודפנא במתניתא התניא ^ז צר בצרור ואינו טה בטיט אמר רב החסדא לא שננו אלא כותל הגינה אבל ^ח כותל החצר בונה ברכוכו לימה מסיע ליה ^ט וכותל ^י הגינה לרשות הרבים סותר ובונה ברכוכו מפני הסכנה החם בדקני משעמא מפני הסכנה ואיכא אמראי דאמרاي השמע שמע כותל הגינה לר' ר' סותר ובונה ברכוכו מפני הסכנה מפני הסכנה אין שלא מפני הסכנה לא לימה תיהו תיבותה דרב החסדא אמר לך רב החסדא החם סותר ובונה הכא בונה ולא סותר החם נמי ליסטור ולא לבני א"ב מימנו ולא סותר אמר רב אשghi מהנורין נמי דיקא דדקני ובשביעית בונה ברכוכו דהיכא אילמא דחצר צריכא למיר אלא לאו הגינה וא"ג דמיוחוי כמאן דבעיד נטירותא לפירי שמע מינה: מתני ^ג ר' מאיר אמר רוזין את הנגעים ^ד (בחילה) להקל אבל לא להחמיר ווחכים אומרים לא להקל ולא להחמיר: גמ' ^ה הני רבי מאיר אמר ^ו רוזין את הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבינו יוסי אמר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה נזק לו להקל נזק לו אף להחמיר אמר רב נראין דברי רב מאיר במושג ודברי רב יוסי במושג אמר רב בא בטהור כ"ב"ע לא פליגין דלא חזיו לייא וא' בהסגר ראשון דבר' לא פליגין דחויה לייא כי פליגי רב ה持ן מנגן לייא פעם סנייא:

(ה) ר' שמעון דב' סנהדריה הוציא דלקן כוס מלך ומשה' פסחן ענני עז שקרון לו' ר' טופר שילו קורין ביבי' יש קעקבענד גאנ: (ט) תומ' דיס' מלהמא ריב' ני' ני' גע דע מקען קאנקנער דלעטלען:

גלוון הש"ס

תומ' ד אמר רבי
נראין וכו' צרייך פרעה
ויפרימה בשוהא מוחלט
ודתמא טמא יקרה עיין
מו"ע פ"ה מ"ז לדמיגלה:

הגחות הנ"א

מוספֵּךְ רָשִׁי
הגהה. מומט (סוכה)

ח'ות הרכ"ח

נמי לריש ויז' נמס חולק על ה' צי' סיה לו לסתוכילס וממיה רכש קהילא אפיילו נט לדרכם ר' יוסה ויז' סכה נחלוי לדסה ש' ליישב' (ז) :

ה

בשכלה מילדי דוקה וטבם געלאיס
ונפקן מוכי ימיכור וגוי, וכן צפ' קמל
לקידוטין (ג: י). מיימי ספֶּר כוֹלְמָה
הוּא נִכְרֵת לְמַלְכָתָה מִקְפָּל

כבר ^ב אמר מילך אמר עשות ואנו ובמיון
במנוע. ^ט ואוקמא מבני
ששותה רהור להולו ואויא
מתאבל עלייהן, אבל בשאר
הרים לוויה המפען.
המלט עצמות אובי ואומו
במגאל עליון להו, והוא
ולעבון מאהן מתובל עלייהן.
אמר רב חסדא אאיילו
צדרון בסדרנו. ירושלמי^ו
הו המכבר אוון ממקום
לקומם אין עשות, ר' יוסי
לייקוט עצמות, ר' יוסי
אומר לנו לאין אהן
שבוט לייקוט לאלא סען
מעבירן אוון באפריקא.
מקום למקום. ר' נא
הורה לר היל קרוות
להתאהבו. ר' בחוא
דאמר שע לייקוט עצמות
אוון של עז, והורה לו
של לאו בנטאות, כי יוסי
אמר אין לייקוט עצמות
הראות אמרין ליל ציווי
כלימות וכפלק [סמכין גנ] גניין
חסכ קפוגין דפלק חדידי ממוני
הרטה צו מינו להוקמי בגמר דין
ממל פיריכ לדליעל דמגופיה דלית לא
ר ומילריך ובזוס הרטה עכ' נילא
דלומו גופיה קמי' וזיס ומזיס גל
סטיטם לא ומלהט דהמיח מקי' מרכז וכלה
נו קולן דקלחן מסוס דליך סוח
וכס צביך נחלהן חילוץ סוח ופייס
בכדי מהו וסלה נולדים וכלה
מן מעכ טטהאלטוטו מילוץlein נלמוד
איינגן הון המליך בו'. גמס' סממות
ו אמר רב חסידא. גלן דרכ מלון
ההונן נערוב וס מפיריכס דהיליך קלי^ז
סיך כלן כל נפלוות וילעון דסן
ו סלה דרכ מילדה מג גראט גראט:
לקי

דחא עצים ואבנים לא דחא עזז. פקוטי כל עץ ול' מקובל' טומחה: ורק מהו הוליך. כלומר לה'ג דיליף טומחה דוגפתה מטומחה לדחו גופיה לדבך שכותם מושואה כהן חומליך זיו' הארחות צו: אבל טומחה דוגפה חימת גל. דלמי יין טומחה דוגפתה מטומחה לדחו גופיה לדבך שכותם מושואה כהן דושא נמיינן מידוך קו' קמ' ל'

דרה עזים ואבני בעלמא לא מטמאו והכא
מטמאו ורבו אמר אצטראיך דאי כתוב רחמנא
ובבאים הראות בו הוה אמיןיא לדבר מצואה אין
לדבר הרשות לא כתוב רחמנא זוכה הכהן
ואין כתוב רחמנא זוכה הכהן הוה אמיןיא הני
אין דלאו טומאה דגופיה אבל טומאה דגופיה
אםא מיחוא חיזיא לה ציריכא אמר מר יש
יום שאתיה רואה בו ויש יום שאית אהה
רואה בו מאי משמע אמר אבי א"כ לייכתובי
רחמנא ביום מאי ובו יום שמע מינה יש יום
שאתה רואה בו ויש יום שאית אהה רואה בו
רבא אמר כולה קרא יתרוא הוא דאי"
לברור רחמניא לרבראיות מאי ובו יומי שמיין
וניס סליחות דסיעו טומלה גופיה
למיטמיין לו לדבר מזוה וסוקול
וילקון למיטמיין לו לטומלה גופיה
מייל לדבר מזוה קילט לא נמי כה
למייל מזוה סכלן למיטמיין לטומלה
דגופיה לדבר הרטות נמי קילט גז
דמיטיות סוח: גולא קילט ישילך
כלמלר כללה מפץ דביסים קלחות קליה
ימילך: מילך עיי פלטן מעמע
בזים סקלול להרות: לי וו נלווי.
סחנן נליך תלור סכל דסיעו צויס
ונבלאטו שטעה נמי ודצן סכלן למלה
דלהן דוחן גלען קומן: קומן גז ויזיס
קלחות צו זצ'ו סיינו טומלה גופיה:
דאנז'ו: מאהן קאנט זאנט זאנט זאנט

יבש בזבנה צבוח נא בזבוח נא בזבוח נא
מינה יש יום שאותה רואה בו ויש יום שאי
אתה רואה בו ואבי הוה מאבעי ליה א' ביום
ולא בלילה ורבא ביום ולא בלילה מנא ליה
נפקא ליה ¹ מכלל מראה עיני הכהן ואבי
ההוא מביע ליה ² למוטי סומא באחת
מעינוי ורבא נמי מביע ליה להבי אין הכהן
גמי ולא ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא
ליה ³ מכונגע נראה לי בביתו ולא לאורי
ואבי א' מהותה הוה אמיןיא הני מולי טומאה
דלאו דנופיה אבל טומאה דגופיה אפילו
לארו נמי קא משמעין ^{לן: מתרני'} ועוד
אמר ר' מאיר מליקט אדם עצמות אביו ואמו
מפני ששמהה היא לו ר' יוסי אומר: אבל
הו לא לו לא יעור אדם על מהו ולא יספידנו
קדום לרוגל שלשים יום: גמ', ורמיהו
⁴ ה' המליקט עצמות אביו ואמו הרוי זה אבל
עליהם כל היום ולערכן אין מות אבל עלייהן
אמור רב הסדר ⁵ אביו צורין לו בסדרנו
אמר אבי אמא מפני ששמהה הרגל עליון:
ולא יעער על מהו: מי לא יעער על
מרתו אמר רב כד הדר ספדינא במערכא
אמרי יכון עמיה כל מרדי ליבא:
קדום הרגל שלשים יום: מאי שנא
שלשים יום אמר רב כהנא ⁶ אמר רב
והודה אמר רב מעשה באדם אחד שכינם
משום לעולום לרובו ורבא פהו יונמא גל:

(ג) סממות פ"ג
 (3) [באהל"ח ו בז"י הימל'ה זוממי לה כו', ג] ווע"ז מוקפות מנותם נו: ד"ה יי"ז וטוקפות סנטדרין יד ד"ה זול"צ, ג) וויא"ב גומפלין

עד גן דרייס ומופיעו בו מלחמת נאצית-יהודית ומשמעה כו' [בגמרא טבון זט' וטט'].

הדרישת נמי שפיר ע"ג
ונכלו' ני כ"ג' נ' וכ"ה חמילופּ
גנטקְהוֹת, ח) [וע"ע מוקם
סינאדיין ח). ד"ה אין נ' [.

- תורה או רשלב
1. ואמ' פרוח תפזר
הבראה את כל עשו
הבראה מושאו עד רגליים
לכל מראה עיני הפהן
ויקרא ג י
- בקא אשר לו הבהיר
ההגיד לבון לאומר נגנבה
ברואה ל ביבריא:
ויקרא ד ל

גלוין היש"ס

תומ' ד"ה נפקא ליה וכבר
מוספר ביריות אצטראן
לדרשה אהדריאן. וע"ז
מוקם, זכרים דג קין ע"ל
ל"ס וכטולו וככליתום דקין
עו ע"ל מוקם ל"ס ערום:

⊗

הגהות מהר"ב
רנשבורג

מגננות טומנות נרעה ב [ד']
ב' נסלה ו זוקן: ב' נסלה ז זוקן:

ממשיכן הדיבור והפני וכו' זכרכ' בז' סמע צלמה פ' מטכלייע ועי' קראנץ מהאריך ע"ב

ע"ג כוונת דגליהם כמ"ש
לשלעי ע"ג לדין פה קילין
כללו דוחים שלמות וגוי
לעתות משבתו לדבון
ממייה רק קו"ל נפלט לאדי
דרבנן ברכות גנופי ולק"מ

לעדי ל"ה בזכר קלשות כי

הגהות מהריי
לנרא

הילודים הנקראים בפונטיקה כונעניים נקראים מונחים פונטיים. מונחים פונטיים הם מונחים שמשמעותם מוגדרת על ידי דינמיותם של קולותיהם. מונחים פונטיים מוגדרים על ידי דינמיותם של קולותיהם. מונחים פונטיים מוגדרים על ידי דינמיותם של קולותיהם.

:7"

ליקוט עצמות אין אמרום עלין קינס וננה, ואין אומרים ברכת אבלים לא תחומי אבלים. אלו הן ברכות אבלים שאמורין בבית הכנסת, והוחמי אבלים שאמורים בשורה. נני גאל אומרים עלין קינס וננה, וכן אומרים עלין דברים, ריבנן דיקטורי אמרוי (רבנן) קולוטן. ולא ייעוד על מתו.இயூரோ மார்க்கின் தெரு பேரிலே வீட்டு வைத்து வந்தார். அதே பேரிலே வீட்டு வந்தார். அதே பேரிலே வீட்டு வந்தார்.

מחלוקת הש"ס

א [טוֹצֵעַ הַיְם קִימָן מִקְמוֹ]
בּ [קְעִיף גַּן]
גּ [פֶּה בְּטוֹצֵעַ יְלֵד קִי' רַמְבָּ]
דּ [קְעִיף נָוֶן נְגָסָה כָּ]

איבע ליה למינטער ער החג.
כדי צלע יאנטנאל יעלאן
ממעילן גאנטן כל קרא: **איבע** ליה
לשורייז באמה בליא עוּבָּד. צלע
סלא זיך פאנין כ"כ וועלעפֿ צאָלע
מסצ'זין כל צלע גיילו סומולאlein
וזס זוֹרְךָ כל קרא וגס בעטם פאנין
זונען צלע פיס האכיניא סולס זוּ
לע פיס זוכן:^๔

“モתרין לישא ערְבָּה הַרְגֵּל קִשְׁיָה לְכֹלְהוּ לְאָקְשִׁיָּה לְמַאֲן דָּאָמֵר מִשׁוּם שְׁמָחָה עִירָקָה שְׁמָחָה חֶדְיוֹמָא הָוָא לְמַד מִשׁוּם טִירָחָה עִירָקָה טִירָחָה חֶדְיוֹמָא הָוָא לְמַד מִשׁוּם בִּיטּוֹל פְּרִיהָ וּרְבִיהָ לְחֶדְיוֹמָא לְאָמְשָׁהָיִן אֲנִישָׁנָשָׁה וְדָאַין מַעֲרְבִּין שְׁמָחָה בְּשְׁמָחָה מַנְלָן דְּבָרָכָבָן וְעַשׂ שְׁלָמָה בְּעַת הַדִּיאָה אֶת הַחֲנֹן וּכְלִישָׁרָאֵל עַמוֹּ קָהָל גָּדוֹל מַלְבוֹא חַמָּת עַד נַחַל מַצְרָים (לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ) שְׁבָעָה יָמִים

וילא עזב זיווגה טענו לנו נסעה ופונCTION צו
ההתקין ליה עזב ליבניא נסעה נסעה נסעה
בצנין עד בריגן כי פולט ליטרמי
ליה נסעה נסעה נסעה נסעה נסעה נסעה
עוז. בג נסעה ומוקד ממעלה
עד כלמה ומופנן חומו סס בחרול
ועזרםרים כדי צלן יצצו קעוץיז
עליו וזה גל חצצ' ככין: ודמיה

תורה אור השלם

רביינו חננאל

דרוחי שבת מנגן אלילמא מדכתהי ² בום ייחוק
שביעי לקורבנות אמר רב נחמן בר יצחק
יום מה يوم כולם רצוף אף עשתי עשר כו'
כתב קרא אחוריינא ⁵ ביום שנים עשר יום
עשרה יום כולם רצפני ודלמא הכא נמי ימים
לי, ומקדש דודחה יום הכהורים מנגן אלילמא
ודלמא ימים הראיין גמר יום יומם מהתם יצח
מושמנים לחוי העולם הבא ומנגן דאחיל להו
שליח את העם וברכו את המלך וילכו לאה
הטובה אשר עשה ה' לדוד עבורי ולישראל
נשיהם בטורה שמוחם שנחנו מוו השכינה
נתעbara אשתו בגין זכר על כל הטובה
כולכם מושמנים לחוי העולם הבא לדוד
ליישראל עמו דאחיל להו עון יום הכהורים ³
רב יהודה אמר רב ⁴ בשעה שבקש שלמו
שערים והלא אמר שלמה עשרים וארבע רננים
שערים ראשיכם וגוי ולא נענה כיון שאמם
משחרק כורה להסדי רוד עבדך מיד נענה
דוד בשולי קיריה וידעו הכל שמהל לו הקי
עפמיי ⁵ ורבי יהודה בן גרים תנז פרשת נזר
מייניה באורתא לזרפא הדור ואה מפטרי מ
מייניה באורתא אמרו ליה למדתנו רבינו ⁶ תלמיד
צידך לפרט ממנה פעם אחרת שנאמר ביום
את המלך וכחיב ⁷ וביום עשרים ושלשה לחדר
מקאן לתלמידי הנפטר מרבו ולן באותה העיר
אל לבריה בני אדם הלו אנשים של צורה
אשכחנהו דכא רמו קראי אהדי כתיב ⁸ פל
וכתיב ¹¹ אורח חיים פן תפלם לא קשיא כאן במאז

הכפיעו. ומכהןן נן יוס ז' ר' קרי
בצמ' דלמא צבעי נקרכנו. שאל
הסיקרכ' נשי' צב' גערצע צט' מוקליך
נשטל צבעי צה'ל צט' נשי' ציט' נשי': ציט'
צב' עאל יוס. ר' לי' יוס מיליה
וונכטמע מה יוס לר'ו צה'ן צו טפסק
הה'ן כולדא י'ה' יוס לר'ו דלינע טפסק
צ'ינימיס' לאפי'ן בצמ' דלמא ימיס'
לט'רויין. נמכתה עגיד מכתה
לט'רויין יוס הפלוריס' גמר יוס יוס
טפסק. מנטשייליס דטמכן דגמליין
טפסק. ממלוי קלחי דטוו לר'ופיס לאפי'ן
צצט'ה קה' מכתה דחונוכת סכ'יט' קו
י'ה' לר'ופיס ואלפי'ן צ'יז'ן: כ'ד'
ליגנות. כתמי'ן פלט'ה^ט צין ר'ס
וותחנה ומפלא וצק'ה^ט: פרט'
נדritis. מסכם נדייס': צ'יט'
קפטמיין. כל חג קיינו גענעריס'
וותחnis: וו'ט'יך צו'וט' עט'יס' ואלפא.
הה'למ' דבענעריס וטמיס' וגענעריס'
וותחנא לאיפטנו מיעיא: צל' זורה.
כלו'מר חכמיס: פלט' מעגל רגנד.
כלו'מר שקו'ל מזות ועיין' בז'ן ליזו
מ'ז'ה גודול' וועטה קגדול'ה: וכט'ג
אלה'ה הייס'ן פט'ל. דטממען כל מ'ז'ה
טמצע' ילך עט'ה קומ'ה צין גודול'ה:
קענ'ה מפ'י הגודול'ה:
מ'ז'ה אט'פ'ט'ל עט'ומ'ה ע' האלייס.
טפלם פלט' מעגל רגנד' טמעטה
הה'ה קגדול'ה וחכ'ר' יע'טו קענ'ה:
ונ'מו'ה

הגהות הב"ח

בכת קרבנות דורך גביה
ני שלח את העם ויברכו
שמחה לו ען בת שבע
ובבד אותו עון. ולישראל
זהו ולאו כבר איפטריתו,
אחרים,

(*) אמרו לו למדתנו רビינו תלמיד הנפטר מרוכז ולובכיה, וכל אשכנזינו דמפרשי פלס מגולג' בל' במציה (שאי אפשר) לעשוהה על גליון ברורה ולובכיה, והוא שיל' במציה.

גלוון הש"ם

Digitized by srujanika@gmail.com

(ג) לדמי ר' הצעה נמיה צירופלמי כלהן פלכחה וז' ח"ר כה עלה כמה נפקת טרחותה.

הנְּגָה

(ט) נמי מתקה גן מסדר בבורונד מפי צייר לו הא הרמן נמי מפיה מלעל רוחה (ז) קב"ה מלעל קב"ה: (ט) נמי טכון ס"י ד"ס לקל טכון ס"י עבדת להרחות כמ' (ט) תומ' ד"ס קב"ה טכון ס"י קבלן ני' יומי (ט) ד"ה זאנון: (ט) ד"ה ברכות מגניעת ברכות מגניעת מפוקת מהתמחית ברכות מגניעת (ט) בא"ד ווילן ברכות והא ברוך על פניו:

גלאז הש"ס

תומ' ד"ה כאן במצויה
וכו' וק"ש אין מפסקין.
לבדיהם תלמיד נטהם דף י"ג
ע"ה לתק"ט מפסקין
ו"ע:

תגיות הגר"א

[א] גמ' ויהי מעהרת סכין
ע"פ כל מטה לכ"ב. (וכ"ה
כברך"י ולי"ג ורלו"ס
וממלכ"י):

אגחות מהר"ב

רנשברג

מוסף רשות

נְמֻזָּה אֶת־אֹתָהּ עַיִן עֲזֹבָה עַיִן עֲזֹבָה עַיִן
 עֲזֹבָה עַיִן וְלֹא חֲפֹץ נֵלֵךְ נֵלֵךְ כִּי קְטָנוֹת
 כִּי מְפֹרֵךְ צְבִילָה שְׁמַעְמָקָה כִּי מְפֹרֵךְ צְבִילָה
 מְפֹרֵךְ יְמִינָה נְסָמָךְ גְּמַזָּה כִּי מְפֹרֵךְ יְמִינָה
 דְּלֹפִיןְ צְבִילָה שְׁמִינִית נֵלֵךְ כִּי מְפֹרֵךְ צְבִילָה
 מְמֻזָּה וְעוֹקָם שְׁמַעְמָקָה מְוּלָה : צְבִילָה
 וְלֹא פִּיקָּון שְׁפִיקָּון וְלֹא פְּעִילָה . מְמֻזָּה
 לִיא שְׁמַחְוָה תְּמִיעָה וְלֹא מְיֻופָּק שְׁמַפִּיחָה
 סְחוּרָה וְלֹא מְמַכְלָנָה מְפִיקָּון וְלֹא
 תְּמִיעָה שְׁמַמְיוֹת שְׁמַהוּרָה בְּמִקְשָׁה לְמַלְאָה
 וְלֹא תְּמִימָה : סְעִילָה נְלֶמֶת . סְדָרָן
 כְּלָמָת הַלְּכָתָה נְלֶכֶת : וְלֹא פִּיקָּון.
 דְּלֹמָת יְמִימָת זְנָק לְסָדְלָה נְפִקָּה מִינָק
 וְסָדְלִי נְגִזָּה נְטִיסָה : סְסָה חְסָה .
 וְעַנְסָה לְלַעֲונָה עַל נְיָסָוָה דְּכַמְּגָע

כאן במצבה שא"א לעשותה ע"י אחרים הדירתי כי מבעי להו כתיב¹ קורה היא מפנינים וכל חפץ לא ישוו בה הא חפצי שמים ישו בה וכותיב² כל חפצם לא ישוו בה דאפיקלו חפצי שמים לא ישוו בה כאן³ במצבה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן אמרו ליה מאין אפשר בעית הכא אמר לו דאמר ליABA וילגבייה דלברכוך אמרו ליה רעו אדרורע ולא החזר תעיל ולא תיפוק היפוק ולא תעיל לחזור בזח ולחרוב אושפיך לבבל פתורך ולא תחוי שתא חדתא כי אתה לנבי אבבה אל לא מבעי אמרו לך היכי והכני אמרו לי אל הנך כולחו ברכתא נינחו ולא תיפוק תעיל כלחא ולא לימותו בנך ולא תלפקון היפוק ולא תעיל חוליך בנהא ולא ימותו גבריהו וליהדרו לוחך ליחור בזח דהאי עלמא אושפיך וההיא ולחות אושפיך ביתא דכתיב⁴ קרום בתמי לעולם עלמא אל תקרי קרום אלא קרום לבבל פתורך חדתא דלא תמות אנטך ולא תנכט אינחתא אפטער מיניה דרב אל⁵ (אבבה) זיל לנבי תביש ולא התביש⁶ אתה נבי אבבה אל⁷ א הוא דאמר לי אל ברוך ברכתא דברוכן בה דכתיב⁸ ואכלתם אוכל ושבוע והלחתם עתם כי בקרב ישראל אני נו' ולא ימושו יטיה: ה"ר⁹ אלן הэн חקשי נשים כוחלה יה ואיכא דאמרי מעברת אין סרך על פניה של טמא בגין כי לחה יתיב רב הונא בר חיננא לא שננו אלא ילדה אבל זקנה לא אל¹⁰ מא דאמיך ואפליו עומדת על קבירה דאמרי טבלא רהטה: ר' יהודה אומר לא תסוד:¹¹ לא תסוד¹² מפני שניול הוא לה ומודה ר' במועד שטופלתו במידע שאע"פ שמצויה ומני איתת ליה לרבי יהודה האי סברא אין מהן מפני שמצויר אמרו לו אע"פ שמצויר מר רב נחמן בר יצחק הנה להלכות מועד ער ומין נהנו רבינו אמר כתוי לעניין פרעון והות ישראל שהניעו לפקרון ולא הגיעו לשנים בבי הוה לה ברתא טפלה אשר אבר שקל שטפלות אthon בסולת בנות מלכים בשמנן מן המור¹³ מי שמן המור רב הונא בר חייא אמר שמן זית שלא הביא שליש תניא רב שאל הביא שליש ולמה סכך אותו אבר שקל ישובותה דה"ל ברתא טפלה בהר זמנה כי אמר רב נחמן רב ביבי דשתי שכירא שתנן שכירא לא בעין בתרין טפלא: הברדיין

בָּאֵן במצווה שא"י אפשר לעשותה ע"י אחרים. עכ"ם מז'ה מדר' ג' לא מי"ג מלכת מ"מ מ"מ לול"ב :

שכל פסיקין הפלין נ"ל"ק צן יומי נועטה סוכה ולוונ' כל"י זירוטנמי חצן בדפקה דמפה"ט וכ"ק מז'ה מפסיקין נ"ל"ק צן יומי א"ן ואיזוכטני³ זה שגנו והן מז'ה מפסיקין צננו מפני צננו:

פוקמת. פ"י בקונטס ממקומן שער צל"מ יטפוף וקפא בדפרק למיניע (שמט ד"ד : אפס) למור⁽²⁾ דמממייך צצ'ם מז'ה טו וועוד דסוקרט ס"ל נמייתי כמו גני נויל (ויל מג') וצפ' קמל' לכתומות (ד"ה : אפס) פ"י פיקס בקונטס קליעת שער וקיטיל לדפרק סמג'ען צונה גודלא ופוקמת ולין פלט מעדרת סלק על פניא דרכ' מני מורייקו וגס נפ'⁽¹⁾ קמל' לכתומות ויס פלט ישו ברא: שליח ח' א למתוקנת שעלה צידיה חוץ נפ' ענ' ולייב' מ' מפלט צונטמן חוטען צל נפ' (ט) (דזקין) על פניא נאלטס האטלס פתקר וקיעו טויס' וס' דקוול' לי ציזוכטני גוצע סא'ו מילטס פתקר ובינן נמי סיין צמיון סההה נמלה' ומפלטס קו'ו טמג'יען (שמט ד"ה) יישע עט' לישען אלאלטס אשר שם' עט'בם להטיליא' ולא עט'בם להטיליא' ולא יידרנטס כבר בקרוב לישען מאטס צו'ס וממיימ' קרלה דוינ' למ עד' ולא יבשו מני סעלע: **טבת.** דפרק כל סקלנות (מנמות ד' פ') מפלט סטען סמלו טו' סעט'ם וצפ' קמל' מגילה (ד"ה י'ג) מלי צען קומו ובסוי' למ' רצוי חייל סעט'ם וצפ' קשל' ב' ב' מילאו ימי רושען ששה קדשים

ובני ובנה ונא תיזהו שא חותא ולא חמות אמרתך
אחריתך ר' שמעון בן חלפתא אמר מיניה דבר אל' ל' ^{וקבנירעך נקשיין}
ללברכך אל' יהא רעו דלא חביבש ולא תהייש ^ו
מאי אמר לך אל' מלין בעלמא הו אדר אמר לי אל' ב' ^ב
קידושא בריך הוא לישראל ותנא בה דכתיב ⁴ ואכלתם א' ^ב
ג'נו ולא יבשו עמי לעולם וידעתם כי בקרב ישראל
עמי לעולם: ועשה אשה תשכיתיה: ת' ר' אל' הן תח' ^ב
ופוקת ומיעבריה ⁵ (סрак) על פניה ואיכא דארמי מעברת
טמה דביתהו דרב חדתא מקשטא באנפי כלתה יתב' ^ב
קמיה דרב חדתא ויתיב וכואמר לא שנו אלא ילדה
האלחים אפיילו אמק ואפילו אימא דאריך ואפילו עומד' ^ב
איןשי בת שיתין כבת שית לקל טבלא רהטה: ר' יהודא
תניא רבי יהודא אומר ⁶ אשה לא הסוד ⁶ מפני שנויו
יהודא: בסיד שכולה לקפלו במועד שטופליך במועו
היא עכשו שמהה היא לאחר מן וכי אית ליה לרבע
וחתנן ⁷ רבי יהודא אומר נפרעין מהן מפני שמצר ⁷ אמר
רכשו שמה מצער לאחר ומן אמר רב נחמן בר יצחק
רכלו מה עצרו ושמה לאחר ומן נינהו רבנית אמר
לעולם מצער ⁸ אמר רב יהודא בנות ישראל שהגינו לפירעון
עניות טופליך אותן בסיד עישרות טופליך אותן בסולחות
המור שנאמר ⁹ ששה חדשים בשם המור ⁹ מאי שמן המר
אמר סטכח ¹⁰ רב ירמיה ברامي אמר שמן זהת שלא הביא שליש ולמהה
יהודא אומר אנטיקנון שמן זות שלא הביא רב ר' ¹⁰
את השער וمعدן את הבשר ¹¹ רב ביבי הוה ליה ברותה ט' ¹¹ בורה
בה ד' מאה זווי היה הוה כותי شبבותיה דה' בורה
ומתה אמר קטלא ביבי לברתי אמר רב נחמן רב ¹¹
בעין בנותיה טפלה אנן דלא שתנן שכרא לא ¹¹

ה) כ"ה נומחת הבלתי-מיילדי כלה נלכה ז.

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

פְּחָ א טוֹטָע ע "מ" קי
מִקְמָה מַעֲרֵך :
פְּטָ ב מ"ז פ"ח מַלְכָוָת
ע "מ לְכָה ג מַעֲזָע :
סְ קי מַקְמָה מַעֲרֵך :
צְ ג מ"י סָס תּוֹר צ"ע
סָס קַעַי :
צָא ה מ"י סָס לְכָה טו
טוֹטָע ע סָס קַי תְּקָלוּ
קַעַי :

רביינו חנאנא (המשת)
(ז) זהו אכן יכול מי שיאמר
זהו גניין יוציא, אבל מודר ר'
סבירון הדוטן הוסיף ביטס'
המשת... ר' חייא בר אבא
ממחთה. ר' חייא בר אבא
ור' אמר פליין, תרתוין
משמעותו דוחקון ר' ויתון
אמרו, חד אמר מסוגין את
בגון אריה ערב ושתה,
ממחתון שיש באל-רב.
וחדר אויר מסוגין אמר שמי ר'
ערוב, ממחתון מהותה. מתני' ר'
רפי ממחתון.
לפאתה כבש שוא, שושן,
פי' תנן אמר קמא ור' יוסי,
אשין פשלין הילבטים
למחתון. ומהמה רב נחמן
בר יזקיהו אמר איכא מאי
אדامر מסוגין שמי בלא
ערוב, אלא قول עלמא
מסוגין שיש ערב כי פליין
בממחתון. ואילו פרישת
ההטה משוגריה בה
שלשה בתים, מי כבש
עלשות בית באל-רב
וערוב, אלא قول עלמא
מסוגין שיש ערב כי פליין
בממחתון.
בריהא היא ליתוחה
הזה, אי שמי בלא ערוב או
הזה, ר' יוסי ממחתון.
אפשר למלמדין בכאן
אפשר למלמדין ובין
תנור ובירם במושיע.
הורה אמרן מכששן
את הרוחtes המכשש
הבלוי הפה בכשותה
הברכה. [מתני' ג' מעריבין]
הורה אמרן מכששן
תנור ובירם במושיע.
הורה אמרן מכששן
את הרוחtes המכשש
במחלה. ר' ייחיאל אמר
הורה אמר נCKER ר' יוחנן,
ר' יונתן, ומפרק בגן
מלוחטן מנקרם בון
נקרים קנסים כמי' חידושים
דר' לחאה
במהרה. ר' ייחיאל אמר
וביאר, ומפרק להילה
ביה ר' יוחנן, ומפרק בגן
דר' ייחיאל, ומפרק בגן
בקירה בעי לאוריור
טרפ. ר' הגאון שמע להאה
גביא ר' יוחנן ר' יוחנן
בחולו של מועד, אמר,
אן הגאון ר' יוחנן יומם טב
לייחול גנפה. ר' הגאון
כרד ר' יוחנן ר' יוחנן
אי מכששן בון. עוקר.
ר' יוחנן ר' יוחנן ר' יוחנן
בחולו של מועד, אמר,
רבינו אמרו א' סוס
שרוכב לאיו והמור שורוב
עליו מותר ליטול צפרוני.

ה) לפניו צילוכני מיתם כל
צשו מזוהה מה הבלתי יומיות וכו'
הדיוט ופצעות דעטמ"ה וו"ל
כמי לבינו זיל.

הוּא שֶׁבַן בָּעֵד אֲזֹהָר בְּבִירָה וְבְבִירָה
הוּא שֶׁמְעַמֵּה לְהָוָא גַּבָּר דָּקָא מַנְקָר רִיחָא בְּחֻולָּא דְּמוּעָד אָמָר מָאָן
הָאֵי ⁽⁵⁾ אֲחִתְחֵיל גּוֹפָה דָּקָא מַחְיל חֹלָא דְּמוּעָד סַבָּר לְהָכִישׁ אָוּמָרִים
דָּרְשָׁנָר רְבִי חֶמְאָה נַוקְרַין רִיחָם בְּמַוְעֵד מִשּׁוּם ⁽⁶⁾ רְבִי מַאְיר אָמָר אֲפִילּוּ סָום
שְׁרוּוכָב עַלְיוֹ וְחַמּוֹר שְׁרוּוכָב עַלְיוֹ הָיָה ⁽⁷⁾ לִיטְוָל צְפָרְנָים בְּחֻולָּא שְׁלַמּוּעָד
אָבֶל
כָּלַךְ גַּעֲוָץִין עַכְצִי לְמַסִּיס אַלְנוּ דָּמִי נָמֵן עַדְיַי לִסְכִּים כּוֹסָה לִסְכִּים גַּעֲלָה וְלָמֵן מַיְלָיִן
הַכְּנָס

למי קדיע. שליו יומן
שלvio יכול לנקוט נימי
וועל מוחץ מיחסות קלאס
בגדי ומילוי מיפוי קלאס

ההדיות תופר בדורות
דרבי רבי נאי כל שניינו יכול להוציא מלא
מהמת בת אחת רבי יוסי בר הוניא אמר
כל שניינו יכול לבון אימרא בחפת חולוקו:
והואומן מכליב: מי מכלב רבי וווחנן אמר
מפסיע רביה בר שמואל אמר שנייני כלבתה:
מסרגני את המתו: מי מסרגני ומאי
ממתחין כי אתה רב דמי אמר פלייגי בה
ר' חייא בר באו ור' אסי ותוריהו משמשה
שתי ולא ערבית וממתחין שאם היה רפי
ודוחוקה ו/or יהונן חד אמר מסרגני שתו וערב
וממתחין שתו ולא ערבית וחדר אמר מסרגני
שתי ולא ערבית הינו דקתי רבי
חכליפא בר שאל ^א ושווין שאן מפשילין
בשלםא למאן דאמר מסרגני שתו וערב
וממתחין שתו ולא ערבית הינה רפי היה
ממתחינו השטא שתו וערב אמרת לא חבלין
לכתחלה מיבעיא קשיא ^{איל} רב נחמן בר
יצחק לרבי חייא בר אבן מי איכא ^{למאן}
דאמר מסרגני שתו ולא ערבית והחנן ^ט רב
מאיר אמר המתה משיסרוג ביה שלשה
בבחים אלא כי אתה רבין אמר במסרגני בולי
עלמא לא פלייגי דשתי וערב אלא כי פלייגי
בממתחין מר סבר ממתחין שתו ולא ערבית
ומדר סבר שאם היה רפי ממתחו מיתיבי
מסרגני את המתה ואני צרך לזרם שמתחין
דרברי ר' מאיר ר' יוסי אומר ממתחין אבל לא
מסרגני ^{ויא} אין ממתחין כל עיר בשלמא
למאן דאמר ממתחין שתו ולא ערבית הינו
Ճדרתו יש אומרים לאיפולו אלא למאן דאמר
שאמם היה רפי ממתחו ליש אומרים ממתחו
גנמי לא אין כיון דאפשר למיליה במאני
לא טרחין: מתני ^ז - מעמידין תנור וכירום
ווחיים במודע ר' יהודה אומר אין מכבשין
את הרוחם בחליה: גמ' מי מכבשין
רבב יהודה אמר מנקר ריחיא רב יחיאל אמר
בכת עינא מיתיבי מעמידין תנור וכירום
במועד ובلد שלא יגור מלאתן דברי
רבבי אליעזר וחכמים אומרים אף גמור רבבי
יהודה אומר משמו מעמידין את החדרה
ומכבשין את הישנה ויש אומרים אין מכבשין
כל עיר בשלמא למאן דאמר מכבשין
מנקר ריחיא הינו דמכבתה לה בישנה אלא
למאן דאמר בת עינא ישנה בת עינא למा

סופר גדריו. במו לו סל מועוד: פט' כ' קיל'ה
שנתופר דדרכו: מל' מאה נצ'ת ל' חת'ה
התקיפה כל חלוק נדי למפור כבתוכה
כמלו' מוך' הקמעת וטמ' מוכקה מן' ג' צ'ה
במישיכה להמת ומיודע לנשעם כן' הווען
שו': אול'ינו יונ' לאוון לחימר'ה
נchap'ת חלוקן. טל'ינו יודע למוח'ן
חוומו נגד עז' צ'טפ'ן ממינו לחימר'ה
בchap'ת חלוקן גל'ן ש'גמ'וקס לחמד.
מקל'דו ומוקס לחמד מיל'ק'ו: פ' ח'וון.
ה'ח'יט'ן מל'ל'ין: מפס'יע. טל'ינו מופל
ב'יז'ר חל'ן מופל התקיפה ולשי' קרי
מל'ל'ין צ'דומ'ין מהוציא' הקמעת נט'יע'
שכל'ן רוחוקות זו' מו' קשי' סכל'ן:
ל'ל'ט'ין. טל'ינו מופל גדריו (ג) לחמד
זה' כס'מו'ן וא' חל'ן ש'מ'ות'ן הקמעת
פעס' לחמת נט'ענ'ה ופעס' לחמת ל'מ'ונ'ה
ולשי' קרי לי' נ'ק'ל'ת'ם ל'ט'ל' קי'י'י
שי'י' סכל'ן צ'ן לח'ן ג'ז'ו' מה'ק'ו':
ט'ג'ר'ן עט' וער'צ'. צ'ול'ג'ן מונ'ס
SEL' נ'ק'י'ס' צ'ט'י' וער'צ': אט' צ'ן ג'ל'
על'צ'. ש'מ'ומ'ה ס'ט'י' וו'ל'ינו ח'ו'ג' נ'ס
ש'ע'ל'ץ': אול'ס' ק'יה ר'פ'ו. זה' ס'נ'ל'ג' ר'פ'ו
י'מ'יס' ל'ז'יס' וקי'ו' ק'ט'ב'ל'ים ר'פ'ו
ו'ט'ו': ל'ב'י' מ'ל'יר' ו'י'ו': אול'ן
מ'פ'ל'ין ח'ב'ל'ין נ'ק'ת'ן. ס'ז'ן
ג'ו'ל'ין ח'ב'ל'ין נ'ק'ת'ן: נ'ט'א.
נ'ו'ל'ס' ל'י'ס' מ'ק'ז'ל'ת' ט'ו'מ'ה' ע'ל'
ט'ק'ר'ג' ס'ג' נ'ז'י' נ'ל'ין ש'ט'ט'מ'י' כ'ג'
מ'מו'ס' וו'ל'וג' ס'ז' צ'ל'ה' ב'י' נ'י'ין
ל'ע'ל'צ'. ה'ל'מ' ד'ל'מ'ג'ן ק'לי' ס'ט'י'
ו'ל'ע'ר': ק'יו'ו' ד'ל'קו' י'ס' ק'ו'מ'ו'ס'
ל'ע'ל'ג'ו': ד'ל'פ'יל'ו' ס'ט'י' צ'ל'ג' ע'ל'
ל'ע'ל': מ'מ'א נ'י' נ'ג'. ז'מ'מ'ה.
ה'נו' י'ס' ק'ו'ל'מ'יס' נ'ק'ס' נ'י' מ'מו'ס'
ל'מ'ט'ס' ג'מ'ל'י' ע'ל' נ'ל'ל' ו'ס'ד' מ'רו'
ל'מ'י'מ'ה' ע'ל'י'ס' כ'ל'ס' ו'ס'ט'ו'
ל'מ'ז'ג'מ' ע'ל'י'ס': ג'ז' ט'ח'א'ין. ד'ט'ו'
ו'ל'ה' ד'ל'ן ג'ר'ק': מ'ת'ג'י' ע'מ'י'ין
ט'ג'ו' ו'ו'י'ס'. ט'ע'ו'ן ה'ו'ס' נ'ק'ת'ן
כ'ל'מ'ל'ין נ'ק'ן. מ'נו' קו'ו' ח'ל'ן
מ'קו'ס' צ'פ'יט' (ט) ס'ט' ק'ד'ל'ו'ס' כ'ל'ס'
מ'קו'ס' צ'פ'יט' ק'ד'ל'ו'ס': ג'ס' מ'ל'צ'ן.
א' נ'ג'מ' מ'פ'ל'ס': ג'ס' מ'ג'ך' ר'ו'י'ל'.
צ'כ'ט'ה'י' ט'מ'ס' ו'ל'ק'ה' נ'ק'ן ס'מ'ע'ן
י'כ'ל'ן נ'ל'ך' מ'ג'ק'ר'ן הו'ס' ח'מ'ל'ין
חו'ס' כ'י' צ'ל'ג' י'ס' ס'ז' ד'ס' צ'ל'ר'כו
ס'מ'ע'ן מ'מ'ה'ס': צ'ס' ע'י'ג'. נ'ק'
ט'ע'ו'ן צ'ל'מ'ל'ע' ס'ל'י'מ'ס' ש'צ'ט'בו'ה'
ו'פ'ל'מ' ל'ו'ס': ק'י'ו' ד'מ'צ'א'ת' נ'ס'
צ'יא'ה. נ'ס' ש'ק'ט'נ'ס' ג'ל'יכ' נ'ק'
ט'כ'ל'ר' ט'מ'ה' מ'ל'ק'ס' נ'ס' ט'מ'ד'ר' ס'ל'
ו'ק'ונ'ה': אל'ן נ'מ'ל'ן ד'ל'מ' ד'מ'כ'צ'ן
ק'י'ו'ו' ז'ס' ו'ו'י'ג' י'ג'ס' ז'ס' ו'ו'י'ג' נ'ס'

א) כלייט פטנץ' מ"ה,
ב) עילודין קד. ג) ק"ל
מומלן, ד) וע"ש נספחים
מקום, ד"ה עולי רג'יס.

הנחות ה'ב

(ג) נט' טוקין רימות
במושג מוסך הבני אמור
כל' פ' (טלון) ו' ו' כי נס' כב'
ל' נט' טו' טו' ע"י במ"ש
לדרשו טו' לט' ע"י במ"ש
פ' נט' הטו' עז' ג' ג' ג' ג'
ה' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
ה' הטו' הטו' הטו' הטו' הטו'
ד' ט' נט' טו' טו' ד' ד' ד'
להתרכז כי: (א) ד' ד'
עומדיין בפ' פ' פ' פ'
קיידרא אהת מיל' מוסך
שפטם שנו קידראות. ג' ג'
כ' ט' פ' פ' פ' פ' פ'
(ה) ה' הטו' ד' הטו' ד' ר' ר'
ט' הטו' ו' ו' ג' ג' ג' ג'
בנין בתחלת אסוד
ו' א' דאסוד כוכ' :

גלוון השם
מתני' מעמידין תורה
ובידור ורויות נ"ע:

הגהות מהר"ב
רשבורוג

[א] ריש"ז סוף [ד' ז']
(מכובן נגמ' מפלט)
(מןמיהן) י' ז' ס"ה ט
ע"ג כ"ב ד"ס פלטגמל
ויר' ע"ג י"ח:

רבי נינו הנאל
דכלו ה' אע"פ שמצויר
עכבר שמות אלה ון.
אמור רב יי' הורה אמר רב
בנוה שאיל שהגעו
לפירקון ולא כראין עיניהם
טפלות איזון בסיד'
עשירות בטולות, בנות
בלילים שכן ממר והוא
טנה. אכן אגדה שמן
וזה לא הכל ברא שליש.
תנייא אפיקין שמן וזיה
שלא בא שילש בכין
אוthon שמשיר תרבות
ועמוץ את הבש. והודיש
חפור דרכו. בתלמוד ארץ
ישראל פרוש על פך
סמבון וחונגה ד' רבי.
גיאי אמר, דרכו מללא
את המהט מכלב
חו. ר' חיון אין כדרוי
אפא' אהת קרא, מלכלי^ה
מפסע, כלומר הדילוג.
מתהן כטבון ל' ר' חיון,
הרבנן גיטין מלכין במויה.
אין תפרק רוחה ודיניך
אווחיהו כן היא
אנונכון, אלא מספע, ר'
ויש' בר' חניין אמרו
המorig תח האמרתו

יאן: מועד כתן מני שהפך פרק שני

הגהות הב"ח

וְשַׁיִן דָּבָר קָדֵם לְמִלְחָמָה: (3) דָּבָר
לֹא יִשְׁעַת אֶת-כָּל-מִלְחָמָה: (4) וְשַׁיִן
בְּפִי צְבָאָנוּ לְמִלְחָמָה: (5) וְשַׁיִן
לְמִלְחָמָה וְשַׁיִן מִלְחָמָה: (6) וְשַׁיִן
בְּפִי צְבָאָנוּ לְמִלְחָמָה: (7) וְשַׁיִן
לְמִלְחָמָה וְשַׁיִן מִלְחָמָה: (8)

גלוון השם

מוספֵּךְ רִשְׁיָה

מי אפק הא ומי. ס"ה צמן: ואירועו הפליג בלב מגורפה ויל' לזריך יכול ליתנס על גדי סגד טוגס. כיינו מילמן מלכליים דאסורה בעלה

מי שהפרק את זיתו וארערו אבל או אונס או שהחטעו והפיעלים טוען קורה ראשונה ומיניחה לאחר המועד דברי ר' יהודה רבוי יוסי אומר זולף וגומר ונפ' בדרכו: גם' פתח באבל וסימן במועד אמר רב שישא בריה לדבר אידי ז' זאת אומרת בדברים המותרים במועד אסורים בימי אבלו רב אשיה אמר לא מיביעיא קאמר ז' לדמדרבנן הוא ושרי אלא אפילו במועד דדאיסור מלאה מדורייתא במקום פסידא שריו רבנן תנייא כוותיה דרב שישא בריה לדבר אידי ז' אלו דברים העושין לאבל בימי אבלו ז' זיתו הפוכין טועני לו וכדו לגוף וופשטו להעלות מן המשרה וצמרו להעלות מן היורה ומרביצים שדרשו משתגע עננת הימים שלו ר' יהודה אומר אף זורען לו שדה ניר ושדה העומדת לפשתן אמרו לו אם לא תזרע בבעיר תזרע באפל אם לא תזרע פשתן תזרע ממיין אחר ר' רבנן שמעון בן גמליאל אומר זיתו הפוכין ואין שם אומן אלא הוא כדכו לגוף ואין שם אומן אלא הוא פשתנו להעלות מן המשרה וצמרו להעלות מן

הדריך וזה יעשה במצוועה ^ה יתר על כן אמר רבנן
וז לרבנים וספר וככל לרבים והגע עת הרגל
יעשה הארסי והחכריין והקבליין הרי אלו
הגמלין והם פנין הרי אלו לא יעשו ^ו ואם היו
ימים הרי אלו יעשו ^ז שכיר יום אפלו בעיר
וז אחרים בידו ^ע פ' שבקבולות לא יעשה
עיא שאינה קבולה אדרבה קבولات כדריה
בין שאינה קבولات לא יעשה ^ז היהת
לא יעשנו בבית אחר יעשנו מרין בריה
יה דרבא ^י הוה להו והוא גמלא דתורה
א במר בריה דרב אחא בריה דרבא ופסקיה
במה כמר בריה דרב אחא עבד וכי נהי
חרים לא חייש והא תניא אם היו מושכרין
אלל יעשנו והוא סבר ^ו אדם חשוב שאני
אתה

רבי יוסי אומר ולוּךְ ונומר ונוך בדר
ונג' מסות^(א) לדחיכו פקידת צדקה
לכסותו מפי השליחים וממי שמנופת נם^(ב)
וצמו לפק ממלכתן: אפיקלן חול

ספ' טעה': ג מי': ספ' ד ר' יודהה ז' י"ד קי' ספ'
מעקן פיליטמי: ר' ביהודה אומר אָפַר זְוּדִים בָּו'. זְמִינִתִין מְחֻמִּים
לְבֵית יְסוֹדָה וְכַמְּקָלָה: בָּרוּךְ הוּא. סְפָלִיס לְמִקְלִיס דָבוֹר:
רְבָנִים שְׁמַעַן בֶּן גָּמְלִיאֵל אָוֹםְרָ בָּו': וְהַנְּגָלָה גָּזָן
גָּמְלִיאֵל נָמִי מְוֹדָה לְלִבְכָּר טִיכָּם גְּלִישָׁה
לְלִבְכָּר חֲלִידָה לְמַטְולִין צִימִי חֲנִילָה מְוֹדָה
צִיכָּל דָמְלִין זְמַרְעָן חֲלִידָה קָוָה דָמְלִין
וְצִיכָּלִינָה (ט) יְעַשְׂוָה עַיִלְמִילִים מְזָסָה
פְּסִידָה דְמַשְׁכִּילָרְלִין וְגַזְיָה חֲנִילָה
דְּשָׁלִין קָוָה נָמָנוּ צְמָלִין סְסָה צִיעָה
כְּמוֹנוֹ וְהַמְּנוֹן לְלִבְכָּר וּמְפָלָר וְכוֹן מְזָסָה
לְדוֹלָן לְלִבְכָּר וּגְגִילָה סְרִילָה דָעֵל וְיקָ
מְפָלִיס דָהָר דָמְלִין חֲנִילָה
עַמְנוּ (ט) כְּסָהָלָה יְמָמָה הַמְּלִירִים כְּדַמְּשָׁכָעָה
צְמָלִין וְהַזָּן סְסָה הַמְּנוֹן חֲלִידָה קָוָה חֲנִילָה
לְצִמְלִיאָה קְלִין נְעַשָּׂות עַל דִּי הַמְּלִירִים
מִיהוּ נְפִי הַטְּעָסָה סָהָה נְלָמָד יְדָעָה
בְּמַמְלִין וּמְפָלִין כְּשָׁמְשָׁכְלִין חֲנִילָה
הַמְּלִירִים נְמָה לוֹן מְלִירָה צְסָמָה עַל
דִּי הַמְּלִירִים וּלְפִי טְעָסָה קְמָה נִיחָה
לְדוֹלָן מֵי שִׁעְמָה דָבָר וְהַזָּהוּ
שִׁיכָה (ט) הַמְּנוֹת דְמַמְלָה גְּמַלָּה וּמְפָנָן:
הַמְּגָלָה שְׁלִיחָה כְּפִידָה. וּפִידָה בְּכַמְּקוּם פִּידָה.

היוורה ואין שם אומן אלא הווא
שמעון בן גמליאל אמר היה והוא
וain שם אומן אלא הווא הרוי וזה
יעשו אחרים בשביין 'החרמיין' מילא
מוחכרים או מושכרים אצל ארליך
אחרת לא יעשה היתה מלאמך
אף על פי שבקבולות ולא מניין
רמי אלא אמא ' בין קובלות
מלאכתו ביד אחרים בכיתו
דרבין ומר בריה דרב אחא נ
בהדי הודי איתרעה בהי מילר
לגמליה אמר רבashi נברא
דלאפסידא דודיה לא חייש אדריאן
או מוחכרים אצל אחרים הרוי

זהו נס מלחע עכטיו מכון ומיין קווינטן
בזילטן וגס הו פסידת ימיה: צ. נ. ס. ו.
שי לי זא יעטס כוין דלhit נס פסידת ו
ולבדיע: אקליטיס. זקיגלן גטמיירס גלע
וכך בזין ייסא סילבאס גו מעט סרי היל גלו
רטה: ואס פוא מוחאלרין או מואכלרין. בס
נמי גע ייפסידו. וסעל נס קמע עט יי-
ה מלד וטפליו גערל מהלטת וטון זודען ט-
חוור וטפליו זמחי סיוט ויליכם פסידת ס-
שי לי (ט) גל גע יעטס: ואַעֲפָא זקיגולן.
דמיא. ואַסְכֵר גַּזְלָן שְׁלִינָס קִצְוָלָם דֶּלֶם קו-
טעל גע זיימרו זיימוי ערקליםו נס געפונט-
שפאקיק צוינו מן קומפלט גלען למחרות
ונגמליה מוסט דהאנל סווע: גפסידת דלא-
לדמניה קס שיי מומכין זיימוי קוס לא גע-
מושברין גאל אהניש דעלמא, אבל אדים החשוב אפי' מושברין לא.
ודודזין, גני מלע באיניש דעלמא, אבל אדים החשוב אפי' מושברין לא.
זרו, הריך הא ישעה
ההכובין
שדוותין הר
אללו עיש, אבל החומר
[וועספינן]
ההפסינויו שלו לא יעשה
בזילטן גען בימי בבל.
ויאם היי מקודס מושברין
בדיב אערום עשין. סייר
זום של איפילו בעיר
ההיארת לא יעשה, כי
מלכתה לא בדור בין
בקבבולה בין בז' שאניה
בבקבבילה לא ביז' שאניה
בבקבבילה לא ביז' שאניה
בריה דרב אהא הוה
בריה דרב אהא בר
בריה דרב אהא אבל, שר
פנספקיה לאגאל
אשי והתנאי אם הוו
מושברין גאל אהניש שר.

מי שהפך פרק שני מועד קטן

א אָמַר מֵיְהִי פְּנֵי מֶלֶךְ כֹּצֶם
בְּלֹא דַּוְעַת שְׁמַרְתִּי קְרִי
לִימָם כְּפָרָה גַּוְעֲזָתָה יְהִי
ב קְרִיְמִין סְכִינָה צְבָא :
בְּבָבָה מֵיְהִי פְּנֵי יוֹחָן
קְלָסָה סְכִינָה טְמֵאָה גַּמְבָּה :
כְּרִי מְקָמָה שְׂמָךְ :
גְּגַטְעַת שְׁמַרְתִּי קְרִי מְדָמָה פְּנֵי
ג :
דַּג דַּוְעַת עַד סְכִינָה מְקָמָה
שְׁמָךְ :
דָּרְדָּר הַמִּיְּהָא סְכִינָה עַד
סְכִינָה :
סְכִינָה מְקָמָה שְׁמָךְ :
טוֹזָו מֵיְהִי סְכִינָה כַּד דַּוְעַת
סְכִינָה :
מוֹזָו מֵיְהִי סְכִינָה כָּה
וְעַד שְׁמָךְ :
יְהִי כְּרִי מְדָמָה כָּה
וְעַד סְכִינָה טְמֵאָה גַּמְבָּה :
ה :
יחָד תְּמִימָה פְּנֵי מֶלֶךְ מְשֻׁלָּם
בְּלֹא :
טְמֵאָה יְהִי כְּרִי מְדָמָה כָּה
בְּלֹא אַלְמָנָה סְכִינָה
מְקָרְבָּה שְׁמָךְ :
בְּכָל גַּגְגָה וְסִינְמָלָה יוֹחָן
אַלְמָנָה (וְסִינְמָלָה) הַגְּנָבָה
כְּבָסָה וְעַד שְׁמָךְ :
בְּכָסָה וְעַד שְׁמָךְ :
ו :
בְּגָן מִיְּהִי סְכִינָה צְבָא :
סְכִינָה מְקָלָם שְׁמָךְ :
סְכִינָה מְקָלָם שְׁמָךְ :

מופך רשי'
שהה לו לומדים. נומין
ר צל יין נקומו (ברכות
(בנדר מרים על פס נול
בת קבבה). סני. כי קולין
ב כוֹף אַחֲרָא קְצִינִים
בָּס (ברכות טד). בוזתא.

גנום לומני נטוי ונטה נטף
לכני כלכלי קפון:
מכנים

אמור שמואל מקבלי קובלות בחוק התחום. כל שכלין כליט
לצדם נכלי פירט קזונען למל מיניכר צאוח צנ' יטראָל ווי'
יעקב גם קיס ממלך וווער דערל צמועט וגס צפטעט לדלא רימיטס צנ'
היליג האטמעה קול ואַרטין צפּיך' דצטט (ד' יי': ועס) וצע'ק
לע"ז (ד' כה': ועס) שכלין לאַטכְּמי

יבולת בתקה התחום אמר רב פפא ואפי' אלא דילכא מטה ייכא מטה דמרקבא משראשיא וכי ליכא נמי לא אמרן אלא דלא שכחוי אינשי יש"מ דשכחוין אינשי ור מר זוטרא בריה דנא מקבלי קיבולת ספרא ורב הונא בר ואיכא דאמריו הוא אמר שמאלו מקבלי אסור חוץ לתחום י ואיכא דאמריו סייעו רב חמאת שרא להו גלוותא למייעבד להו א אמר כוון דאגר הוא דכא מישרשו בנין מקבלין קיבולת ר המועד ובמועד כל שהוא עושה ניא אידך מקבלין תחתה לאחר המועד ישלא ישකול ושלאל גמות המכנים אותן של מועד צייזא בכור ולא בפסולי אין מרבעין בהמה לדידה אמר חמורה ז וכבר בשבייל שלא אדרין מותר ואין מאליהן מותר ואין מחייב שבת שכיוון אמר רב ינץ' בר יוסי אמר רב יוסף צי' יוסי אמר דאמר תריה באלה קאמא אמר רב ינץ' בר יוסי אמר בר שית סורה לא אמר רב הלכתה מישע חברה דшибוב צי' יוסי אמר דאמר מישום דנפשו צאי מישום דנפשו ערלה לי אם בר שית סורה לא אמר רב הלכתה מישע חברה דшибוב צי' יוסי אמר דאמר בר קטינה ט צי' יוסי אמר דאמר בר קטינה כוותה שמואל צוותין כוותה צי' יוסי ומכוון ליכא מיטיל וזכוח נקטנן האית בה שית סאו תמי או כווצא בסוגו. דאמר עקלס טלה ולע למליין כי קייל דמם פטילד מיטיל לי גע זפם צי' יוסי ומכוון ליכא מיטיל וזכוח נקטנן

מקבלי קיינוט דנקן פטנטים רבים. ניתן מילולית נסכלו קניינותו כי עבדו ליה כצpagתנו לדעתי כולם ענמלה ווממי קיוס צצטם יכח נלאה. וזה דרכו בית הקדש צפ"ק מצטט (^ח:^ז) ליתן כתיס לודג'ם בע"ס עם סטינק ומפי צמוך קפסות מושם לצביסין נסכלו מניין דלון

גלוון השם

הגהות הנר"א

(ג) חולין ג' ל' חס תשליך כלום זיפות מפקדי ב' דמיינו וכו' קמלה וופתין כב' מ' וו' זופמן כחומר פ' מ' קיימן.

המועד,
של דבר,
הזמן בהמה
זה בשבייל
לדין כדי

מי שהפך פרק שני מועד כתוב

מסורת הש"ם

ח' חותם הבב י"י מוצס מומנטה
כה מיל' סט' קטיין.
מ"ש כ' גבר ד' ג' נו'ם, ד"כ יון:
ס ה' למם רב ר' דיש' ד"כ:
(ג) ד' דמ' חברה פ' פ' :

חנןאל (המשך)
חווי (לחפינה)
[ד], כשותא נמיחו
[, אלא שמשמי
וזו, ואמרין לנו
הזה. ר' ינאי קטף
הה בחוליו דמלודא,
סמטה, וחשש
, שנגה אחרה שעשו
למאם לפדריסיהו,
ומתנקניין. ר' יעקב
מתמ"ב מכניס אדים
א בנו גברין יוניר,
ואכבר, ובכלד שלא

אָסֹר. וְגַם דָקְמִינֵי מֶן זָפְטִין מְסֻרָה לְמַעַד
בָּזֶל נֶמֶן כֵוִיךְ וְכֵל דָקְמִינֵי זָפְטִין כֵוִיךְ מְוֹתָל
לְקָדוֹרָה וְכֵל סָנוֹמֵה יְצֵא מֶסֶת יְהָלֵל כָוָה וְתָמָרָה
סָלִי דָקְמִינֵי מְמוֹנָר טָפִי כָלָנוּ תְּבוּדָה נְמִי הַמְּרוֹר
לְנֶן כְוֹמָמִיס: יְדוֹן דָלָן יוֹמָה נְלוּ בְּפָרוֹס
דִּיעָטֵי קָהָלָגָה נְלוּ שְׁמִינֵי פָהָה. כֵי
דִּיעָטֵי דָלָן בְּרוֹת וְלֹעֲלוֹס רֵיִשׁ סָלִי
וְכֵל דָקְמִינֵי זָפְטִין מְסֻסָה דָהְוָתָה
מְלִילָה צִיָה: וְאַס טָקָן. זָמָנוּת
לְנוֹרָן סָמוּנָה וְזָמָנִיר עַד נְהָרָה
קָמוּנָה: מְוֹרָה. נְהָלֵל תְּהָרָה קָמוּנָה:
זָמָנוּת אַמְּרָה. צָלֵל יוֹסָבָרָה
זָמָנוּת צִוְּרָה.

וממיהן צדקה מוסמך נחאל קומו
מעירות וצופת מן הארץ. זיכוֹן לנוּבָר
לז'ורק סמוועד סטילוֹן: ל'מַה אֲפָמָאָגָן
דְּלַקְפִּסְטִּים כְּמִילָהָה כְּבִינָה לֵישׁ כְּסָלִיחָה
מְמִינִיתָה (א) כְּמַמְוֹצֵר מִפְּנֵי יְוִיִּים
נְמִי הַקּוֹל וְהַקּוֹמֶנֶה כִּי יְוִיִּים
חַדְוָה דְּלִיעִי דָּלָם כּוֹס פְּסִידָה.
לְסִכְיָה קִיפְּדָה הַכְּלָל כְּמַהְלָדָה דְּשָׂעִיר
הַלְּכָרְדָה כִּי יְוִיִּים לְהַלְּכִים: אָחָן
לוֹ מַה יְהִלֵּל כּוֹס. נְסִכִּי עַגְדִּי סְכִי:
הַלְּפִימָה קְמִיאָה. הַלְּמִרְמָה לוֹ דָלָם
כוֹס לֵישׁ מַה יְהִלֵּל נְסִכִּי קִיפְּדָה:

נפָקֵד. נַמְלָאֵר בְּצֶבֶת: נַחֲמוֹרָה
דְּמֻדוֹתָה. נַכְּבָעָם סִיחָן סְלָל מִמְּכָה
וּמוֹמָסָה כָּלְלָמוֹגָה: צַיִינִי. וּזְקִיִּילָה
כְּלָעֵי: לְלָטָה אַלְלָן גִּמְשָׁסָה
חִי. וּמִיעַד שָׂמָוֹת לְחִינִּי כְּמוֹת סְקָנוֹת:
הַדָּס חָטוֹב תְּחִנָּן. סִיחָן לוֹ הַהְמִימָר
עַל עַמְּמוֹן יוֹמָר וְלָהּ סִיחָן לְמִיפְּקָר
צְהַמְּרָמָתָה דְּמַרְטָחָה וְלָהּ לְמִיסְתָּמָתָה
לְהַמִּיטָּס קְפִילָה נְכִיָּה: נְסָטוֹת.
עַזְזָס דְּקִיס שְׁנוֹפָלִין מִן הַחַמִּיכָה:
אַגָּה. יְעַר: צְבָלִיָּה. פִּירָוטָה סְקָס
קָעִיר כְּלָמָרָה סִיחָן לוֹ יְעַר צְלָמָנוֹ
מִקוֹס: תְּפִיטָמִיעָן נִיגָּרָה נְעַזָּנִים מִפְּסָקָה
לְפָקִים. דָרְכָה הַקִּי מִסּוֹס דְעַכְרָה
לְהַדְחִיָּה: תְּבִקָּה. נְלָבָח דְלָמָה קְרָבָה
כְּמוֹעֵד תְּבָרָגָנָת מִתּוֹס דְעַכְרָה לְהַדְחִיָּה
נְפָל לִיס נְרָגָה: נְמַשְׁקָר יְמָנָה.
צְהַוְלָן לְמוֹעֵדָה: נְמִיקְטָל לְהַמְּתָן
צְפוֹתָה. תְּוֹמְלִין: נְחַפְּפָה. נְכָסָות
זָו מְהֻלָּל כְּגָן מִלְּסָס וּמִמְּרָס נְזָרָן
סְמָעוֹד: נְגִוָּי. כָּמוֹ נְוִיתָה דְסִיכְרָה
(צְ"ק ד ۹۷). נְגִוִּי גְּרָעִין דְלִימָה
בָּרוֹ צְבָמָסָמָן דְחוֹו לְמִיעַדָּן בָּרוֹ
מִתְּחִלָּה: הַפְּרִיקָה ר' יְעַלְלָה פְּרִדרְסִיָּה.
מִסּוֹס דַעַל יְלוֹ סִיחָן מִקְלָה נְעַלְמָה
לְסִיחָן עַד נְחוֹלָה דְמוֹעֵדָה וּקְטָפָה
מִתְּנִינִי טָולָה. מִעְלָה: סְלָל יְכוֹן
תְּזָלָהָרָה בְּזָוִיָּה זָהָר יְזָהָר בְּצָהָר

יבתו דוכרי רמיה לומד שם נמי ציוס: מודעיה דנואר. הצעוקות: מהו שוקנו ציוו קאריה. לנוו זענוי זעט ליסנות ממנה כס סטרא חביבה קיס: זעט פברק ר' ינא לפדריסיה החיא שטה. רישולמן. אמר, יפלון מקלקלה תא טרא באדריד, שירא מטלטלוא בעומדא. שטייריה, שי' מבדון מונה דה בונדא, ובלבד, שעינס בגאנע לאחיך בעיר. ואוי והען כשרו רבר יוסט, שליח עליילויהר בעטמא. דושא אטאל פטא, ובלען שי'וינו מלאתcum במודיע אידכו. כוון מלאתcum בעטמא. ובלען שי'וינו מלאתcum במודיע אידכו.

ו' ואם אין לו מה יכול קוצר ומעמר
ז' זורה ובורר ותוון : ובלבד שלא ידוש
ה' נ אמר לה יתנדאה היא ולא סבירה לנו
מ' ד הניא כל אמר רבנן שמעון בן
ס' מן הקרקע אפילו מקצתו אבוד מותר
ט' סhor ואיר' יוסי ידוש נמי בפרות הא
י' נני במועד בדבר האבר דלא כר' יוסי
ו' הוות דישוי האידנא נמי לאו שינוי הוא
כ' ושלא לצורך המועד אסור ואם תחן
ל' במועד לצורך המועד ושלא לצורך
ט' ג' אשה ר' יוסי ידוש גמרא
ו' ג' אשה ר' יוסי ידוש גמרא

ו מתיין שבר במועד ל'צורך המועד
דר תמים ואחד שבר שעורים ואע"פ
ש תנאי היא דתנית אין מערימים בכך
מצדו לה הצדא בחולא דמועדא שמע
ה סבירא ליה לא הצדא דחויטי הוה
הכى אין לו מה יאכל הוה ושמואל לא
אני ר' יהודה נשיאה נפק^ט בחומרתא
רומהה שמע ר' אמר^ט איקפֶר אמר רב
חומרתא דמודושא הא תנאי^ט השירין
סם הניטלן בחצר אי משום דאישתי^ט
^(ט) שמואל בר יצחק אמר רב^ט י' כל
וועם בישילוי נקרים אדם חשוב שאני
דקל במועד ע"פ שאינו צרי אלא
אשי הוה ליה אבא בשנלייא אול
רב שלאל משנלייא לרב איש מאי
קוזץ אדם דקל במועד ע"פ שאינו
א' אבוי אמר ליה^ט לא שמייע לי קלומר
למייפסיקיה לשקייה שבקייה והדר אתה
יקטיל בשותא ולמייעך שומשמי אמר
וואוי להפיפה כשותא חוי לשיכרא אלא
חו רבוי ניאי^ט הוה ליה ההוא פרידיסא
לשנה שהוויה כולי עלמא לפידיסייו
רדיסיה ההוא שטא:^ט מתני^ט . מכנים
שתנו מן המשורה בשבייל שלא התבדר
ו' וכולין אם כוונו מלאכתן במועד אבדו:^ט
תויך ביתו רב יוסף הוה ליה^ט כשרוי
או ובלבך שיכנסם בצענא בתוך ביתו
ביבלייא בעו גבריא יתרו ובעו^ט מודרכרי
און המשרה כו^ט: בעי מניה רבוי רימה
מהו שיקנסו בניו אחריו אם תימצ'י לומר
ארם

מלהcum נמען דין כה שילו מקולין יאנין
וקטפה בחולי דמווערא. אפקער ד' איינער
בר אווא סבב רב', פטמאן אבניאר
פריזיטו מנגני הנגניטס זיין, ולבאל
ובכע אנטקוקה של אש, ואושוואן
יבין.

מכנים אדם פירוטיו מפני הגנבים.
 לטליקט פירוטו ליילם מלילה
 דורצין (מגינה דר ים). גז'י כה סלמי'ן למילכה (ז) ודריך עיין מה מרם
 טליי לדקסיי נפלקמניש ולקמן
 צפטעטן (דר ים). הר מל מושע מסוס
 טילמה נומן טירלמא טוח זטמן ציינו
 דזוקה גדרצ' שאוח מליכקה:
אם תמצץ לומר צרט און הובדור
 ומת קנסו בנו אהדרין. מסוס
 להיטולו עטס חיל צוון מליכטנו לו
 עטס לומינלה עליין וויל נידיך לאוניגש
 דראוניזן (טול ים). צבאות זאַה

גמליאל משומ ר' יוסי דבר התלוש
והמחבר לקרע אפי' בולו אבוד
אמר רב יצחק בר אבא ^ט מאן חנא
אמר לך ^{הנ} כיוון דכל יומא לאו בכ'
ת' ר' טוחנן במועד לזרוך המועדר
וחתיר הרוי והמור קוץץין עצמץין
חצאות ואבון זיין חטא צערת ה' גזען
ליסולם דמלויינט מחס למל ומן
נמי עד ליקור' תלם לדלן סוי דלוויי':
בפר נמי' ניזב' כוואר

ה מותר ובכללן שלא עירם ורמיין
ושלא לצורך המועד אסור אחד שיש לו ישן ומערים ושווה מן החומר
ר' יוסי בר יהודה אומר מעיראין רב שמואל איקפֶר למא שמואל ביחיד
דלא הוא פסיד ורב מאי טעמא עבויין ספיקת קמיה אי נמי⁽⁵⁾ אדם חשב רמדוזיא ואשתי מיא דאחים קפילא
יוסוף מאי טעמא איקפֶר⁽⁶⁾ אי משונן הנונים והטבעות הרי הן בכל הכהן
מיא דאחים קפילא ארמאה הא אמר שנאכל כמות שהוא כי אין בו אמר רב הונא אמר רב קוץין אדריך לנטורה שלו⁽⁷⁾ לייט עליה אבי ר' למקצתיה בחולא דמועדא אמר לדעתך דקאמר רב הונא אמר רב צירך אלא לנוטרת שלו הא לייט על לא סברא לי אישתמייט נרגא בעי ר' יהודא שריא למיעך כיתנא וליה אבוי לר' יוסוף בשלמא כיתנא שושממי למאי חייו לנו' דעתית ר' ינאי ר' דמתא זמניה בחולא דמועדא כתפינא להחולא דמועדא אפרקיה רב' ינאי ר' אדרם פירוחיו מפני הגנבים ושותה לובלבד שלא יכון אותן מלאות במוענין גמ' תנא ובלבד שיבננס בענין עילינו' בימא אמר ליה אבי והחדר נורא אוושא מילתא ושותה פשתנאות מרבי יורא⁽⁸⁾ כוון מלאות במועד ומונע

נמי יתום טקופר תומה ממלכה דלון דלוין אדרת
היא והדר. רב הדר שא למיינער כירנאג ולמייקטן כישותא ולמיינער
לא לא נטנרטה שלן. לייט הדר הארי. אויל בר לאטקען הדר האה
היא והדר. ואילו רבען חומרא אדמדושא, דתגניה השעריות והצמדייס
היא והדר. ואילו אקטם שטאלרב בר זיך'זק, של האבל כמותה
היא והדר. ואילו קפלען אוניג, לא הויה לה פלאפער אוניג, אמר בר תנאנל
היא והדר. ואילו קפלען אוניג, לא הויה לה פלאפער אוניג, אמר בר תנאנל
היא והדר.

כָּר אַמְּרִי פ"ג מלכות
יְרִישָׁה כ' ב' נֹזְבָּעֵן
ח' קְרִיבָה קְרִיבָה ג':
כָּה בְּגַם ס' סְלָגָה ו'
וּוְעַד ס' סְפָעָה ו':
כָּו דְּמַיְּרָה ס' סְפָעָה ע' סְסָךְ
ס' קְרִיבָה קְרִיבָה ג':
כָּו הַמִּיְּרִי פ"ג ס' סְלָגָה
ס' טְמָאָה ס' סְסָךְ:
כָּחֶזֶקְיָה פ"ג מְגֻלָּת
הַקְּרָבָה קְרִיבָה קְרִיבָה
סְלָגָה י' סְמָגָן לְעוֹנָן קְרִיבָה
וּטְמָאָה י' קְרִיבָה קְרִיבָה ג':
כָּתְמָה ח' קְרִיבָה פ"ס מְגֻלָּת
י' עֲשָׂרָה ק' קְרִיבָה גְּלָגָל
וּטְמָאָה ע' ק' קְרִיבָה ס' מְגֻלָּת

טַבְעָה [ו]:
 לְמִי כָּלְבִּים
טוֹבָעָה סֵץ קְלָל
קְשָׁרָה:
לְאָה מִי מִי וְאֶת
טוֹבָעָה סֵץ מִנְחָה:
לְבָבָה מִי סֵץ בְּלָבָה:
טוֹבָעָה סֵץ מִנְחָה:
לְגַבְבָּה מִי סֵץ בְּלָבָה:
טוֹבָעָה סֵץ מִנְחָה:
עַזְמָה סֵץ הַלְלוֹת וְטוֹבָעָה:
סֵץ מִנְחָה [ו]:

כש. רבי הנזח זכריו היה בחילו
רומיוני. איזיבקה רבה בר
רב הונא, והתニア דבר
אקדמי שגורר לשלשות
במכורם ושינויו אבר כבירים
לשלשות, כמו דברים
אמורים בפלוש, אבל
במהלך אפלול כל'ו
אסור. ואם אין לו מהו אכל
קרכ' ממרם ובד' כר',
ובכלד שלא ירושה בפרות.
רבי נזח היה הונא הא,
המניאן ריח' ריח' ריח' ריח'
(דודוג) [ירה] רבן שמעון
בן גמליאל היה בן השם
ר' יוסי, ולא קרא לו סעון עלייה.
אי ר' ריך' יוסוף הר' דוד' דוד' דוד'
בפרות, והה ר' יוסי לא
במי שני. ופקודין כון
דכל ואילו איכא עירין
בלא דלא דלאו וו' שני. ונו'
רבנן טונגן קמח במועד
לצ'ו' המועד, שלא
בלזוך המועד אסורה, ואם
טונן לנטו' המועד
והחותין, מותר. כיוצא בו
קוצץין עזים' המועד
בלזוך המועד, שלא
וכן מטלין שכר לנטו' המועד
או, ובולד של
עירין, איני, וההתニア עא'ש'
שש לו' שכר טונן
ושותה מן החדר. ופרקין
תנייא, אין, דתנייא אין
מענירין, מינ' מוש' ר' יוסי
ר' יוסי בר' יהודה אמרו
מענירין. ואיא'ג דלמיטידז
למי צ'ו' שאילו מהו אכל
שי, אי, איקפַר שמלוע עליה
רב, ואנא, פאללו עני
אטם חשב שאן. ר'

בומרורתא דמדושא
ואשתיה מיא דאחים קיט פיליא
ארמאה. ואיקפֶּד ר' אמי
עליה. ואמר רב יוסף תרויין
הנטלין בחצער. ואי מיא דא
גויים. ואמרנן, פיליא הוי א
אך על פי שאין ציר לו א
למייפסקה לשקייה, ושבקיה

מי שהפך פרק שני מועד קטן

רבינו חננאל

יש לפחות כל כי מי ליה נקמי מיטבי ^(ט) מזבוס מקוס מסוס לשי מוחלון זה כדרמן ^(טט) סיקין ^(טט) סקי מודן על כתיביהם
לכן מיימי שפיר מינס:
**אין לוקחן בתרם עבדים כי אל לא צורך המועך. פ' כל יוסף סול סדין צמץ נדיס נdireיך גוורך סכמנועד דהה מוקל למוכר פירום היל גוורך קמעען היל נזומת קמ"ל להלפיי כי לאייזון גפרסיטל טרי גוורך סכמנועד ווילך עיין לי ניד ^(ט) כי ליגנעל כמו נסחים לפירות ספוט וככלס (לען ע"ג) וויסיט לטליעי ^(טט) יונעם פירות מליך גנמ' ^(טט) יונעם קע"פ זאניו זמתה:
אין מפנין מבירת לבית. בירוסלמי ממל מצעת מהר נצימ שער הסופר שארן לו לאל שבר שר המקה זונען זונען כבזא זרבו (המיטלים) זונען זונען מהו שערתו לו למכוון:**

ב-ט-ו

שרי כל מלכות נמי לשחרה
כך קורף לה רב פפא אלא מעתה
ובונה כדרכו מפני הסכנה
שכן כותבין^ט קידושי נשים
בעעה עשר קא רמית מועד
ארבעה עשר משום צורך
די ולאי צורך יומם טוב לא
אבל מפנה הווא לחצרו אין
לחציר אחרות: גמ' והאמרת
לבית שבচৰা: এই ম্বাইন
רבא תנן אין מ্বাইן כלם
מבית האמן וاعפ' שאנון
עשר כאן בחולו של מועד
כממאנו כאן בשאיינו מאמיננו
והתנייא

דצט למג'וּרְסָה סֹוּה : אין מהימנו. מביין:

נְתִיּוֹבָה או נְדִירָה.
מדלען לְכַדְּנָה
(ד' מז: ופס) פְּלִיכָּה קְנוּמָה
קְנוּמָה מְלוּכָּה דְּמוּגָלִים

א"ל תניתה

ובכיעיטה תורע למוציאו
רודה לא תורע למוציאו
בר חנינא ^ט נקטנן
עה אלמא לדידיה
נסו רבנן ה"ג לדידיה
קנסו רבנן אמר אב"י
יו ומית לא קנסו בנו
היזיק שאינו נכר לא
נסו רבנן לבריה לא
לוקחין בהםים עבדים
המועד או לזרוך
כל: גמ' בעא מיניה
פעולה שאין לו מה
לצורך המוכר שאין
אי לאו לאתווי שבר
כא מפרש איתיביה
שרוי חוכ במועד ואם
ישין לו מה יאלל ה"ז
כל לאתווימאי לאו
שמע מינה מותיב רב
ומינויו עוזין מלאה
רת החיטין והספרין
שכנן ^ט הריות תופר
דר הספרין והכוכין
היהם והיווא מאבית

ולכטם בחולו של
וילה שאין לו מהiacr אכל כ-
שאין לו מהiacr אכל כ-
תל הנזהה לה"ר ס-
מעתה לביר לשתה
עד רב איש מועד א-
מקום פסידא שרוא ר-
וורק י"ט שרוא רבנן
אין מפנין מבית לביר
מן אם חושש להם ממו
אמר אבי י' סייפה אה-
מוליכין ומביין כל-
ליה ל' כאן בארכעה
בחולו של מועד כא-
חויו. וזה מצמע לי' עצ-
הון נגיד אצלה. והכי קמני
כלן גמיהנו. לנווןlein ממי

הראשון מילר גולדמן אמר כי לא ניתן לטעות בפירוש הכתובים. מילר אמר כי לא ניתן לטעות בפירוש הכתובים. מילר אמר כי לא ניתן לטעות בפירוש הכתובים.

צרים און בדור קאנט דאסירורא דאוריטה
עבדו לעובך כוכבים
משמעות דכל יומא מפה
מא גברא קנים רבנן וה
ממוני נאנט שנטרכו צעה
שביעי': נטיביה או נו
הטבה ומית בנז
קנסו רבנן לבריה לא
קנסו רבנן לבריה לא
ד' נקטינן טימא תחר
אחריו מאי טעםוא¹
שםיה היזק לדודיה
קנסו רבנן: מתרני² ז' ו'
ובהמה אלא לצורך
המוכר שאין לו מה
רבא מרוב נחמן שכבר
יאכל מהו אל' התニア
לו מה יאכל לאתוי
פעולה אל' לא פרויין
אבי אין כותבין³ או ע'
איינו מאמינו⁴ או מה
יבתו שאיין לו מה
לאתוי שבר פעולה
ששית⁵ וחכ' א' שלשל
בערבי פסחים עד ר'
והכוכין⁶ החיטין
cdrרו בחולו של מרדינה
שכו הבאי ממדינה

(ג) סכימות פ"ד מ"ג גיט
מד: נקודות לד' (ג) ט'
פלס"ע עלייזון כ. דז'
שנה מר' גיטן ג' (ג') גיטן ג' (ג')
בבוקות נ' (ג') נגנון ג' (ג')
ו' (ג') קדמן ג' (ג')
ו' (ג') סטטוס נ. ט. מומפקת ג' (ג')
(ג) פקסים נ' (ג') פקסים נ' (ג')
(ג') נעלן ח' (ג') נעלן ח' (ג')
ט' (ג') נעלן ח' (ג') נעלן ח' (ג')
(ג) פקסים נ' (ג') פקסים נ' (ג')

הגהות היב"ח

(6) נג' ואה' לח' מלחמה
חו' מינית לח' מוקה' ווי'
חו' מינית' ממעמך לדון לח' מוקה' ווי'
(7) ד' קרכ'ן ד' קרכ'ן ד' קרכ'ן
עדי' דרי' כטמא' מגדבלת
עכברת קרכ'ן: (8) י' י'
לעומת קרכ'ן י' מון' מון' מון'
(9) ד' פיז'ן ד' פיז'ן ד' פיז'ן
נקו'ן הומורן כל' מפערן
הופעתה' ד' פיז'ן ד' פיז'ן ד' פיז'ן
ס' י' גני' עד' מילר
עטמם דומבעקן לה' מהמאז'ן
לעומת קרכ'ן: (10) א' לא' לא'
לאטמייר ג'י' בשבייש
מאנס'ום מוקה': (11) ר' ר' ר'
נקו'ן י' קרע' י' קרא' י'
ברח' ג'י' ג'י' ג'י'
לעט' ג'י' ג'י' ג'י'

הנ"ל, בירין דרבנן אמר רדקמיטיא ניגבג מנכסי יהודים קשנין. הוון בשי' כ"ה, י"ח. "וְיַעֲשֵׂה כִּפְרוֹן, כִּי אָנוּ אֶזְרָאִים, פְּדוּנָה לְאַתָּה לְבוֹתָם מִכְסָבָה". הולחנה ונינה לא יאללה להולחה. אמר ר' בא כב' מל' לילו ז' ב' צ' ב' כ' ל' אסרו המלאכה בחולו של מועד, אלא שישו ואוכילין ושותין וגווים. י"ט. "וְיַעֲשֵׂה כִּי לְרֹאשׁ מְוֹרָתְךָ וְלִקְרָבְךָ וְזַמְּנָתְךָ". ה' ב' צ' ב' י"ז. מהר' קאראלו כי יסין של ר' זידם והשכיעו מועלם בערכאות.

ומקשין, והנני מוליכן ומביאן מוכבך לאכובך לא מוכבך לא לירידתך. אין מכם אל כהן לא דרכך הנה לא לירידתך. ומשיקן, והנני מוליכן ומביאן מוכבך לאכובך לא מוכבך לא לירידתך.

מפניו מות לאו עצמות מקבר לו
מן, אם חמש להן מפן להציד א'

לדירה בעורה של, מפנן, מפני שהחמה היא לו להזיהה עד בתוך של. לאדם בשעה שהוא נינוח אצל אבוריין. פסקא אין מביאן כלום מביתו של קומת הרים הנוטים, מג' גומיטויו (שובין ח). טמא הרהוריו ותת לא קנסו בו דלעת צדיקין (שיטין כ) במאמתו ובדמעתו גאנטס גאנט פטור ומיד הי' ציד' (שיטין ד). לא יאלץ לתקן מהותן נפלו נפלו ריק ייך בון (הילולות ח). לא לשליך מושג'ו של שטן (שיטין ג). לא לחייך נפלו מנטולו (גיטין טט). שכן הדירות נופר בדורבו בחולו של עלה גולם (שיטין ג). שכן מונטה מירידת הרים (עילאי ז). וכיו' לא למקם צאן אבן קם מט לפלל מלון (עילאי ז). בחולת הגאותה. שאלות ומשי' (עילאי ז). נשבש. השכלה מיטן קולוקון מיטן סולוקון (קילון ז). להצער ארתה. אונס הולוקן כל'ן יונס גטום גטום קולוקון מיטן סולוקון (קילון ז). גומון צעלן מיליכן אין מיטין, אין מיליכו צעלן צעכו (קילון ז). במאמרנו. גומון צעלן מיליכן אין מיטין, אין מיליכו צעלן צעכו (קילון ז).

וְאַל מִגְלָחֵין פֶּרֶק שְׁלִישִׁי מִזְבֵּחַ קָטָן

תורה או ר' השל
1. האק דס מומבי אקל לא תעשה פארך בתרבוש עזרל ועוזל תשים ברגלייך לאו תעשה טרנש לא שטפ ולטם גאנטס לא האבלן.
2. זונדרער אשר דז הגאנז בענדיין זונדרער פרען געל שטפ יעטה טוממא פטמא ?יראך? ויראך יי מה נפשך מאור פון תשכח את דרביניט אשר איז עיניך ופון טוטו מלבקד כל ימי דידיך והווערטה צוונען נאך נל כל סכן מיאס לטלואו
לטלואו פלגיינ זיינ יוסדה ולכון מלן צאנטי טוממוות לדווילין דקלי קו דסיטינו לטוממלה יונטהה עליינו מגנוו טכל צטוממלה טלאיס מודח זיינ יוסדה לדצעדי קרי זילען טיפילע האן ס"ג קומפחים (ך-ס), ובפ"ק דויימל (ך-ו) גלילי טיפיל לטלוי מולס נטומס' נלא:

לבנץ ולבני בונך: יומן אשר עמדות
לימודים ליליאן אוחזת בלבוקה מושב
וירג'יניה משפט אשפה שבקהה יאמור ב- ז' ינואר
מוגבלת לעת מועד: שמואל ב- ז' ב-
לא תפרומו ולא פחתו עגל כל
לבנץ ולבני בונך: יומן אשר עמדות
לימודים ליליאן אוחזת בלבוקה מושב
וירג'יניה משפט אשפה שבקהה יאמור ב- ז' ינואר
מוגבלת לעת מועד: שמואל ב- ז' ב-
לא תפרומו ולא פחתו עגל כל

וְאַלֹּו מַגְלָחִין פֶּרֶק שְׁלֵישי מַזְעֵד קְטוֹן

(6) מניין יג. (5) סס
 (פחסת מד. (1) [לעומן כב.]
 (ז) פחסת דונטניאם, "ה".
 (ח) [לעומן כה. (1) [לעומן כב.]]
 (ט) זמירות כה. (ח) ומי
 (ו) זמירות כה. (ט) בז'ו
 (נולר) "ס' ס' נולר" (ט) בז'ו
 (ט) שיטוט מהיר לבון קדרון
 (לעומן כב) כב' סטודיו ופי'
 (ט) התמונות. (ט) ומי'ו ומי'
 (ט) מופתות ד"ה וקרע ומי'
 (ט) דה' (ט) קרכש ט' (ט)
 (ה'כ'ב'ב'ב') (ט) [זמירות כה. (ט)]

הנחות ה"ח
 (6) רשי' ד"א ג' מ"ל מה' דקמי החם מטעמת סלוכך: (5) תומ' ד"א ולחמי כי' צוין שלומי לשלמה רב' מימי שפטת כי' קלו' ומיתם ווקש ממקם: (6) בא"ד ודוקומן פ"ג ימי מלון קלונמיהן אידיוט מטומת עכן:

גָּלְיִוִין הַשְׁמָם
גַּמְ' אֵת בָּצֶר יָאֵת לְדָרָךְ.
עַיִן קְנֻמָּה רֹחֶם עַיִן מָסָךְ
דָּבָר כְּלָבָב: תְּבוּבָה דָּבָר
לֹא אֲשֶׁר אֲשֶׁר דָּבָר יְהִי
שְׁמוֹבָה תְּבָלָלָה: עַיִן קְמָמָה
קְרַט עַיִן: דָּבָר הַזֶּה לֹא
אֲשֶׁר אֲשֶׁר יְהִי לְאָמָר כִּי
וַיְלִי הַכָּבָה קְמָרָה.
מַמְנוֹן כָּל סְפָקָמָס וּמִמָּא
לִי נְלִי סְכָלָה דְּמַנְיָה
דָּבָר גַּי עַירְלָה דְּמַנְיָה
קְדוּבָה מוֹהָר דְּרַלְמָה כָּל
גּוֹטוֹן זְנוּן קָה קָה גַּעַן
גְּרַלְמָה תְּמִין וּמִינָּה וְאַלְמָה
סְחָבָה מוֹהָר מְתָהָר וְאַלְמָה דְּבָבָה
גַּלְמָה קְרַחְבָּה וְלִי וְלִי
מְגַמְּמָה הַלְּגָבָה נְקָרָה
דְּקָרְבָּה נְלָאָה מְדָלָה וְגַעַטָּה
מְמִוּסָה דְּרַבְּנָה גְּנַלְמָה מְגַלְמָה
דְּקָרְבָּה מְלָלָה קְדָלָה וְגַעַטָּה
מְמִוּסָה דְּרַבְּנָה גְּנַלְמָה מְגַלְמָה

הנחות הגר"א

רביינו חננאל
מנודים ומצדוקים מוהו,
תיקו. אבל אסור בעשיות
מלאכה. שנאמר והפחתי
חיכלם לאבל, מה חוג אוור
בעשיות מלאכה אף אבל
אסור. מצורע תיקו, אבל
ונזיר. והוא בחרב הולא־לְאַלְמָנָה.

מנדרם ומוציאים מהו. תיכון. אבל אסור בעשיה מלאכה. שערור והפכתי הגילאים לאבל, מה הוא אガ' אבל עשייה מלכה אף אבל אסור. מוצרע תיקו, אבל מנודה בראשה מלכה. מודרבין בחיקאיל, גניליך. מכל דילוי, ולמאר אסדור בשארון אסדור בענין האסנול, לא אמרו אלא בעיר אבל מורה, מורה. ייזא'ו נידען, ננדס בוגלון. והן המנדזה. מוצרע חוויל, והן המנדזה. תיכון. אבל אסדור בתשישים המטה. שערור ונדים דוד את בה שב עשות רוכב ואביה לאליה, מלל מעמידה מהו, ת"ש אסדור. מנודה מונדה, ל' שניות שיר ורשות אליל במדרבן הוי כבודניין, אבל איפשיטן' (ב) בהדריא. אבל

דmons דיווקין. צבב טלית
חכמים גזע עבדו לנו ונו
ו לנ' מהס מולא צמוניהך: ⁽⁶⁾ להען
אל ליטלהך דקמיי ⁽⁶⁾ להען
ובעונותיהם הפטוריה
נורה ^א ומוצרע מהן
^ב אבל אסור בעשיית
ברתי חניכם לאבל מה
ו אבל ורבה צבב טלית

ללאכה אמר רב יוסף ר בעשיית מלאה לא
בכללה מותר וכן אתה
מאי לאו אוכלתו לא
שונה ושוני לו נשבך
ה מצורע מהו בעשיית
אסור ברוחיצה דכתיב
צא בכל סוכה מנודה
יוסף ח' ש' ^ט כשם אמרו
ברמו אלא כל גוףו אבל
תריך וכן אתה מוצא
או אוכלתו לא אשארא
ו: תיקו ^ט אבל אסור
קcamר ליה רחמנא
ם בגילד מכלל דכלי
מהו בעילית הסנדל

ובב' יוספ' תא שמע⁷ כאשר אמרו אסור באבל בדרך מותר⁸ הא כיצד ציא לדרך במונווה ובאבל Mai לאו אכלחו לא התקין⁹ אבל אסור בתשmis המטה ויבא אליה מכלל דעתיקרא אסור מנגנון קפקת' ש כל אותן שנים שהיו ישראל ההן אל אבי ודילמא מונווה לשמים שעשה מספקא ליה זיל הכא קמדח ליה וויליש המטה ת' ש דתניא¹⁰ ושב מחוץ רר בתשmis המטה ואני אהלו אלא אחר ככם שמע מינה וניפויות נמי למונווה ה דבר יוספ' מי כתני שאסור שיהיא נמי בתשmis המטה¹¹ אבל אין ששלמים בזמן שהוא שלם ולא בזמן עתו אמר רב יוספ' ת' ש כל אותן שנים קרבותיהם אל אבי ודילמא מונווה ספוקי מספקא ליה ומדח ליה מצורע ואחר טהרתו אחר פרישתו מן המת 8 ובזום באו אל הבודש אל הבהיר הפניו

דמota דיווקני נתתי בה
כפו מטויותין עליה מ-
בכפיה המטה תיכון
מלאכה דכחיתיב¹ והפה
זו ואותה גאנזאלטער וו-

מונוה מה בעשיות ת"ש⁶: ב' שאמרו אסורה אלא ביום אבל אמרו מוצא במנורה ובאבל אשראת ת"ש מנודה ונשרין לו שמע מינדר מלaculaה תיקון ד' אבל ² ואל תוכוי שמן ורחלית מהו ברחיצה אמר רב אסור ברחיצה ה' לא אלא פניו ידיו ורגלו מונוה ובאבלמאי לא⁷ מוציאר מהו ברחיצין בנעלית הסנדל מה ליהקאל ³ וכן עליך תשיעת עולםא אסור ה' מנודה

אמר רב יוסף ה'א ש' מ' ספקא לאבל בעיר אבל בדרך מותחן מוצא במנודה ובאבל הסנDEL תקע⁵ אבל אשתו ובא אליה מכובשת ר' יוספ' ת"ש כל אמרתיהן אל אבוי ור' מטויהן ספקא ליה זוי ספקאי מספקא בהתרמיש הדמתה ת"ש⁶ ואסור בהתרמיש הממת להאליכם שמע מינה משימה דבר יוסוף מי ואסור נמי בהתרמיש אמר שלמים כומן ש קרבענותיו אמר ר' יוסוף ושלחו קרבוננותיהן אל חמיר ספקאי מספקא דתניא⁷ ואחרי טהרתו ספiron⁸ ובזום באנו אל

ה בכל סוכה. מים מהלך
צעי מטו זקינה: **לא** אש-
גענית (ר' י). גנעלת סגדל
קל דסח מונס דמי מלון
ענית (א) מסקין היכמלה
циן חממין צין כוון היל
יו' ידו ורגלו חממין חסוך
ושם ונפוך פטלו כל חזות
זום', קרפ' פ' קיטין ליא
ב' זייר'א רב' קרבן להרבה

ענ') ומכחין לו מופחת
לכיו'מו מפיק נפק' הצעילות
כי סמן יוס הכהנייס מוסון
דילען) ואכס רצק'ס
הנקנו למקיק כפ'ק דמעניהם
תכל ליהון פניו זיו ורגלו
אלדי ע' גאנ' וויא'ס ומימא
מעיטי סוכוינן דמעניהם
טפחת כ' ואכס רצק'ו מס
סיפה חוסר ליהון כלל צע'
כ' הוּן מלידי שחלהיט דמאנ'ז
ולכלונוט ביטיע וויה להויל
ליגע צפוי ועיפוי * מסוס
אשארא. ס' ה' ל' **ל**
לט סנדל היל היליהה וויל
בשכית טה' ילה * וויל נאכל קמדאי
בנישו טה' וויל קריי נ' קריי
בנישו טה' וויל קריי נ'

ה' דקון פליק ז'ואט כ"מ
�' קרכון למ' גדי ולמל' מנוליו
ה' יש מהמיר על ענמו לי
ו' ניש יי' כייל' דמקפקה נ':
ו' מטוחן. בכל כי
לטול נ' מימי מידי
ה' עלי' סילך קו' נאגין
פקטעל נ' צאי' מכםיס
סאלא'ה בס קו' פלייס ולטיס
לטום קלוננות דבומן צמלה
ים' פלי' מן' ספקוקיס:
מחוז לאלהר. פ' במי'
קפפו' ומי' חלטו פלייגי
ה' נקדים מפלין וו' נכל
ק' קהמרען תל'ו ים' לרבען
ונ' כלקמן (ה' ה').
טחרתו. פ' קזונטל
לבנטויה' מטה חייל' י' מיס
יסכ'ו לו' לאי' במי' קפפו'
ס' נרכין. קמ' ו' ובו'

לז א מ"י פ"ג מלומdot
טומתת נדעתה ב' ו'
בג' מגן דעון ב':
לח ב מ"י פ"ג מלומdot
ב' ג מ"י פ"ג מלומdot

מְאָה הַ מֵּי פְּרִי מְלָכֶת
מְעוּמָתָה לֹא־דָּוֹסְעַ
הַיְּהוּ רִי מְקַבֵּשׁ קְפֻעַ
מְבָב וּ מֵי פְּרִי מְאָה
טוּמָה לְגַתְתָּה לְלִילָה
מְגַן גַּן פְּרִי מְלָאָה גָּלָל
סָלָל גַּן וּטְשָׂעַר
סָרִי סָרִי קְפֻעַ גַּן וּסְמִינָן
קְפֻעַם קְפֻעַן [גַּן]:
מְדָר חָוְשָׁעַר פְּרִי סָלָל
סְפִינָן: **ג**
מְהָה טְמָה פְּרִי מְאָה
מְנִימָה לְלָכָד
טוּשָׁעַר תְּרִיסָר קְפֻעַ
קְפֻעַן: **ג**
מוֹר וּמֵי פְּרִי מְלָכֶת
טוּמָה לְגַתְתָּה לְלִילָה
מוֹר כְּיֵי פְּרִי מְלָכֶת
חֲכָלָה לְלָכָד
עַצְמָן בְּרַכְתָּן כְּנָסָר עַד
סָרִי אַפְּרִיאָן וּסְמִינָן
סְפִינָן: **ג**
מְהָה לְ מֵי פְּרִי מְלָכֶת
טוּמָה לְגַתְתָּה לְלִילָה
מְמָמָה כְּיֵי פְּרִי מְלָכֶת
עַצְמָן בְּרַכְתָּן כְּנָסָר עַד
סָרִי אַפְּרִיאָן וּסְמִינָן
סְפִינָן: **ג**

שש מ' **מ' מ' מ' מ' מ' מ'** פ' יג
כלמה נולט מלה מלה מלה מלה
כלמה יי' מ' מג' מג' מג' מג'

---

1. תורה או רשותם לאבל ורשותם לתקה והלויים על כל מגניב שך עג' כל ראש קרכחה שומתיה בוט' קרי' יידור ואזרותה בוט' קרי' עמוס כ'
2. ושילוב יואב תוקעה ויחק מושם שום חחבה ולבשוי נא בעג' האובלי אן וראובן אליקן האובלי אן היטר שומן וקורין כבשא וה' ים' ריבס מוטאבלת למל' מה' שוואו ב' ד' ב' האגן דס מחרים אבל לא העשוה אצער הבושע ערליך גונליך תחש בריליך ולא עיטה על שפם ולחם אושש לא אובליכ' ייזוחל ד' ב'
3. שבע אשוטו ובא אלין
4. ור' ור' ור' ור' ור' ור'

וְיֵאָמַר שִׁמְעוֹן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
5 וְכִי מִפְנֵי תְּבִיא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחֲזִק
וְתַחֲזִק בְּנֵים וְתַזְרִיר
יְבוֹא לְהַמִּגְדָּלָה וְתַשְׁבִּיבָה
מִתְחִילָה לְאַלְמָלָה שְׁבָעָת
יְמִים: וַיַּרְא דָבָר
6 קָרְבָּן לְפָנָים
שׁוּבוּ לְבָם לְאַלְמָלָיכָם:
דָבָר הַזֶּה
7 וְאַחֲרֵי שְׁבָעָת
שְׁבָעָת בְּנֵים סִפְרָיו הָלָל
חוּזָקָל מִדָּנוֹ
8 וּבָיוֹם אֲלֹהֵי קָלְשָׁת
אל חַצְרָה
לְשָׁרֶת בְּקָשָׁת יְקִרְבָּה
שְׁפָטָאָנוּ נָאָם אָנָּצִי

וְאַלּוּ מִגְלָחִין פֶּרֶק שְׁלֵישי מַעֲדָ קְטוֹן

הגהות הב"ח

גלוון השם

מוספֵך ר'שׁוּי

שיריך למדום הבא. אי' במלוי דשימותא. צמיה' לאלהן דטומין, רוא כי סמאנין מילאן, דען קומס וווען עסא. לי' כי געל'ה' (געל'ה'). ולכטום שאל'הן איזן מכדרין אונטה. נון דמעו מבה' וווען קיל כה ליאו וווען קא. ייטען טווען דאסן מונן גאנ' נלי' צמיה' קאצ' צמיעיסטן צמיה' קאצ' צמיעיסטן. וכן ולביבון (ביבון), קדושין.

בנינו חננאל (המשך)
מבר על מפלתו של שאול
ו-ר' יונתן אבון אבון וחור
הדרה ר' אשען
ו-ר' אשען לדור אשען שר לה'
דברי קוש בן ימיין,
ר' כוש הוּא שאול
פינקן מורה ואבון
ו-ר' נאם הגר הוקם אום דוד בז'ן
ונני אמר אליה שאול
ח' ח' דבר יב ומולו על

יעשפי לי מל נסיגיה. כי
לינע. סמואל לדעתה מ-
מפנייה. כי סmitt נ-
דליך לאחוניס. ולו נ-
יר' יצא רבוי חייא ונסה
לרב ולרבה בר בר
תא ר' חייא לאתחזוי
אל בוחין ידע דנקט
פומתא בנפשיה תלהין
לייה תא הדר שלח
א מי סבר ולבסוף
מ' מקצת היום ככולו
בן מקצת היום ככולו
אתה אל דשלח לי
ך דלא תמי אל זה
קריעליה ברצותה ה'
שלים אותו מ"ט עבד
חכמוות בחוץ תרונה
שניות ואם שנית לא
א פרישו לך חכמוות
אמר רבא כל העוסק

⁶⁾ אֲפִכְרֵי תּוֹרָה בְּסֶה
לְשָׁנִי בְּנֵי אַחֲרֵי בְּשָׁוֹק
חַנְנָה שָׁמַע ר' אַיְקָפֶד
לְלִיה א"ל עַיְיא מִי קָוָה
מִילְתָּא בְּדֻעָתָה נָגָה
יּוֹמִין בְּיּוֹם תְּלִין שְׁלִיחָה
לְלִיה דְלָא לְתוֹתִי מַעַיק
מַאֲיָסְבָּר מַעֲקָרָא סְבָבָר
וּלְבָסְפָּר סְבָבָר לֹא אַמְרָה
לְסָפוֹן אַתָּא א"ל אַמְרָה
מַר דְּלִיתִי וְהָא שְׁלִיחִי
רָאִיתִי וְהָה לֹא רָאִיתִי
דְּרוֹכִי אִישׁ גַּם אַוְיכִי
מַר הַכִּי א"ל דְּמַתִּיב
א"ל ⁷⁾ אָמֵן קְרִיתָה לֹא
שִׁלְשָׁת וּמִשְׁלָשָׁת
בְּחִזּוֹן הַרְמָה כְּדָרְכָּא

בהתורה מבפניהם תורתו מכורota
ח'יא הא' חמויק' ירכיך מא' יומין נויפת נשיא שאני » ונויפר שמעתא הוה יתיב מר עוקבא קמיה דמר עוקבא ברוחוק ד' א' דלישטמען مليיה כל יומא הווא הוה אויל שמואל בתריה כי ס' בדעתיה נג' נזיפחה בנפשה מניפה » חושלאי והוה חליף ו' אהאי לקמיה דר' ג' אמר לה חד יומא בנפשיך זומרא בר טס' דברי דור האחרונים אל' אחרוני מידי הדר אל' אחרונים מכלל דהאי קרא לאו גברא רבה הוא מיהי אחרונים מכלל דאייכא ר' הצל' ה' אותו מכף כל אויביו של שאלן אלמל' אתה שאויו לה' על דבריו כוש בן ימיינו וכ' משונה במעשו כיווץ בא בדרכו ציפורה שמה אלא מה כושירה וישמע עבד מלך הכושי וכי' משונה במעשו כיווץ בא בדרכו והלא ישראל שמן אלא מה כו' בר נחמני א' ר' יונתן מא' דכתהי של תשובה ¹⁰ אמר אלהי ישרא א' ר' אבavo ה' ק' אמר אלהי ישרא

ל' באשר מות השנה, ב' מילא, א' חכמתה בחוץ אמרה, נינה רהרבותה תחתן, ונינה דין כמנה חד הויה. כבר עוקב, יעד דנקיט שמואל תלמידה בעדריה, נהג בפושאה בפושאה זו וויאם, ואמר חכם, ואמר דוד עוכבדה פומעה כובבן כמה חזיפה האי צדחתה, ויל' נהגו בנפשך אמרה. רור וטוטא בר מאמי. רור וטוטא בר מאמי.

ב"ג

תומ' ד"ה ותנא רינו וכו'
דאכיא ליטר ושייד. עין זאמן ק"ב ע"כ שופט ד"ז חקל קחט וצממות ליפ"ז:
מודחת ד"ז וען הנטמא:

۲۷۱

שלו להזות בשבת
בר לה כאבא שאול
כגלו ויום שביעי עולה
שבת הי אנו הוא
גנן דאמר לא אמרין
ציז לא שלים אבלות
דרמי אילימה דשים
בעש ליה גלוח ערְבָּם
לילים משמרתו ברגל
תגן בשלשה פרקים
ררות שות באימורי
הפניהם כמאן דלא
מייקל בערן דכלנו
וולדמן מילויים כלנו
להמחי נס האלין מלך יוסט כלנו
הן צבב סלמין עין ומכמי הן
צ'יס קדימות לשכונת קודס לרנג
רומי ותנא ברא סבר
אשمرות משמרתה
כל מוקם שנגנו חכמים
עריזות גולד בערין, או
מה לו נפל בערים רוקם
בדשלשה גאנט גאנט
בשנה. צטטס גאנט
געיג אנט. צטטייע: פאל
סאל דריינט. דטני היל מגמל
כמושע: פאל גאנט דטני
צטטייע עולא נילמן וליכן לטבע
ונטנטיס וכין לככבר השמיינו צטטס
הגביע לאס נילומית קודס לרנג היל
טכטם סי ווועס קו טאי מגמל
כמושע: וסאל דין. דטני היל
וילחן לרנג וויל: פאל לדנן
טומט מילויים, גאנט, דרכ
טויו עליין (סוכה גאנט). בתה
קלעט טו או און און קאנט קאנט
קאנט גאנט (סוכה גאנט).

באל (המשך)

שְׁלָא יישו קרבנותיה; **ח'ג** דמגלה דעריך לך מעכדי ^ט מלך מקוס רגיל הו נגלה דמעוזה קוֹל נגלה ולבלה שעיו מהם כדוד: **בשְׁחַל** שמיין בשבת. כגן שמיע שמווע נצגד לתקזולמו לך טיס צקצם ומייטעלמי מוקין לה כעגלאלטו קיס ונטימילטו

וְאֶלָּו מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מוֹעֵד קָטָן יְה.

מוספֶת רשות

שורפין חסיד. מפץ עד ר' ירמיה,
מנדייה, סקופוּן מיל'ן
למייסת דארלי ומגנוּ (זה
פ'. מ) שאן לו אללא
חלוק אחד. לדן קג'יל
לדע מנדס מפשי הכימיה,
וונטיפלוּ יאנס לפַי קמעז
ומהר לנאנס זמעזע.
(חנוכה ברת)

٦٢

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבַיִת מֹמֹעֵד
הַלְּחָנָה כִּי יוֹסֵף בְּבָבָל.
דָּרֶךְ אָמֵר רַב שְׁמַן בְּגִנְזֶרֶת
אָבוֹרֶת קָאִמְנָא קְמִיהָ דָּרֶיךְ יְהוּנָה
בְּבֵבָר מְרַשָּׁא, וְבַוּתָה
דְּשָׁקְלִינָהוּ לְטוּפָה
בְּשִׁינָה, וְרַקְנִיהָ. שִׁים
תְּלָתָה. שִׁים מָוֶת לִיטְלָה
כְּפִינָה בְּמַעֲדר,
מְדִשְׁקָלִינָהוּ בְּשִׁינָה, אֲין
בְּמַבְשָׁה יְמִינָה וְיָמָה,
מְדוֹזְקִינָהוּ, מָוֶת לוֹזָרָק.
וְהַתְּנוּאָה גַּם אָמֵרוּ
בְּצִפְרָוָה, קְבָרָן צִידָה
שְׁרוֹמָן חָסֵד, זְרוּקָן רְשָׁה,
מְאַיְלָבָן, שְׁמָא עַבְרוֹ
אֲשֶׁר עָבָרָה עַלְיוֹן וְתַפְלִילָה
וּפְרִיקָרָן אֲשֶׁר בְּרַדְשָׁא
לֹא סְכִיחָה. וְכֵתָה
מְגַנְןָד כְּכָשָׁו וְשַׁדְּלָה
לְבָרָאי, כַּיּוֹן דְּשַׁתְּחָנוֹ
שְׁפָה בְּקַשְׁוָה מְגַנָּן, הַחֲרִיר
אֲשֶׁר-אֲמִינָה, שְׁמִיתָה
שְׁהָמָרָה לְוֹאָתָה, כְּלָמָדָה
אֲסָמְרָה כְּלָהָקָן
שְׁרִי, אַלְלָה מְקַבְּדָה.
שְׁמָנוֹאָל אָמֵר גַם שְׁמִיתָה
שְׁפָה בְּקַשְׁוָה מְגַנָּן, הַחֲרִיר
(הַמְהֻנָּה כָּל שְׁחָא מְעַכְבָּה).
וְאֲמִינָה, שְׁמִיתָה
וְהַנִּיחָקָה שְׁאַיְנוּ עַשְׂרָה,
מְיֻחָדָה, מְמַכְבָּתָה
בְּאַלְמָלוֹן (בְּכִבְעָזָה).
אָמֵר רַב נְמַנֵּן דָּרְדִּי
כִּי הַנָּחָה מְעַכְבָּה
לְאַלְלָה. אֲלָל כְּלָם אַשְׁרָנוּ
בְּתוֹךְ שְׁלִישִׁים יוֹם, אֲכָל
בְּשִׁבְעָה יְמִי הַאֲכָל-

המקלט

ואימרתי יעה מילתא דחדור. מימה למלוך מלה נזוכה ממרוץ
וcosa ליה נלמיין סה דהמאר עולן צעלטמן (גנום
אר. יט. ע"ז) נעלום هل פיהם מדים פיי נטמן טהמלה זמענו דכ' ס'
קשיי קדוס כו' (יעשא ה): **ובבגנומטרי אסורה.** פ"ז געריך (ט)

הנלה לרבינו יומי גמורע. דממייל: **אַוְטָרָע צִבָּא מִילָּתָה.** כפנמא
חומרה ^ב לדפנמא קוס הצע: עיין פמואל ליטאל ציב טעומעה. לדצר
על נזע דפנמא: **חֲיוֹן גְּדִירָה כּוֹה.** כלומר חילו סיטט הצע: מי
מושגין ציב קויל הא. צהירות לסקלט למופך: **אַוְטָרָע צִבָּא**

“הַלְכָה כְּרֻבִי יוֹסֵי בָּמוּעֵד וּבְאֶבֶל”⁶ דאמר שמוואל הלכה בדבריו המיקל באבל פנחים אהוה דמר שמוואל איתרע⁷ ביה מלחתא על שמוואל למשיאל טעמא מיניה חונחו לטופרי דהו נפישן אמר לה אמאי לא שקלת להו אמר ליה אי בירידיה הוה מי מזולחה ביה قول’ האי⁸ הואי⁹ בשנגה שיוציא מלפני השילט ואיתרע ביה מלחתא בשמוואל על פנחים אהוה למשיאל טעמא מיניה שקלינחו לטופריה החטינהו לאפייה אמר ליה לית לך ברית ברותה לשפטים דאמר ר' יוחנן מנין¹⁰ שבritis ברותה לשפטים שנאמר² ויאמר אברם אל געריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד בה ונשתחווה ונשובה אליכם ואיסתייעא מלטה רהדרו תורייחו סבור מיניה דיד אין דרגל לא אמר רב ענן בר תחלפה לדידי מפרשא לי מיניה דשמעואל לא שנא דיד ולא שנא דרגל אמר רב חייא בר איש אמר רב² ובגנומטרא אסור אמר רב שמון בר אבא הוה קאמנה קמיה דר' יוחנן כי מדרשה בחולו של מועד וشكلינחו לטופריה בשינויו וורקינחו שמעו מינה תלת שמע מינה מותר ליטול צפרונים בחולו של מועד ושמע מינה אין בהן משום מיאום תעבור עליה¹¹ אשה עוברה ותפל אשה כי מדרשה לא שכחיא וכי תימא זומני דמיינשי להו ושדי להו אבראי כיון דאשטעני אשטעני אמר רב יהודה אמר רב זוג בא מהמתן לבני רבי ומר וומר מתני ווג בא מהמתן לפניו רבינו ובקשו ממנו צפראים והתיר להם ואם בקשו ממנו שפה התריך להם ושמוואל אמר אף בקשו ממנו שפה והתיר ובשפה המעכבותת א”ר נחמן בר יצחיק לדידי כשפה המעכבות דמי לי ואמר אכיטול ספרא ממשmia דרב¹² (פפא) פרעה שהיה בימי משה הוא אמה ווקנו אמה ופרמשתקו אמה וורת לקים מה שנאמר³ ושפלו אנשים יקים עלייה ואמר אכיטול ספרא ממשmia דרב¹³ (פפא) פרעה שהיה בימי משה אמגוני היה שנאמר⁴ הנה יוצאה המימה וגו: ואלו מככין במועד הבא מדיניות הים: אמר רב אמי א”ר יוחנן¹⁴ מי שאין לו אלא חלק אחד מותר לכבסו בחולו של מועד מתיב ר' ירמיה אלו מככין במועד הבא מדיניות הים כי’垣 אין מי שאין לו אלא חלק אחד לא אמר ליה ר' יעקב לר' ירמיה אסבירה לך מהני עג”ג דאיתו ליה תרי ומטנפי שליח רב יצחיק בר יעקב בר גיורי ממשmia דר' יוחנן ה’ כל פשtan מותר לכבסן בחולו של מועד רבעא¹⁵ מטפחות הידים מטפחות הספרים

לכצק צלגן ויכ"ע הָסַרְמָתָה שׁוֹהֵם מִזְמָה טֻעַמָּה נֶגֶד מִינִי:

סקפלי רק ביריה כרזה לא לשפטים, שנאמר והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונושבה האלהים. ואיסתהייא מלוחה והדרוי רתוויו והארו. פרעה שיחיה בימי משה, הוא אלה ונקנו אלה ופרמשתאקו אמה וhortה, ומגנגי' ואלו מכבסן במנזר האב מאמריתם הים כו'. אמר ר' אס' אמר ר' יוחנן משאן לו אלא תלוק אהוד מותר ללבוסו בחולין ושל מועז'. אני והחנן אלו מככSEN במנזר האב מאמריתם הים כו' וזה שבל' לו מיל' שהחנן לו כה' המים ללבושים, ולבש בוגר, והונטפחתות החנן, לבבב בוגר, ולא תני מי אשאן לו אלא תלוק אהוד בחוליות ופְּרַקְנִין [כטבאי] עיג' אתי ל' ר' ר' ומטבש שר' ללבושיםו לכלו. ממשיא ר' יוחנן אהוב כל' פשנתו ללבכן בוגר, והונטפחתות החנן.

הורם אור הישלח

הגהות הב"ח

- (4) גם' מ' מהו דמר צמולע
לטולע ליה מלמלע

(5) חום "ד" וגעונטסן
ווי' וגע'ר פוטק תור

צונען טקון: (א) בא"ד צמולע
צמלו מעשה צמולע
שטענע קם מדשקליה
לטופליה כי טסוי נטם
בראמשן צטמולע אין פאַט

ט"ס

- ג' מ' אשה עוברה ותפיה
ע' קנדליין דף נו ע"
מד"ס ליכם: תום' ד'
ובגנומטרי וכו' ולא כר'
שישא בריה דרב איד'
לועל דס יון זי'ב:

הוּא

- [א] גמ' לווית. נ"ג קנא
כל שמעכנת ר' טה
ונקפה קמעכנת. כ'
גירקמת נ"ג ועי' לר'
מ"ס. (ועמ"ס דפי
ג"ה פ"ה תל"ר):

וְאֶלָּא מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מַעֲדָ קְטָן

הגהות היב"ח

גלוין השם

הגהות מהר"ב

כ"ח ט"ה ליתת נאך ונל
הממן צמלה ייעוץ"ב
ולדרינו מיזוג מסות
לענין נזקייה הכה מעלה
מיידי והספיקה למ מקין
וסדר נצע רק ספיקה קו
וזוק סיעם כי נון קוה:

מטעפות אספריט. כל פקם¹² קי
היפנו דאלא מגן. ככלומר מטעפות
לפיס טרילוח צלי נצחים היל שאל
פקמן צרי נצחים: מאיילו. ספליס:
מתני קוזי נטיס. סכט נצטל

הרי אלה מקודמת לי למטה נקנית
בכטול⁶: דיטיקן. סטן גוולה: פְּרוֹזָוְלִין. סְכוּמָן מְלוֹה בְּכַטָּל
הַלְּבָנָן מְסֻמָּט וְלֹם מְשֻׁמֵּט לִיה סְדִימִיטָה:
הַלְּגָלוֹת אֲסָם. בְּקָן שָׁמוֹ זִים דִין
סְדָס וּוְמֶנוּ הַלְּחִיסָק קָרְקָעָן גַּגְדוֹ:
הַלְּגָלוֹת מְוֹן. פְּלָנִי קְגָלְלָן כָּמָת
לְמַסְפָּן: אַטְבִּי גְּבוּרִים גְּבוּרִי זְגַעַן

כל נס פטן. לדע' נס נס מילך
אין. ה' נצ' טהר כל' פטן
לטהר מניין כונן דהמלה ר' ח' נצ' טהר
כל נס דטהר מניין לנו ה' נצ' טהר
טהור כל' מומס סתמיין חכמים
טטהר טטהר גירוטלמי קהנמל
במי גלביש מפי סכבוד
טטהר דטהר לנו דהiliary בז'נווין

הספרים הנו אין כל' פשותן לא אמר ליה אבוי מתני' אפלו דשאר מני אמר בר היירא לדידי חוי לי ימה של טבריה דמפני לה משיכלי דמני כינה בחולא דמועדא מתקוף לה אבוי ^ו מאן למאן דרכזון חכמים עבדי ולמוא שלא ברצון חכמים עבדי: מתני'

ו. ואלו רוחבי רמיון קבושא ושות ווינוין

ט' המפרים. פירוש נאכטפל ודממת
וילג' הקפליים ומונפהת
עליה מונפהת הקפליים [ליאז'] מכםקין חור
וילין נלהקה לוי נהצרים להויה לאירועי בכתמיון

המקפל שין כוד קמן מקפלין
סנומן חותן בפיניס וכחמקפלין
הן כוד לסת גטונוfin: 5) **העולם** מומאה לתחחרה.
גמורייע קייר לאה
מלוע סקור לנט קלטנער לעיל
(ד. טו.) ומקופק לס נטמלן
צעולס מנומלה מה וצעילה צ'קייד
לכדום גזבון לו מלמיכין דוניה גוורט

טו"ע ה"ח ס"י מקמו קענין
ה: צו ו מי"מ מסלומות י"ט
כלכלה י"ג סמג חולון עלה
טו"ע ה"ח ס"י מקומו
קענין ר' צו ז ח מי"מ סס כלכלה
טו"ע סס סעיף ג:

תורה או הרשומים

- ב) מני היה כי תאנך הוא
מבקש מפליטים עזב
והויא פליטים משל
בישראל. שופטים יר
- ג. בנה ווון ולהלך אבשלום
ומני איש טבחת:
משלי יט יט
- ד. והחפאו בני ישאל
דברים אשר לא כן על
אליהו יונתן
בקומו בבל
מן מגול גזרם דע עיר

מבצר: מלכים ב יז ט
5. ויקנאו למשה במחנה
לאחר קדושין
טהילים גו ט

רבינו חננאל
דלאו כל' פשנתן אלא
צמר ושל שאר מינין דלאו
ולו. אמר בר רוחא דבבון
ויתוי טם דרבנן דבקביש
לה משיכלי (ומככבי בדורות)
מאן דרבנן זומככיס דומעדרא
בזהן דבחולו. אמר ליה אמי כי
לימה אין דברץון החביבין
(עבורי) דלאה שילא ברובין
חביבין נבר. ירושלים
ניינ' מטפוחת סדרובין
אין מכבשן וווחן ביבין
רגלים מפני הקבדה
וכוריות. מתרני לא לא מכבשן
(גונזוי) אלו כותבין
גיטין ושורבין דיתקינה
תנות פוטסבלין גאנז
שם אונגרו מון טער
חליעצה מיאנין שיר
ברורו גוירותו.

וּמוֹסֵעַ רְבָרִים אֲשֶׁר יְהִי שִׁירָלְךָ
בְּמַחְנָה לְאַהֲרֹן קְדוּשָׁה' שֶׁ
שְׁנָאָה הָא דְּעָבֹוד תְּשִׁיבָה
חַשְׂדֵין וְלֹא הוּא בַּי לֹא קָשָׁיא
לִי אָם ^ט דּוֹמֵי דְמֹתָא יוֹמָא
כְּבָנֵי בְּנֵי לֹא אָמְרָן אֶלְאָ דְלָא
הַדָּר נְבָט לֹא וְלֹא אָמְרָן אֶלְאָ
כּוֹתְבִין שְׁטוּרִים חֻוב בְּמַעֲוָד
מְזֻוּזּוֹת בְּמַעֲוָד וְאַין מְגֻדְלִין
רְשָׁת וְשָׁאלַת שְׁלָמִים.
אָמַר שְׁמֹאָל מִתְּרוֹר בְּחֹלוֹל שְׁלָמִים
מִשְׁעָנָסְקִים כְּבָנָדָר אַזְנָן כְּסָנָן עַשְׁנָן עַשְׁרָה אַרְסָקִים
הַדָּבָר. מִן הַנְּבִיאִים, דְּתַבְּרָה וְאָבִיו [זָמָן] לֹא יָדַועַ כִּי הָא. מִן הַכְּהֻבָּה
לְעִשְׂרָה אוֹ רָאָה אַחֲרָים שְׁעוֹרָה וְמַלְאָכִים, אַיִלָּה וְתַבְּרָה וְאַבְרָהָם
מְאַשְׁתָּא אָשָׁא. וְסִבְבָּרִין יָקָנוּ לְפָשָׁה בְּמַתָּהָה, מְלַמֵּד שְׁלָמִים אֶחָד אֶחָד קְנָעָא
לִי לֹא הוּא בַּי. וְאַטְיכָא, בְּקָלָא דְלָא סְפָק וְבָתָרָה לְלִי הַרְבִּים.
שָׁאָן לוּ מֵה שְׁאָן

וְאַלּוּ מַגְלָחִין פֶּרֶק שְׁלֵישי מַוּעֵד קָטָן

רביינו חנナル

ת"ר כותבים פליניים ומורות דעצמן, אלהרים בטובה, דברי מאריך, יהודיה אמר מערם ומוכר וזהו וכותב עצמן, ר' יוסי אמר כותב ומוכר כדרכו כידיו פרטנורס. או ר' ליה לר' ובכ' בחרן הלה כותב ומוכר כדרכו כידיו פרטנורס. ומורה אמן אל בין בפלך. והלכה כותב איסיקא אמר רב בר יהודה הקובר את מתח ג' ימם קודם לגלל סכלה קדום גזירות שבעה, קבورو קודם הדמנו גוזרת שלש שנים, מכון מפסקה ריגלים פסיקין שארומי, שבת שילוח ואינה ואין עליין. כי, אמר לא גוזרת בטלה. כי גוזרת בטלה, כי גוזרת בטלה, דגון הגוזרת האבלות בגדי ההלב, שרש לו לנגלן ולהולין והמנזר והה אבלות. ואם לא לילם עבר הרולד אשר לו לנוין אחר הרולד, כי ימם לא בטלה.

ומתוֹה עַל יְרִיבוֹ תָּבִלְתָּ לְצִיצִיתוֹ. פִּירֹעַ עַז צִינוּ הַכְּנֶזֶב כְּמַלֵּךְ מְמָה וְצַדְקָה מְפִילֵין
הַיְּזִיְּתָם נִתְּחַזֵּק מִמְּנִי וְסִמְמָה עַל מַעֲגָן גַּם מִפְּנֵי
טַפְּנָגָו לְכַמּוֹג גַּעֲגָן גַּם מַעֲגָן גַּם מַעֲגָן גַּם
לְצִיצִיתוֹ: גַּמְ' ח' ר'
לְצִיצִיתוֹ: גַּמְ' ח' ר'
אֶחָד מִעָרִים וּמוֹכֵר אֶת
ו ר' יוֹסֵי אוֹמֵר כּוֹחֵב
תָּבוֹה אֶתְרִי לְיהִי רֵב לְבֵב
בָּר בָּר חָנָה לְרֵב
וּמוֹכֵר כְּדָרוֹכוֹ כְּדִי
בָּנָו תְּכִלָּתָה: תָּר טוֹה
יְצִיצִיתוֹ אֶבֶל לְאֶבֶן ר'
אֶבֶן אֶבֶל לְאֶבֶל בְּפֶלְךָ
בְּנֵן בֵּין בְּפֶלְךָ וְהַלְכָה
אֶרְחִיא אֶבֶן בְּרֵב אֶבֶא
בְּנֵן בֵּין בְּפֶלְךָ וְהַלְכָה
מַתְגִּי פְּרָנְסָטוֹ: מַתְגִּי
שָׁהָ יְמִים קּוֹדָם לְתָגֵל
בְּבָעה שְׁמוֹנָה בְּטָלוֹ
שָׁאַמְרוּ שָׁבָה עֲוֹלָה
מִפְּסִיקָן וְאַנְיָן עֲוֹלָן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עֲזַרְתָּ
רֵב ר' רָאשֵׁה הַשְׁנָה וּוּמָ
שׁ אֹמְרִים לֹא כְּדָבָר
עִזְרָת כְּבָגְלִים רָאשָׁ
גַּמְ' אָמֵר רֵב גַּזְתָּ
בְּכָנְן אֶרְחִיא הַוּנָא גַּזְתָּ
בְּשַׁת אָמֵר אָפִילְוָ
סִמְמָה לְאֶבֶל שָׁאָם לְאֶ
לְגַלְחָ אֶחָר הַתָּגֵל
הַתָּגֵל

ספירים מפיין ומוחות כדי למוכנסים וזה כדי לאנכים ועוד פדי' דהמיה' כלבי' יומי לפ' מ"ש ספירים צרכי' יוסי' מממי' ווון ר' ל'יס מכון' טමוטר לאני' מפיין דלמלה' ר' כי' מהל' ולכ' יטודס' לטענ'ימ'יו' דוקבילה' לאנו פרק סטונ' מפיין' עוזיון' ד' ז' : (א) צד' זונ' מפיין' [ל'צ'] וולדס' צר' כל' מ'ס נמי' קכ' מ'י' סדרי' ווון' ג' דוכלו' מ'ולוי' דפclin אסקומין' ר'ב' (מ'ס ד' ז' : (ב) מ'טמע' דל'ם לאו' צד' ז' זונ' מ'ן מפיין' אס' קבל' ר' י' מ'קן צ'ר'ס' ק'ה' מ'ז'ו' מ'ן סיר'עט'ל' מ' נ'ס'ר'ל' נ'ס'י' אס' קבל' ר' י' מ'קן צ'ר'ס' ק'ה' מ'ז'ו' מ'ן סיר'עט'ל' מ' נ'ס'ר'ל' נ'ס'י' לא'ס' קבל' מ'ג'יל' (מ'ס ד' ז' : (ג) צ'ר'ס' סופ' דל'ת'ל' מ'ג'יל' :

וטוס על ירכו. חמוץין הצל נון צידן חלון: גם' נחלים נועכו. ולג' ברכר: מעריס ומוכר אלו. כן עותס כל ימות שהוג: כדי פלנפסו. דארומחה ונלה מיידי חמוץן לו מה יאלכ: אונן גול נאנקן. צמולה במתוך כדי שוכן לאחלו יפה:

א' ומווה על ירכו תכלת כותב אדם תפלין ומוכר ירכו הנחלת לצייתו רבי מאיר ר' יהודה אשלו וחוזר וכותב לעצמו ומוכר בדרכו כדי פרנס החנאנא' ואמרי לה רב פרנסתו: ומוה על ר' דברי ר' אליעזר וחכמי יהודה אומר משמו וחכמים אומרים בין ירושה אמר שמואל וא' ר' יוחנן הילכה בין כותב בדרכו ומוכר ר' אליעזר גמליאל והוא קובר את מותו שיט בטלה הימנו גורת והימנו גורת שלשים מפאה ואינה מפסקת ר' גרגינאי כשבת רבנן גמליאל והוא הכהפרים הכרגולים וחכמים זה וה לא כבדיה זה אלא השנה ויוה' בכשותה בטלו ימים לא בטלו ימים נמי בטלו מ' ט' יט' גילה ערבית הרגל אס

דועלה ותניא מפקחת: להע פאנה בטבָה. קוֹאַלְן וְתוּנוֹ הַלְּגִי יְוָס
חַמָּד: גַּמֶּן גַּוְרָה. צְלָטָסָס בְּטָלוֹ הַכְּלָל יְמִיסָס הַלְּגִי יְוָס
לְהַלְּגִי נְכָלְוָה דְּמַדְּרִין וְטוּמָדִיס: מַלְיָה טֻעָמָה יְמִיסָס הַלְּגִי
כְּלָמְלָר בְּזָהָר עַנְיָן הַלְּגִי נְכָלְוָה: שָׁלָס הַלְּגִי עַלְעַז
פְּרָגָגָן דְּלִי בְּטָלוֹ גּוֹלֵם צְלָטָס וְתוּבָה לִישָׁה נְגַדְוָי עַלְעַז
סְרָגָן וְלָהּ גִּילָּה: אַסְוָה נְגַדָּה אַחֲרָה פְּרָגָגָן כֵּל צְלָטָס יְוָס:
וְסִתְמִיכָּה

לְהַמְּרָר בְּצִילּוּבָמָי חַד בָּר נְסָה מַזְדֵּב תְּפִילִי בְּחַולְגָּן דְּמוּעָדָה הַמְּהַלְּקָה
צְלָטָסָס נְקָמָה דְּלָבָה בָּר נְסָה הַמְּרָר נְסָה זָלְקָה
כְּמַזְוָה יְהָה פְּרִירָה בְּלָגְמָה מְתָנָה פְּלָגָה עַלְעַז כְּזָבָה
מְעַמְּדָה קְמָתָה נְקִינָה הַמְּרָר בְּמַזְעָד הַמְּהַלְּקָה צְמָוֹעָד
צְמָות וְיְמִיסָס טֻוְזִים מִיְמִיסָס מִיְמִיסָס מִיְמִיסָס
סָצָן בְּצָעָמָן חֹתָה יְסָה נְוֹמָר נְלִי שָׁהָן עַשְׂדָּן מְלָהָהָה כִּי הַסְּבָדָר הַלְּגִי
הַמְּמַעְמָד מְלָדְבָּן סִיכִּי מְמַעְמָט הַסְּבָדָר נְוֹמָר הַוְּהִילָּן וְהַכְּלָל מְהָה וְזָבָבָה
לְוֹמָר סְתוּלָה וְעַשְׂדָּן מְלָהָהָה כֵּז הַלְּגִי חֹתָה וְיְמִיסָס מִיְמִיסָס
קוּכָּר דְּלָבָה מְמַחְלָתָה מְשָׁעָתָה סְתִמְמָה שָׁגָלָן דְּלָמְלָרָן לְקָהָן וְהַ
לְקָמָן (אָסָה): צְלָטָסָס יְמִיסָס נְכָבִּיכִי: מַאֲיָ טֻעָמָא לְאָא בְּטָהָן. אַסְלָה וְהָאָה
שָׁאָם לְאָגִילָה עַדְבָּה הַרְגָּנָה בָּוּ. וְנוֹהָה לִי דְּסָהָה הַלְּגִי צִיםָּה וְלָהּ
רְחַן הַלְּגִי יְכָםָה כְּרָגָן וְהַמְּמָה יְיִיחָה שָׁהָן דְּקָמָנִי גּוֹלֵם
צְלָטָסָס מְגַלְמָה גּוֹלֵם הַלְּגִי נְמָהָה קְמָה דְּמַגְלָלָה הַפְּלִילָה הַיְּזִים
סִיסָּה הַלְּגִי נְקָמָה צְלָטָלָה עַדְבָּה קוֹדָסָה קְרָגָן וְנוֹכָםָה צְלָטָה
עַדְבָּרָה וְזָוָה עַדְבָּה צְלָטָסָה הַסְּבָדָר נְסָה כְּזָבָבָה וְפְרִירָה
לְהַמְּרָר כְּרָגָן הַסְּבָדָר נְלִיחָה הַמְּרָר אַגָּרָגָן וְעוֹד יְסָה
צְמָלָה גּוֹלֵם צְלָטָה הַלְּגִי יְמִיסָס הַלְּגִי בְּמַלְהָה גּוֹלֵם מַמְּפָרָה
פְּצָצָה הַפְּלִילָה לְמַקְיָה וְזָמָה מִימָה לִי דְּלִי מְשִׁנִּי שָׁלָס הַלְּגִי גַּדְגָּד
וְלְעַנְיָן מַהְיָה קְהָלָר יְמִיסָס הַלְּגִי בְּטָלוֹ וְלִילְבָדָגָן דְּקָעָן קְיִיפָּה גּוֹלֵם
הַסְּבָדָר צְנָעָה הַסְּבָדָר צְנָעָה הַסְּבָדָר צְנָעָה הַסְּבָדָר צְנָעָה

קו א טומ"ע י"ז קיון
 בטן פטן קפ"ר ע"מ י"ח
 כי פרט מוקם ס"ב [א]
 קו ב י"ז כי מלבדים
 האן גלטה כ טומ"ע
 ד"ה טס
 קרט ג מיי סס גלטה
 קונג מגן דרכן ז
 סס גלוון עט טומ"ע
 טענרט ג י"ח כי פרט מוקם
 פטן [ב]
 ד טומ"ע י"ז סס צעקה
 קרי ה מיי סס גלטה
 נס גלטה סס גלוון י"ז
 יוניו גלטה סס גלוון י"ז

תורה או רשותם
1. והפכתי חגייכם לאבל
ובכל שיריכם לקין
הודעה לעל כל מותנים
שך ועל בל ראש קורתה
לשומתיה באבל ייזוז
אחריתם בימים מרים
עמוס ח י

ו. מונומין וצולכה צבולה וכלי"ט
ז. חוק על מחוז מօניל"י אפיק
ו. עותס בכרלה ברגן קויל ויליכ
ע. עצות אטליז ובמלע קעודה לרעה
פ. דמקפקה ליה נט"י לי בכרלה
כ. במוועד לי נחל המועד דסמל
ל. עקי רכיס קויל פיקס
מ. ייחיד יכול געתות ועל בכרלה פיקס
ל. לקמן כל יוס לרען הוקרי נחלון מצלן
ט. הוכן קמי פטעים צויס דה גל
ה. קהיל גמלע קעודה לרעה גל
י. יוס לרען:

ט' ספיס רגיל נקלות הוי הוי הוי:
ובכל. אין דין יהוקן הורה כהא דשמאו, הכלחאתה
וון בון ובורת אויתו ואחותו ואשתו. אבל על
הלו הרגון בכעה ושלשים, ייחידם הין, ולא סבירה
אתה.

שבבר נתענקו בו ב
לפלייט לנעין פָּטָה
באס לְסִי אַסְיָה הוֹמָר °
הַנִּילוֹת וְלַהֲלָר פֶּרֶג נָמֵי נָמֵי

גָּלֶל כָּלְוֹ שֶׁ דָבָר כֵּל
לַל מִפְסִיקוֹ וְכֵל שְׁחוֹא
זָיוֹן רָגֵל מִפְסִיקוֹ קָבָרוֹ
אֲשֶׁר נָגֵל מִוְּנָה שְׁבֻעָה אַחֲרָיו
רְבִים מִתְעַסְּקִין בְּאַחֲרָונִים אֵין רְבִים
עֲסָקוּ בָּרָגֵל וָרָגֵל עֲוָלה
לֹא אֲרִישָׁא אִתְּיָבָה
שְׁלַשִּׁים כִּיּוֹצֵד קָבָרוֹ
שְׁבֻעָה אַחֲרָיו הָרָגֵל
לֹא יְדִי אַחֲרָים וּעֲבָדוֹ
בָּרָגֵל בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְאֵין
נָתַעַנְאָה בְּרוּגֵל כּוֹ בְּרוּגֵל
אָא כִּי אַתָּה רְבִין אָמַר
תְּבִרֵיה אָפִילֵי קָבָרוֹ
תְּהִמְתָּה שְׁלַשָּׁה יָמִים
לְכַפּוֹתָה אַחֲרָיו הָרָגֵל
אַמְמִים אָמַרְמִים אָפִי יָם
אָא כִּי אַלְעֹזֵר בָּרָ שְׁמַעַן
זָנוֹן דָּבָרִי בֵּית הָלֶל שְׁבֻית
הַיּוֹם וּבָה אָמַרְמִים
הַגּוֹנָא אָמַר ר' חַיָּא בָּר
רוּדִי לָהּ אָמַר (ה) (לָה)
אָבָא וּלְרָבָה הַגּוֹנָא אָפִי
אָבָא רְבָא וּרְבִי אָמִי וּר'
הַחַתְּרָתְּ רְבָא אָמַר (ו) הַלְכָה
שְׁלַשָּׁה רְבִינָא אִיקְלָע
חַבְיכָא לְרְבִינָא הַלְכָתָא
סָמֵחַ אֶחָד (ז) וְאָפִילֵי שְׁעָה
כָּבֵר אָבָא וּרְבִי אָמִי וּר'
דָּרְבִּי יְצָהָק בָּן אַלְעֹזֵר
מַנְנֵי לְאַבְיוֹתָה שְׁבֻעָה
סָמֵחַ לְאַבְלָה מִה הָגְשָׁה
יְמִינָא עַצְרָתָה דְּחַד יוֹמָא
רְדֵי יְהוָה נְשִׂיאָה מַנְנֵי
וְהַפְּכִיתָ חִגּוֹנִים לְאַבְלָה
נְוֹהָגָת שְׁבֻעָה וְשְׁלַשִּׁים
הַחַתְּרָתְּ מַזְנָא יְחִיד מִקְלָל
עַקְבָּא מִקְלָל וְחַמְמִים
כָּדְבָּרִי הַמִּקְלָל בְּאַבְלָה
אָא לְקִמְיהָ דָּרָבְּ חַסְדָּא
חַדְרָה רָב נָתַן בָּר אָמִי
דָּרְבָּא אָמַר לְהָרִי
בְּלִכְדָּר אִתְּיָבָה בְּמָה
בְּבָיו וְעַל אָמוֹ שְׁבֻעָה
הַתִּתְּהִרְאָה דְּתַנְיָא (ח) מִעְשָׁה
לְשָׁנִים וּבָא וּשְׁאָל
כְּבָעָה וְשְׁלַשִּׁים וּכְשַׁמְתָּה
וְהָא (ט) רָב בָּר אַחֲוָה
סָמֵחַ לְהָאָבָא קִים
אָמַר
מוֹסֵל עַמּוֹ וּמָסֵל קִיס מַטָּה
מַשְׁכִּיבָה מִצְוָה. דָּמָר שְׁמֹאֵל הַלְכָה כְּדָבָרִי
לְלִיל אָבוֹת שְׁמֹעָה וְהָרָוָה שְׁמֹעָה
זָיוֹן רָגֵל מִפְסִיקוֹ קָבָרוֹ

אך ליכך נאצטטנו מחר לרגל
כליך נאצטטן וליכך חמטה
עטפק יטיפס. כלומר מתהוותי
רlich נאצטטן ולעטוק צו מהל

שכבר נתעסכו בו ב
שהוא משומם אבל
משום עסקך ריבוי
שלשה ימים בסוף ד'
הרגל ארבעה ימים הינם
בו שלשה ימים
מהטעסxon בו שכבר נ
לו מאי לאו אסיפה
רגל עולה לו למנין
בתחלת הרגל מונשי
וילאכחו געשיות
ושפחותיו עושים בז'
רבים מתעסקסון בו ע' ש
רבנן עולה לו תיירוב
ורגל עולה אפ' קב' רב
רבי יוחנן ר' אלעזר לרבי פה
ברגל תר' קיים כפ' קודם הרגל אין צר
דברי רבנן אליעזר וח'
אחד ואפי' שעיה אחר
הן דין דברי ב"ש ה' ז
שמעאי אומרים שלשלא
אפי' יום אחד אמר ר' אבא
אבא אמר ר' יוחנן וא' ר' יוחנן ל' חייא בר' ז
יום אחד אפי' שעיה ז
כתנא דידן דאמר
לஸורא דפרה א' לרב
מאי אמר ליה אפי' ז
אתה יתיב רבני חייא
 יצחק נחאה אקליעא
נפק מלחה מבני יהו ז
דכתיב ז והפטני חנוי ז
אף אבילות שבעה ז

הזה הוא מיבע ליה לכדריש לשמעה רחoka שאינה נהגה אשכחן עצרת דאיקרי חד י' שלשים שמעה רחoka אינה אמרום אחד שמעה קרובה בתוק של חדיא רחoka ברה בר חנה א"ר אמר רבתנן מהMRIין הלכה כרביהם מהMRIין ר' הלכה ברבי עקיבא רב חנינא אהית ליה שמעה אמר ליה שמעה רחoka אתה ליה שמעה דאיתמה אמרו שמעה רחoka אינה רבבים אמרום בחמשה מושלשים אמר ליה יודאה ממת אביו של רב צדוק בגין את אליעש בן אבוחה ווקנינס בנו של רב אחיה בנולה ישוב ררבי חייא דהוא בר אחתייה

ה' (ב) ולכדי מילוי סולול על הצעיר והצעירה כקיס סכיפה סולול על הצעיר סכיפה
ה' (ג) וחומריין הלהבה חמומיין, חוץ מזו, שאעפ' שער נאכלבן. והוא דניאן, במאה דברים אמורים כי שמורה
ה' (ד) ונהוגת שבעה שלשים. לית הלכתא כוותה, ותוקה ונוהגת שבעה שלשים. לית הלכתא כוותה,

מסורת הש"ם

גלוון השם
גָּלוֹן הַשֵּׁם אֶוְרִי לְהָרְבִּי אַלְעָזֶר
לְבָבִי פָּרָת בְּרִיתָה עַיִן מַס
עַיִן מַס קָרְבָּן כְּנָמָן דָּקָר
לְפָלָת: שֶׁמֶת חָנָה-
כְּנָעָן וְמַנוֹּמָן דָּקָר
עַיִן: תּוֹבָה דָּחָבָרָה
כְּבָרִי שָׁאָן עֲשָׂין הַבָּרָאָה
בְּרָגָל. עַיִן נְקָמָן דָּקָר
עַיִן מַס דָּקָר מְלָאָה:

גנחות מהר"ב
רונשברג

מופף ר' י'
שםונה קרובה נוגה
שנעה. נלען ומלכעמת.
למפרק ותשלשים. ר' כהען ג'
(ווערבין גט)

להזכיר מות קיסר (פחסחים ד.).

וְאֶלָּא מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מְוּעָד קָטָן

(ה) [ענין מ"ט] (ג) [ענין מ"ט]
 פקמיסט. ו[ענין ג'] (ג) [ענין מ"ט]
 פ"ג' (ד) [ענין מ"ט] (ב) ג' (א)
 ס"ס, (ו) (ב' ס"ס, (ו) ג' עני
 מופסקת פסודיתין ד'. ו[ענין ג']
 מהלך וכו' מה שאלינו קוג'ו
 לדגון כפויו.

תורה או רשותם
1. ויקם איזוב ויירע אהת
מעלו'ו וננו את ראשו:
ויפל ארצתה וישתחוו:
איזוב אכ

(ה) ר"ש י"ד ל"ח נ"ל מילוי
ו"י נלומו עד סוף הסוגנות:
(ג) ד"ה וטוקן כי ג' גמל
סכלת תלמידים מכובנים:
(ו) ד"ה לא סמתקן כי ווי
כשאנו ממתן לנו צון סול
ומימת פ"י נמק:

גלוון השם
גמ' והולך אחר כל'. עין
לקמן דר' כד ע"כ מוקופים
ד"ה אלל קרכזין: שם ט'
שאינו לו חלקן. עין ללקמן
דר' כד ע"כ מוקופת ד"ה ולן
קלע וצומופט ד"ה כי
מילוי:

ג' הגהות מהר"ב
ד' רנשבורג
ה' א] נם' סופיו עלין למינו
ו. ולחומו כבולה מלמטה
ו. ולחומו נסחף כי. נ"ג
ו. עליינו לטען:

מוסף רשי

הנזהר, והזחץ איה רצוי. נגלה
לכדי המחרשה. נגלה
בגינה מגדלים מוסינים,
שענין טעם וטענה לאן
באלטס יוס טעם לאן לאן
ולא נתקו. נתקו כל-
כך יתקן כל-
מלה מלה. לאן ווילן לאן
תמיין. נגלה ממדון גודל
סמן עד נמה. גודל גודל
שענין לאן לאן (ישע). ואמר
ליה בלה והוא הדר בגדים.
שם פמי (ח' בתובות)
איינו. ישראי לארכ' את
שנתו. צייני לאכלת כמם
נפוץ. נפוץ (ישע).
פוקסת. מעכטל אקל ען
הכוס. ווילן מישיק לאגרא
בר (ישע).
אלך.

ה"נ מינה קיימת. נלעון טהנת גלן על חמץ שוק סילם מהר ריחן: ה"ג רצף השגה קיים ויקס מומלץ צניעותם של פירות

ה אמר ליה אימה קיימת
ויה לשמעיה = חלוץ לי
כללי לבית המורחץ שמע
שםועה רחוקה אינה
ושמעו מינה ז מקצת
לחוד רב כי אחיה לחוד
שמע שםועה קרובה
נעשית רחוקה עולה
ס אחד תניגי אדא
ויהן י שמע שםועה
יש שבת נעשית רחוקה
הרב הירוי אי אינו הירוי

וְקַרְעָה עַל־אֶת־קֹרֶעֶת
קוּרְעָה רִבִּי חֲנִינָא אָמֵר
וְנוּן לֵרִי חֲנִינָא בְּשַׁלְמָא
קוּרְעָה הַיּוֹנוֹ דְּלָא אִיכָּא
לְדִידָּךְ דָּרְמָתָה קוּרְעָה
מֵי אִיכָּא וְלֹא וְהַתְּנִינָא
וְאָמְרֵי לְהַאֲחוֹה רַבִּי
כֵּן מֵשָׁאַן לוֹ חָלוֹק
דַּשְׁבָּעָה קוּרְעָה לְאַחֲרָה
רִי זְוִירָה בְּתֻרְיהָ בְּמַהָּ
שָׁהָ מַתִּי מַצּוּהָ אַבְלָל
גַּע וְהַולְקָה כִּי תְנִיאָה הָיָה
כָּלַח אַבְלָל בְּפִרְשָׁת
אַלְמָנָה אַבְיוֹ וְאַמּוֹ אַחֲיוֹ
יְפִיעָה עַלְהָן אַחֲיוֹ וְאַחֲתוֹ
תַּו נְשׁוֹאָה בֵּין מַאֲכִיּוֹ
שְׁמַהְאָבֵל עַלְיָהֶם קָרְבָּן
שְׁלַלְתָּם דָּבְרַי רַבִּי רַעַבְרַעַב
מָר אַינוֹ מַתְאָבֵל אַלְאָ
יְאַבְיוֹ וְחַכְמָה אַבְלָל
כָּל

שמהתאבל עליו מחהבל עמו חכמים הינו
הנהן קמא איכא בגיןיה עמו ^{ל'} בביה ^{ט'} כי הא
דאמר ליה רב חייא בריה וכן אל' רב
הונא לרבה בריה באפה נהוג אבילותא
בבלא אפה לא תנייגו אבילותא מר עוקבא
שבכיב ליה בר חמהה סבר למיטב עליה
שבעה ושלשים על רב הונא לנבייה אשכזב
למייל לא אמרו לבדור אשתו ^{ט'} אלא חמוץ
או חמותו ^{ט'} אינו רשאי לכוף את אשתו להרשות
כופה מטהו ונוהג עמה אבילות וכון היא
רשאה להיות כוחלת ולהיות פוקסת אלא ב-
ותניא אידך ^{ט'} אף על פי שאמרו אינו רשות
כוחלת ולהיות פוקסת באמות אמרו מועצת
ומרחתצת לו פניו ידיו ורגליו קשיין אהדרי א-
וחמותו אלא חמוץ וחמותו בלבד אמר ש-
אתה בריה קרע באפה אידכר דמיושב קרע
אashi לאמינו קריעה ^{ט'} דמעמוד ^{ט'} מלן דרבנן

ש, דיז, שלשים כיים של פנויו דמי, והשוב דברים שאלן, אבל מATAB עליון, ואלו הון, איבר ואומו בז' ר' שענן באלוד אמר ר' יהיא בריה, ורב הונן בלבד. וכן הוא אמר ליה ר' יהיא בריה, וכמי ר' יהיא בריה, והוא אמר רב ברכות ופוקתן, לא אלופה מטהה נוהגת עמו אבוי בדורות ודורות, אמר ר' יהיא בריה, קבר עלה ר' יהיא מעומד. אמר ליה ר' דתביב וקם אמר איזוב וירקע.

עולה 15. פירושו שרג'ן מלך נז מניין שלינו וגס כל גוס יהוד
קורע או איננו קורע. דוקה כענין זה מידי עלייה לא פ' סדרה
 חייב לקלוט בוגעת טמונה הגד שמען טמונה חמוקה
 במול חייו קובלן כלל וופי על הצעיר והומו וכן קלחן גמי כספומון

אמר ליה א' אימא קיימן אמר לא' אבא קיים אמר מגעלי ו' והולך אחריו מיניה תלת שמע מיניה הסנדל ושמע מיניה נהגת אלא יומם נהוגת רבנן רבי חייא רבי יוסי בר אב בר גרג ולמושצאי הרגנץ לו ואינו נהוג אלא דמן כסרי קמיה דרבי קרובה בשבת ולמושצאי אינו נהוג אלא וזה *

רבינו מני אמר איננו קורע אמר ליה רבינו לדידי דאמינה אין אבלות שבעה אלא קריעה בלבד לא שבעה אם אבוחה ררבי יודה זירא קמיה דר' זירא לקרוע ונודמן לו ברשות שבעה איננו קורע ערך דברים אמרו בחכמה על אבוי ועל אמו קווין לכבוד אבוי ואמו תחנה כהנים שכחן מיטמא עליהן ואלו הן או והorthובnu ואחותו בנו וartnerו או הבהירורה מאמו וארה בין מאמו וכחים מהראבל על שנים שמעון בן אליעזר או על בן בנו ועל א

שמהתאבל עליו מהר
הנה קמא איכא בגין דאמר ליה رب לחיה
הונא לדבה בריה
בלא אפה לא תינה
שביב ליה בר חמם
שבעה ושלשים על
למייכל לא אמרו לך
או חממותו אינו ריש
כופה מתחו ונוהג
רשאה להיות בחולרא
ותニア אידך אפ
כווחלה ולחות פוקה
ומורחצת לו פניו ידי
וחמותו כאן בשאר
אשרו אלא חמויו
אתא בריה קרע בא
אשי לאמיר בריעשה
צלה פה דוקה לו סמן כל נזים:
ומרחצת לו פניו ידיו ורגלו.
צממין קמלר לילו
בזונ טהר נמי מומלט: **אלא** בחמי
וחמותו. וסוח סדין טהר וסאג עמו
בצמיס ומומססה וסוח דקמעי געל כל
שממיה געל עליו מטה געל עמו כל טהר
קלודיס קמלר חלטן לטמא יט צילוק
בן חמוי ומומתו נטהר קלודיס:
אתא בריה קרע באפיה. לטית
ווג עמו קדילות ומימה
כין דקלע בכר וכי צליך נלקוע כל
לפי סקלודיס וטמלה נססמווען
דענפיס וווג מילוט וס"ה פילאט
המם זלאס קרע געלפיס נטמי צהמיאני
קלע מיזטן וטמלה גו לאצלאו צאול
טעה לקלוע מיזטן וקריעת וא עטה
בעו כל קמימל ועל ידי קך מעל
המימל וקרע פעס טמי מעוזט:
הו

א [טוש"ע י"ד ס"י מ"כ ק"ע]
ב [ט"ס ס"ע] [ג]
ג [מ"י פ"ז מ"ל ה"נ ג"ל]
ה [טוש"ע י"ד ס"י שפ]
ס"י [ה]:
ק"י א"ד מ"י פ"ז מ"ל ה"נ
תל"ה ה קמג ע"ן
לרכנן ב [טוש"ע י"ד ס"מ]

גַּם מְפֻנָּה :
קִבֵּח ה ו **מַיִּינָה** לְכָל
גַּמְגַּדְתָּה סֶבֶת **טָמֵעַ** י'
וְזַעֲרָה סֶבֶת **טָמֵעַ** י' :
קִידָּמָה צ מַיִּינָה
טָמֵעַ י' **קִידָּמָה**
וְזַעֲרָה צ **מַעֲשֵׂה** י'
קִידָּמָה ח ט **מַיִּינָה** י'
לְכָלָה ו **טָמֵעַ** י'
סְמֹן ז **מַפְנָה** י'
קְשֹׁוּחַ י' **סֶבֶת** י'
גַּמְגַּדְתָּה י' **טָמֵעַ** י'
וְזַעֲרָה י' **טָמֵעַ** י'
קִידָּמָה ז **טָמֵעַ** י'
טָמֵעַ י' :

קיז
ב' מ"י סס כל' מ"ט ע"ש סס וממן
צפ' קשי' ע"ש
קיז ס"מ' סס פ"ח גלכח
ה סמג סס פ"ט פ"ע
ו"ז סקינן סמ' קשי' ע"

וְעַבְדֵי כָּל־בָּנֶה שִׁמְעוֹנוּ רָוחָק
יְהִי אָחָת לְמִלְאָה מִנְאָה
שְׁלָשָׁה בְּרִירָה, לְמִנְגָּדָה
הַאֲלָל אָסֶר בְּעִילָּת
הַסְּדָרָה, וְכַיְדָה וְרָוחָקָה
אַיִלָּה וְגַדְגַּת אַלְאָה אַתָּה
כִּי מִקְצֵה הַיּוֹם כְּכֹלָה. תַּנִּי
ר' אַזָּא כְּמָה יְהִי, וְיְהִי,
[שם] שְׁמֻעה קְרוּבָה
שְׁבָתָה וּלְמִזְעָדָה שְׁבָתָה
נְשָׂרָה רָוחָקָה, עַלְהָה לוֹ
וְאַיִלָּה וְגַדְגַּת אַלְאָה יְהִי
חֲדָה. קוֹרֵךְ אָרֶךְ יְהִי וְיְהִי
אַבְיךָ, שְׁמֻעה קְרוּבָה

ברוג' ובוגזיאר הרגל ענשת
רוחקה איניה נוהגת אלא
יום אחד. לדלו דרב,
כל יום שמעה שאני נוהג
פו אליון[ן] עט עיני[ן]
לא שונען.
וירקון ברגל, קרוּת או יינוּ
קרוע. ר' מני אמר איני
ירקון תחニア כורע וככל
ירקן דילאי עלייה איבילות
שבעה אינו קרוּת, איני
וירקון והונין כבודה זיו, זיא
מי שאן[ן] לו אל תלוק
חזר ונודם לו, גרא
בחך שעבה קרוּת, לאחר
שבעה אינו רוּעַ. נהנה
קרוע שבעה וראע' עיטה
שאני נוהג אמר קדרה זיא
שבעה. כי ימיא משמש
דידרא זיא, ווועז, ווועז
האי ר' זיא ברברה,
במה בדים [אוורוט] בה[ן]
מתי מגוז, פ' חמשה
מקלל השעה שעואה
מצחה להאבל עליהם,
אבל על באיזו ועל מאן
קרוּת והולך. הנה שאין
ספָס כבוניאת זיקרען.
זרא לאבדן אכיז בכור
גיטסן פריך יש בכור
המלון, מהן חון בום
שלשים ירים של לנוּת ה'י
כיז ל'אי, וחוויב לתה[ן]
סלעים לבןן. ר' עקיבא

ואמר אם נתקן לא יתול ואיש
כשמדובר בדבר הלהקה שבדבון
נשואה מאבוי. וכשהם שמות
לן בחכמים. ואוקיינמא עמו
בבית עמה נהוג אבילויו, ש-
מטחו ונוהג אבילות עמה,
מתאבלין עמו. רב מטה אה

1. תורה אור השלם
לא תמuder אשירה:
תהלים לו לא

הגהות מהר"ב רנשברג

מוסך רשי
אבל ג' ימים
הראשונים. סל מכתלה,
בא מקומות קרוב. סל
הה סל מה של מכתלה
בציצ' וויאן מקומות קרוב
בזון מונטן צי זיוון, סל ע"ז
סלה גלעדי צי זיוון, סל ע"ז
סלה, אלה, כל קבוצות נלו'
וונגד צביה קבוצות מושב
ימים וויאן קבוצות מושב
רמאנן (ולין כ').

ויאלן מגלהין פרק שלישי מועד קטן

שין שמות פ"ה.
שם מות פ"ג.
ת' נולמל טהוֹל ומוֹסָה לְגַנִּים מֵיְלָהִים לְלַמְּלָלָה
ט' בְּבָבָן: אַטָּה. **ט' נִילָה מִוָּה צְפָנָה:** אֲנוֹ נִמְקָדֵשׁ כְּמַתְחָמָמִים. **ס' מִוּן**
ו' כְּלָזֶן: אֲפִי' ב' נִגְשָׁה חֲנִינִים. קְרָתִים מְנוּמָס הַיְיָ מְרוֹצָה כְּזֹב
כ' סְעֻדִים ל' : וְאֵס בְּצָבֵל עַקְיָה גְּמָס אֲרֵי כְּמָה עַקְיָה נְצָקָן.

מבחן ואילך עושה בציגניעא בהזק בירוח. פ"י צומוקפת קלא
צומפלנים מן הגדקה קלי' וגמי מכםען געליך דקלה מלען
(ד' יט:) רקונזר ממו ז' מים קודס לרוגן מונה ט' ימים מהל
רכגן ומלהלכמו נטעית ע"י חמליס מכםען דקהלן חוקר כל ז' וגמס

קבב א מי פ"ס מ"ל
קבב ה כל כלשה ח סמג
שען דעכין צוות ע"ז
טימן טפ טפערן: 3
קבה ב טומען
לבלה כ טומען
טס טון אט טפערן: 2
קבו גמיי טס פלאט
כ טומען עס טומן
טמא טפערן: 6
קבו ד טומען עס
גאנט: 5
קבה ה טומען עס
טפערן: 3
קבט ח ט מיי טס
לבלה כ טומען
טס טפערן: 6
קל כ מיי עס טומען עס
טפערן: 5
קללא ל טומען עס:
קלב מ נ מיי טס פ"ז
אלטה 7 מאן ענט
דרענן 3 טומען עס טימן
טעט טפערן: 6

רביינו חננאל

ר' שברוגן
[א] תוכ' ח' ג' קפי ו' י' עיל' הנון ו' כ' ממה' נמלן דמי' במרק' ל' יוס' י' יוס' ו' קפילה נמלן דמי' במרק' ל' יוס' י' יוס' צוֹלָמוֹ: מְלָלָן דְּעִילָן. בַּמְרָקָן
לי' יוס' צוֹלָמוֹ: דָּלָן יְדָעָן. לְמָלוֹם קָה
לְמָנוֹי דְּמָעָכָבָן: לְמָכָבָן לְמָכָבָן דָּלָן
לְדָעָי דְּלָחֶלֶן הוּא מְלָלָן דְּלָעָד דְּלָחֶלֶן
סָוָה גָּלָן שָׁאָלָן לְיָה בַּמְרָקָן ל' יְסָס: אֵין
אֲכַי. לְהַוקְמָמָה נָה גָּלָן יְדָעָי הַפִּי ג' ג'
יְמִשָּׁי נְמִי מְשִׁיכָה (טְמִינָן דְּטְמִינָן הָר) (ח)
וְהַמְרָא דְּלָחֶלֶן סָוָה (טְמִינָן דְּלָמָן דְּלָמָן)
וְצְהַלְלָל לְיָה בַּמְרָקָן ג' יְמִיס': סָסָס
מוֹעָעָגָה. סָה דְּקַמְנִי כָּל ג' יְמִיס'
סָמָקוֹר דְּבָרְתִּילְמָת סָנוֹת הָרְגָל מוֹעָעָגָה
לְדָחֶלֶן סָוָה וְלָמָן מְהֻדר לָהו': גַּכְהָן.
לְמָהָל ג' גָּלָן יְדָעָן לְמָרְעָבָנָה נְמִינָן
לְדָעָי דְּלָחֶלֶן סָוָה גָּלָן יְמִינָן מְשִׁיכָה:
וּמְמִינְטוֹ צְדָקָן "ז' קָדָךְ חָיוֹ צוֹלָם
צָלָנוֹת. וּקְסָה נָאָה דְּמָנוֹי נְמָהָר
סְנָכִיס יְסָס צוֹלָמוֹ: מָן פָּאָה.
הַלְּפָעָן (חולין ۱۳)

בדול סכית נסית מונה עמנה עס
הנני סכית וחס סכת סות הצעיר
ממוני הצל חס קיה גדול צדרן
וזו גמוץ לשלטה ימייס הפי' ממוקס
קילוג מונה נטעמו לדח מסcit קטיות
לענין נלהטוטי גדו' נאדי:

אָמֵן בְּשִׁירַת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְבְשִׁירַת־עֲמָלֵךְ

קבב אמי פ"ס קמן
עשות נרכשו כ-3 טומ"י י"ז
לטמן ספ' מ"מ ס"ס פ"י
קבה ב' מ"י ס"ס פ"י
לטלס ס' פ"ס ע"ש
ס' פ"ס ע"ש סג' ס"מ פ"י
קבבו ג' מ"י ס"ס הלאה
כ' טומ"ע סס קמן
טאטם פ"ז :
קבו ה' ו' טומ"ע סס
ס' פ"ז :
קבצח ח' ט' מ"י ס' סס
לטלס כ' טומ"ע סס
ס' פ"ז :
קל כ' מ"י ס' פ"ס וטומ"ע סס
קללא ל' מ"י ס"ס פ"ז :
קללב מ' מ"י ס"ס פ"ז :
לערכן ג' מ"מ ע"נ
לערכן ג' טומ"ע סס קמן
שפא פ"ז :

וְאֶלָּא מַלְחִיזֵּד פָּרָק שְׁלִישִׁי מַוְעֵד קָטוֹן

מיסורת הש"ס

underschriftliche Tatsachen erläutert werden. Es ist eine Art von "Beweisführung", die sich auf die Tatsachen bezieht, die im ersten Absatz des Textes als gegeben vorausgesetzt werden. Der zweite Absatz beschreibt die Tatsachen selbst, während der dritte Absatz die Konsequenzen dieser Tatsachen darstellt.

יש אבילות בשבת והני אמרין אין אבילות בשבת מאן דאמר יש אבילות בשבת דקתני עולה מאן דאמר אין אבילות בשבת דקתני אינה מפסקת אי סלקא דעתך יש אבילות בשבת השתה אבילות נהגא אפסוקי מיבעיא ואלא הא קתני עולה אידי דקביע לימותנא סיפה אין עולמים תנא רישא קתני אינה מפסקת משום דקביע לימותנא סיפה מפסקין תנא רישא אינה מפסקת לילמא כתנה^ט מי שמותו מוטל לפניו ואוכל בבית אחר אין לו בית חברו שעשה לו מהizard לעשות מהיצה מהזיר פניו ואוכל ואינו מיסיב שותה יין ואין מברך ואין מברכין מקראית שמע ומון ההפלה ומון ההפליין ומכל מיסיב ואוכל בשר ושותה יין ומברך ומכל מצות בקריאת שמע ובתפלה ובתפליין ובכל מצות אומר מהוך שנחיה באלו נתחיהיב בכולן ואיכא בינויו מא לוא בהא קא מיפלגי דמר ס איכא אבילות בשבת ממאי לרמא ער בגין לא קא לדמתו מוטל לפניו אבל הכא דאי מתו מוטל חתם דאכתי לא חל אבילות עליה אבל הכא

כג' או מ"י פ"ד מא' נכל
כל' צ' קמג עטן מ"ס'
ב' ו' ש"ז צ' ס' ד' ג'לון
שיפר וווטה ר' ח' ק' כ:
ק' ג'ט טפ' כ:
ק'נו ב' מ"י פ"ד ס' אלכה
ה' מ' מג' נצ'ג' ו' ווטה'ע'
ז' ק' פ' מ' מ'ג' ז':

—————♦—————

רבינו חננאל

(השתা אбелות) הניג
אספני דלא מיליספא
מביעין כ' ר' ליאו בתנאי
מי שיטול לטפיו
אוכל בבית אחד כו עד
ובשבת אוכל ואוכל בש
ושותה יין וכברן ומזון
ובברין לעי' ומונגן
עלין, וחיז בטהלה
ובקיות שמע ובתקניין
בתרזה. ר' בן גמליאל אמר
מתוך שיטורי בדלו ר'
נזהבב בבלוי, אמר ר' ז' ז' ז'
ויתוק שיטש המטה לא
בננייה. מא' או' בהא
ק' מלפני, וגא' קרא סבר
יש אбелות בשבת, ר' בן
גמליאל סבר אין אלות
בשבת צאנפל'ו תמשיש
המטה ר' דוחין מא' ז'
דרלאם ד' ז' ז' ק' אקרו
תאן לאך כי' דאסרו
בת Hashishim המטה אלא
משום דומ' מוטל לטפיו
ר' ז'

וְאַלּוּ מִגְלָחֵין פֶּרֶק שְׁלִישִׁי מַעַד קְטוֹן

תורה או השל
1. ויאמר משה אל
אחיו ולאנור
אל איימר בני ראשכם
אל בפערו בבדים לא
תחפמו לא חטאו על
כל העדה קצף ואזיכם
כל בית ישראלי יכו את
השערה אשר שרכי:
ויקרא י

אא. חד ומزن חמן לה שאיל בשלום אבילה באשה. אותו אמרו ליה ר' און של מילון אלילא אבשה. אמר לו נון בצעת מעדן תוליה, ואון היה הא夷שע, והוא ברכת שבה. וליא יוסר עצב בעה, ולא אטבלו, מכיו' שהמאתבָּלען^{וילוי} ממאכברעלן^{וילוי}. ר' יונה סלק לבביה ר' גורין סדריש פסיל. אמר לה לאן (רכז) [סובך] דילוף עבדא מיניך דבשבת לא אידיא נער כבר נון עיזר, זונר ודר אלוי, אטלו דרב הדרה. אמר ר' יונתן שבגופו אם בחסרון מגנו אם בנפש בניו ובנותיו. מנגן^{וילוי} משחרב בית רבנן רבן גמליאל אמר ונשנה יומם קבוריים לרביב. ר' מיניה מיניה נול ורבנן אמר שמולו הלכה ברבן מלילא, ליליא דאמאי להא דרבנן ניסים.

בעא מיניה ר' יוחנן מ"ה
לחייטו סבנילו ליה
הא אחר שלא פרע ב'
ופולס וקס ס"ס יעט
בשעת החמום אין קרע
יש שמעאים אינה עטיפה מהוי ר' ג' עד גובי
דריקנא א"ר יעקב א"ר יוחנן לא שננו אלא
שהאין לו מנעלים בגבליו אבל יש לו מנעלים
בגבליו מנעליו מוכיחן עליו כל קרע שאיןו
בשעת החמום אין קרע והא אמרו לה
ונעלת הצעם מנטען: ג' צבעם וטענ"פ
צבעם מנטען ג' ממיוי כהנ"ז: צבעם
חימום. צבעם תחתם השער צבעם
מייה: וכל עטיפה א"נימה עטיפה
יש מענעלים. לךין לדין מיי צבע
צבעה חצצן מנטען ליטעמון לה
חוינו ונטלה צבעם נליה כווגג
חצצנות דכ"ע ג' נני געטיפה זו
חצצן חצצן בצל"ז: מחיי ר"ג.
עטיפה יטמעלים: גוזי דיקנה.
גומות צלמי נטפס מפי: ג' אנו.
פליעטן קרלה צבעם לדליק נגנות
חותמו וטפמו ווקנו טסי מכווקה
גמיי חצצן להודיע לי אין קבילות
צבעם: אלן אהן מנעלים זרגלו
חצצן י"ש מנעלים זיניגלו מגעלו
מוליכיס עליו. דהינו חצצן חצצן נגנות
להצצן חיינו לירק ווס צע ננטען
זיניגלו מהפי עטיפה יטמעלים חן
כך נטס: דמספיאן מeye.
בקוציות: מהליך וקווע. ער"פ
צעלינו צעת חמימות: ננד אויז. צע
חצצן נלווי עלעלת אין קולע חצצן
צבעם חמימות: מהלון צמעיל. נטב
חווטעל פה לדמכל אין מטהון צמע
מייאס סלי דמלון אין ממלהון חצצן
דריך חוטעט: חונקל. צייפי"ס
חצצן סקרעו: פטוך צויא. צביניעט
ומורל נטוג חצצן צבעם: דפירים
סודיס ליטשא. צבעם מסוס עטיפס
דיניגן חצצנות: כל 'י יוס יונ
צחיק. צן 'י יוס מווילו דחיק נבטים
סקבליות וויל נטלון: חצצן ג' צלט
חצצן. סלון ממיילן עס טהטה:

לשםוֹאל נָה נְפִשָּׁה דָּרֶב קָרָע עַלְיהָ תְּרֵיסָר^ט מַנִּי אָמַר אָוֹל גְּבָרָא דָּהָה
מִתְחִפְנָא מִינִּיה אֶל לְרַבִּי יוֹחָנָן נָה נְפִשָּׁה דָּרֶב חֲנִינָא^ט קָרָע עַלְיהָ תְּלִיסָר
אַצְטָלִי מַלְתָּא אָמַר אָוֹל גְּבָרָא דָּהָה מִתְחִפְנָא מִינִּיה שָׁאַנִּי רַבְּנָן דְּכַיּוֹן דְּכַל
שְׁעַתָּא מִדְכָּרְבֵּי שְׁמֻעָתִיְּהוּ בְשַׁעַת הַיּוֹם דְּמִי אֶל רַבִּין בָּר אֲדָא לְרַבָּא אָמַר
תַּלְמִידָךְ רַב עַמְרָם תְּנִיא אָבֵל כָּל שְׁבָעָה קָרוּעַוּ לְפָנָיו וְאֵם בָּא לְהַחֲלִיף מַחְלִיף
וּקְרוּעַ^ט בְּשַׁבָּת קָרוּעַוּ לְאַחֲרָיו וְאֵם בָּא לְהַחֲלִיף מַחְלִיף וְאֵינוֹ קָרוּעַ בַּיּוֹתָנָא
הַהִיא בְּכָבוֹד אָבִיו וְאָמוֹן אָוֹתָן קָרוּעַ מַתָּחִין אוֹ אֵין מַתָּחִין פְּלִגִּי בַּהֲאָבוֹה
דָּרֶב אֲוֹשְׁעֵיאָה וּבָר קְפָרָא^ט חַד אָמַר אֵין מַתָּחִין וְחַד אָמַר מַתָּחִין תְּסִתִּים
דָּאָבוֹה דָּרֶב אֲוֹשְׁעֵיאָה דָּאָמַר רַב אֲוֹשְׁעֵיאָה אֵין מַתָּחִין
מִמְּאָן שְׁמַיעַ לְיהָ לְאֹוָא מַאָבוֹה לְאָמְבָר קְפָרָא וּבֵיהָ שְׁמַיעַ לְיהָ אָמַר רַבָּא
אָבֵל מַטְיַיל בְּאוֹנְקָלִי בְּתוֹךְ בֵּיתָו אָבֵי אַשְׁכָּחָה לְרַב יוֹסֵף דְּפָרִים לְיהָ
סְוּדָרָא אֲרִישָׁה וְאַוְּלָה וְאַתְּיָ בְּבִוְתָה אֶל^ט לְאֹוָ סְכָר לְהָ מָר אַין אָבְלוֹת בְּשַׁבָּת
אֶל הַכִּי אֶרְדָּוְיָה^ט דְּבָרִים שְׁבִצְנִיאָנוּהָג: רַב אָוְמַר מַשְׁחָרְבָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
עַזְרָתָ בְּשַׁבָּת וּכְרָיָה: אָמַר רַב גִּידָּל בָּר מַנְשִׁיאָ אָמַר שְׁמוֹאל הַלְכָה כֶּרֶג
וְאַיכָּא דְמַהְנִי לְהָא דָרֶב גִּזְלָל בָּר מַנְשִׁיאָ אַהֲא^ט כָּל לְיָום^ט חַינּוֹק וַיָּאָזַב
בְּחוֹק וּנְקָבֵר בָּאָשָׁה אַחַת וְשַׁנִּי אֲנָשִׁים אָבֵל לְאָ באַשׁ אַחַד וְשַׁתִּי נְשִׁים
אָבָא

בימיו נפי זבילים לקריהו הי' סוס חסור נעילת הקמבלן גאנגע וכל שמל דבטים: ^ט עצרת ר"ה וו"ק"כ כרגלייס וכ' עילת נחל מודען וליטען נון קה מתי שפיר להוה ייך לממי ר' זוחבים אומרים לא בדרבי זה בו'. וגה שיק נמימל שיינו מנען קמיה דינימה قولנו מהו לפ' נוע נטיס צפלק 3' (דניאלין דף ה), ואסיה (דסמקדך) ^{טט}: חלבה בר"ג. מים כבדלו חמיקל חאנז חמאליך היינטליך למיפסק הנטלה כר"ג וי' לדוחומלן נמי טיאו לדס קבוי סמוקן האזיות הוו קדרוואו נכליס צויס טווצ' הו צמצע שמועה קרווזה צויס טווצ' ה'ס כלג'יס הינס ער'ו

חכ' רצאי. מסקנת שמותם: גויים. כל גופו וalicu למלוי חכ' צלו: פרייעס פראָאַך. צמגלא הַלְּבָנָן לְמַעַן בְּצָבָת וְתוֹיָה מִמְעָנָן וְחוֹלָת קרע נְחֻמָּיו וְקִיפָּת סְמָטָה חֻזָּס בְּצָבָת: גַּעֲלָת קָסְדָּל. דְּלָנוֹ כּוֹל עַלְמָן בְּיִמְיָמִים מִסְמִירִיכָו בְּצָבָת וְלִינְמָכֵם בְּצָבָת סְפָרָה: גַּמְגַי

בעא מיניה ר' יוחנן
בשבת או אין אבילורא
אבלות בשבת יתבי
וקאמרו ממשימה דש
ממתחו במי אבלו חיווי
אסור אמר ומשמעו
שמעיעא לבו משמעה
לכו אמר רב הילפא
אבל שלא פרע וש
שנאמר ר' ראשיכם אבל
חרפומו ולא תמותו וו
ישלא פירם חיב מיתות
תנה באבל רבתה א' אבל
במי אבלו ומעשה נ
במי אבלו ושמתו ח
שםואל' פח' זו חובה נהר
חוורת קרע לאחוריו
נעילת הסנDEL תשמי^ה
ווגלים בחמן ערבית
פריעת הראש רשות
נעילת הסנDEL DRORT
דסיממי מסאנידו פריע
עלמא עבידי דמגלו ר' י
ראמר שמואל' כל קרע
איינו קרע וכל עט
ישמעאלים איינה עטיכ
דרדיןא א' ר' יעקב א'
שאן לו בגנעלים בריגל
בריגלו מגנולו מוכיחו
בשעת חיים איינו

לשםואל נח נפשיה דרב קרע עלייה הרסר' ^ט מני
מסתפינא מינה א"ל לרבי יוחנן נח נפשיה דר' חנינאי
אצטלי מלחה אמר אויל גברא דהוה מסתפינא מינה
שעתא מדרבי שמעתייהו בשעה חימום דמי א"ל רבי
תלמודיך רב עמרם תניא אבל כל שבעה קורען לפניו ו'
וקורע' שבת קורען לאחוריו ואם בא להחליף מהל'
ההיא בכבוד אביו ואמו אותן קרעין מהאתzin או אין מ'
דרב אושעיא ובר קפרא' ^י חד אמר אין מהאתzin וחדר
דאבאה דרב אושעיא דאמר אין מהאתzin דאמר רב
מאמן שמייע ליה לאו מאובוה לא מבר קפרא רביה
אבל מטיל באונקל' בתוק ביתו אבי אשכחיה ל'
סודרא ארישיה ואזיל ואתי בבריה א"ל לאו סבר לה
אל ה כי א"ר יוחנן ^ו דברים שבצינעא נהוג: ר"א אומר
עצרת בשבת וכו': אמר רב גידל בר מנשיא אמר
ואיכא דמתני להא דרב גידל בר מנשיא אהא ^ז כל
בחיק ונקי באהה אחת ושני אנשים אבל לא בא
כיתו כי לדביס דקראייש לי קוס לנקו נעלם ספנדל צונען וככל
לה יו"ה כ' קריגס ו' כ' עטלת למלר טולען ולעטנה לנו
ו' וחכמים אומרים לא כברדי זה בו', ולון שיקן למימיל סיינו
לו נכס צפלק' ^ט (צפלקן ר' סנטגדין ר' מיל), וטאיל (לטמאנדץ)
לדביזי פמיקל נצנ' מליה היילערן נמייפסק קלטה כי'ג' ויל' דסומולען
הציגות מ' קבילשו נכליס צויס טווע' לו טמען שמועה קרוועז צויס ס'

מג'ם במתני, פערית הראש נמי לאלו כליל עלמא עבדי דמג'לי רישייה. וווקין שמואל לטעמיה
הווערטה איזטן קוץ, ער' וועל' טענער שאיזה עספַת שטעהַלְאָסֶן, פַּרְטַּע שטעהַלְאָסֶן
הווערטה איזטן בענטפָה איזטן בענטפָה. והוא אלטעה בלשון ער'. געד מהה מוכחה מהו ר' דב הנזקן
לא שנ' אלא שאן מענילן בגיגלן, אל' מענילן בעט. געד מהה מוכחה מהו ר' דב הנזקן
בשבשת טרפה. פערית הראש (פעריט האשא) (פעריט האשא) (פעריט האשא) (פעריט האשא)
הווערטה איזטן, האל לולאות אשא אין ציר', אום אב להעתק בעיגלן ער' שטעהַלְאָסֶן אין ציר' כלום.
הווערטה איזטן, האל וווקה דהוואר באכד בעט. אנדאר באכד נומטלין אונגולין תחיך ער'. אונגולין
לכן גודל, כדיגסינן בסרך מהנהו מעשה דהוו וושמע' בוי שמען הדזק הלביבו אונגולין
הווערטה איזטן סדרין סדר� איזשווינע שטעהַלְאָסֶן וקאלאוילן דהוואר אונגולין.
הווערטה איזטן, תב' היל' וווקה דב טבנצעיגן וגטה. וווקה תשין קובל' לשומואל, כו' קובל' שאנו בעשת העומן האיזטן,
ו' ה' פערית דרב ווקע עלי' ליסידר כבר איזטן, וו' היל' קובל' לען ער' גאנגן ג'ג אונגולין דמליחן,

מג'ז ע"מ

גלוין השם
גמ' אמר אודה ומושמי
דר' אמרתך. ול' ייעדי מ'
מידך זוז סה קומ'
כניימיל גמ' לעיל דכ'
ען' וויל' זוניטס זוניטס
הקר' בפס וכוי' זוניטס

מוסך ר' ש'
רבirim שביבינאי. ס"ה
וילוי נירורם כתולן נכל לון
(מחבות ד'). כל י' יומ'
ול כהן מון נרנ' לאטש ס' ו'
לונ' נרנ' נירנו צמונ'ו
וילוי נירנו בוקרי, פ' ג' נרנ'
וילוי נירנו ג' נרנ'
(זרדושן 9). ונזכר
בואהו אורה ושול
אשיטים. ס' נרנ' נרנ' נרנ'
וילוי נירנו ג' נרנ'
(...). אמר
לא באש דוד והו
בשיטים. מוטס י' הו, ס' ג'
ס' ז' נירנו קירוטים
וילוי (...).

דאמ' רשות דלא כויל' דאמ' כל קרע שאינוי בש דאמ' שמואל, מכחה שה ערד גובי דקנא. אמר ר' ברוב אמר ברכות הואה לר' הילויין כי אין בצלבויות
(ל) ולא בעי עיטפה כויל' היא מגננת, בגין מעבנין חגדון בצלבויות. אידי אש סבר לה מיר אין א貝ילות קרע. וזה אמרו ליה לשון

בד: וְאַלּוּ מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מֶועָד קָטָן

מסורת הש"ם

ז) דלומטמלה. מרטן: ואין עמודין עליו צפורה. אין לך עמוד עליו בצדדים. כהומלון מגיית סקגורות עוביין פפי הצלב צפורה וכל מהדוחומל לו ממנה: נילס אולס. נילס צהומר בלבבה שלמה נילס בלבבם בלבבונום (ר' ח): טהומי אולס. כל צבעה סולין להחמו ביצים: קינעלם גלאס. גלאס גמלס מהל:

נהגפייס. צבוי צי הדר לך
כדו: ואננו כן אס. טהורי
גדולייס: מואיזן. מרגנטין ומונעלין:
יגי נזוט. צסי מכיין נכל
טיסס רגיל נזות מן סביט: מה כן
טספס דלען דשיט. צבוי
טספס. כמה ים גודל טספס
טספס. בתרף אלא הניטלה
טססער וויאווארה יילו

תורה או השלם
1. שלוש פעמים בשנה
יראה כל בורך את פני
אליך במקום אשר
יבחר בחג הפחות וב חג
השבועות וב חג הדוכות
ולא יראה את פני
דברים טו טו
ריקם:

הגהות הב"ח

גלוון השם

מוסך ר' ש"י
מנין על גזרת שיש לה
תשולומן כל שבנה.
הכל כוג סקוטם וצמה
הנולא נזכר נון (גנאה ע').
ווחותנום ימי, ייל' יוס מוגן
שענת ימי, ציל' ציל' מוגן
ל' ל' ציל' מוגן, מון מוגן
הגה גויא מוגן כל ציל'
קס נון מלה מוגן ציל'
נאכטומיין, טול נון מה
מוגנו נולען ריל' ריל' גז
כשי (ז), מה הוה
הגה הגותה שה השולומן
כל שבנה. כדליך קלי'
לגו סקוטם, ווון דאן
הה מאנטן, סאי קף גו
שענת ימי (גנאה ע').
אדורה. הכאנו ומילן
עמ' מצחות צער בעיה
(ח)

איש אחד ושתי נשים
ה ואין אומרים עליו
אבלים בן שלשים
יהודא אומר לא
בתף אלא הניטלה
נשורה ואומרים עליו
כלים ⁽⁶⁾ בן יב חדש
הוא בן שנה ואבריו⁷
ים ואבריו בן שנה
אלעוז אמר הזיא
ליינו אין יוצא במתה
ר' אן בן עורייה אומר
נסקיים עמו אין ניכר
סקים עמו ומה הן
רבי ישמעאל אומר
רים בגין חמץ רבי

והודה אומר משמו ^ה ענינים בני חמיש עשרין אמר רב מגיל בר מנגיא אמר רב הילכה ישמעאל דריש ר' ענני בר ששון אפתחא רבנן עוצרת הר' כאן ארבעה עשר שמע רבי אמר דרבי אלעוז א"ר אוושעיא היה דריש רבי יצ' אמר יומם אחד לפני עוצרת ועוצרת הר' כאן ארבעה ענני אמר אטו דידיה היה דר' א' אמר ר' אוושעיא ר' מני ^ו לעוצרת שיש לה תשלומיין כל שביעי ^ז מה חג המצוות ^ט שיש לה תשלומיין החשבונות ^ט מה חג המצוות ^ש לה תשלומיין כל שביעי ^ט אדרביה רב פ' אחד לפני ראי השנה וראש השנה הר' הילכך ^ט יומם אחד לפני הילך וחג ושמשוני ש' ריבניא אקלע לסורה דפרת אל' ^ט רב היבנא יומם אחד לפני ראי השנה וראש השנה ליליה אני מסתברא כרבנן גמליאל הוא דאמית' חולצין ^ט ואין מברין אלא קרוביו של מת ^ט ז'

וְזֶה כָּלָס לְמַסְתָּרָה כִּי מְגֻלָּה קָוָה וְקוֹלָה כִּי מְגֻלָּה
 גַּדְעָן וְזֶה עֲלָמָה וְזֶה נָמֵר דָּלָה דַּעֲעֵין כִּי מְגֻלָּה
 עֲלָמָה כְּלָגָלָת צָוָן סָהָר כִּי נִכְלָה מְשֻׁלָּמִין וְנוֹי דְּמַמְּמָנִין
 "לְכַדְעֵן דְּעַלְמָה מֵהַ יָמָה וְחַמְצָק כִּי בְּקָמָה וְסָכוֹנָה
 יָמָה כְּלָרָב" וְזֶה כְּפָוִוִיס מְמַמְעָד דָלָה קְבִירָה נָהָר כִּי
 פְּפָלָה דְּכַמְמָן לְהַמְמָיָה הַפְּלָיו רַבָּה וְזֶה כִּי שְׂמָן כְּלָגָלָת
 אַתָּה כִּי כְּבָעָה יְמִינָה צָלָמוֹת כִּי נְמִי מְתָרָה נְגָלָה עַלְכָה
 נְזָהָר כְּלָטִים וּמְלִין דְּנַפְךָה מִינָה הַמְּגַלְעָה עַרְבָּיָם
 נְזָהָר כְּלָטִים וּמְלִין וְעַלְכָה לְמַתְבָּה כִּי כְּבָעָה כְּבָעָה
 מְגַלְעָה וְאַתָּה נְגַלָּה לִי מְיֻחָן וְזֶה דָלָה קְיִימָה נָן כְּלָבָד חַמְמָה
 מְמֻועָה וּמְקוֹה לְמַמְבָּן זֶה כְּמֻועָה וּמְקוֹה כְּבָעָה כְּבָעָה
 מְמֻועָה וּמְקוֹה פְּחָת מְמַלְטִים יְסָרִים וְזֶה מְמֻועָה זֶה כְּלָבָד
 יְמִין וְנְגַלָּה זֶה כְּמַטָּה לְסָלָה דְּלָמָר כְּמֻונָה יְמִינָה
 מְמֻועָה חַנְלָה וְזֶה תְּלָלָה נְגַדְעָלָה יְמִינָה זֶה יְסָרִים חַמְדָה
 טְמַמְּנָה וְזֶה כְּלָבָד וְזֶה כְּבָעָה יְסָרִים חַמְדָה פְּפִיעִי
 טְמַמְּנָה וְזֶה כְּלָבָד נְגַלָּה נְגַלָּה קְרִילָה קְרִילָה
 פְּרִיכָה כְּלָבָד וְפְרִיכָה גְּדוֹלָה דְּבָקָה דְּהַתָּתָן מְלִי
 יְמִינָה וְחוֹמוֹת יְסָרִים צְבִי עֲלוֹתָה לְמַמְנִין כְּבָעָה הַיִּצְבִּיכָה
 נְגַדְעָלָה יְסָרִים וְלְמַתָּן דְּסָוי מְנֻחָה כְּמַולָּה כְּלָמָרִין כְּזַחַםִין
 נְגַדְעָלָה יְסָרִים וְלְמַתָּן דְּסָוי מְנֻחָה כְּמַולָּה כְּלָמָרִין כְּזַחַםִין

איש אחד ושתי נשים
ברדי... יונרי... רות... קורי... קורי... קורי...

אבא שאול אומר אף באיש אחד ושתי נשים. מפולת מקמקה
קדוטין (ו' פ': ו'כ) ה'ג דלון ליט' מהד ממייד עס
סני נקיס בצעם נבלט דעריזען סלי:

וְאֵין אָמֶרִים עַלְיוֹן בְּרַכְתָּה אֲבָלִים. פִּילָּס קְקוֹנְטָלָם דְּמִיִּילִי צְנַח

באב שאול אומר אף **ווערדין עליו בשווין** ברכת אבלים ותנחותם **ויצא בדLOSEקמא רבא דLOSEקמא הניטלה באגפים ווערדין עליו** בברכת אבלים ותנחותם אבלים.

**ברכת אבלים ותנומוי
ויצא במתה ר'ע אומו צדכייס:**
לעל (ע"ר) פילץ זקונילם דטס נט
לברתון גויהה צרבוטו גויהה ברנוּל

בן שטים הוא בן של יוסטס גאנז. צאנו טרנטו נולגות בגדים סאן מוכדסן כי לולק הו מילוטס ומילומן ("משמע עלי' טרנטו") היה מילר גאנס אקלטס קולדס הרגלן ובמומן, פ"י מס צמ' לאחנוף נולגות בגדים אולינס מוכדסן כי לולק טול מלוטס וגיגלייס נולגטס ואלהלןף צולן לייזום ולו' יומק וקיי סובגי קר' ועל פיטיך" סוקה דלא צרי' גאנס אקלטס

יהודה אומר ממשמו ^ה אמר رب נגיד בר ממן ישמעאל דרש ר' ענני עצרת הדרי אלעוז א"ר אוושער יומם אחד לפני עצרת אמר אטנו דידיה היא מניין ^ו לעצרת שיש השבעות ⁽⁶⁾ מה חג יש לה תשומין כל ע אחד לפני ראש השנה הלך ^ז יום אחד לפני רבינא איילע לסורה ויום אחד לפני ראש השנה לא נא מסתברא כה חולצין ^ל ואין מברין א קולד חכלו ומממל תכי נמי סרי גדים המוגאים קולד אשקלות וו"כ מניין ^ט נעלם לנטני ^(ט) ככבי מנה צ"ר חלעור צן שמעון סמל מוקuds חכלו ציו מגוואין וו"ל לדמץרו כי דוקה ולול מדיטס נגניש צ"ע דקפיילו לסו תכי ומיזו זאו גמניג עטה שמילצין חומו למדס לחול יוס ה' מל' יוס והן זס קליי בגד מכובג ליליא: רביעב אומר בן שנה ב': ולן סגי צי' מדיטס זכם שמחות ^(ט) נלה לוי ר' ע"ז פירוט דלן בעי ג' שנס וו"ס ממת בזוס צלטיס פוקק נפ' יט צוכל (גימות ל' מע). צלטיס יוס צמאלס חיינו נפל וו"ס צלטיס נעני חיילות כו"ס ממקמל לערן בכור: דרביעי אלעוז א"ר אוושער היא.

לע"מ צו עיקד דמפיק משלומון מוקלהמס ודקקלס מ"ס מג שולחן
חיזקו מג שולחן חוגג וקובל צו קוי חומרה או עקלת וחט נומר דלן
(נוגה דף ז: סוף) הלא קשייה ממנה ניש דעקלת כרגליס צומן סוס ס-
מצמונן גמלרי מילוק ריח גופם מנה ליה י"ל כיון דעתך מד יומם
חפץ נמי לדין לרגן לפפח וכוכות מילוק בל"ה ויוס קלפளיס מ-

אלא קרובין. יוציאני וצגד קרוידס כתהון לאטנטן כטל נס. נס. נס. נס. נס. נס.

אבא שואל אומר אף באיש אחד ובשתי נשים. ואין עומץ מושג ששהר, והוא אמרון עלי ברכת האבבים והחותמי האבלים. בן י' יוסי יוצא בלוטסמאן. ר' יהודה אמרו לא דילוקשין גונטלה לע הנקה אלא הנטלה על אגפיהם. עומץ עלי ר' ברוך בר את האבבים והחותמי האבלים. בן י' יוסי החדש יוצא בטהרה. עירקון אמר כו' כו' שנ' וabhängig כב' שנ' טרניטי שנ' וabhängig כב' שנ' יוצא בטהרה. ר' בר' יוסי ר' אליעזר אמר הצעיר הצעיר

ממצירין לילו. ר' אבידן בן עזרא ואומר ניכר לרבים ברש ומעתקין בו, כי ניר לריבים אין אפילו כביס מהעסקין בו. מה זו הדסן. ר' מאיר אומר משום ר' ישעיהל עניני בכינ שלש, שערם ר' יהודא אומר המשם. ר' יוסי ישבתלניינס משום ר' יונתן אמר שערם בכינ שלש, בבי קיקטם בכינ עניניים). אמר גודל בר נשאה אמר שמלול הלהכה כר יהודא אמר מושם ישמעאל. דריש מינהן מכאן פלאן פנים בראש אשנה ולא בדורות היפרויים והוקה הדרה לה לה סלקין רבען למחייב ליה לנו כלום אמר אמן מארון קדשו ר' אמר נטש לא בראש השנה ולא ביום היפרויים, [אלא] פגין היפרוי. שניהו הוא יום היפרויים שהל חיל השבתה. דריש ר' יוניניא ימי שברابر את מוח יומ אחדר לענין הרוח, השבש שבתינו ימי האבל פסקו ר' ימי אבל, עצתה השבתינו ימי האבל, דאריך ששבתינו מני' פלאין, ימי האבל, ששה לה של מלחומי נזקיין

במה: **ואלו מגלהין פרק שלישי** מועד קטן

תורה אור השלם

ה' ר' מיל'ג

נצנץ קו ספְּלִיאַיָּה: (טֶוֹן יְמָאָה)
 דְּנֵה נְפִיכִים): חֲנַת דָּעַת.
 דְּרָאֵי מְדֻמֵּי נִיחָה נְכַלְּתָבָם וְסָלִי
 נְלִיבָּתָה: וְאֶפְאָה יוֹמָה.
 סְפְּלוֹדוֹן מְזֻסָּה לְחַיּוּעַ נְכוֹן תְּקַלָּה עַל
 יְדוֹ: נְאָה כָּרְקִיפָּה וְאָה צָרְאָן חַלְןָ.
 מְזֻסָּה לְתִימָפְּכָו כְּלִיעְיָהוּ וּמְנִינָּה
 (יְגִימָּוּת דָּקָ). סָלִי מְלָן דְּלִמְגָןִי
 הַלְּוִתְמָה לְרִיגְלָןִי נְלִיחָן לְסָמוֹלָה
 הַמְּלָרָקִים וְתִמְלָה נְעָנוֹ מְעָלָן רְגָנוֹ וְלִין
 מְמַחְתָּה לְנֶגֶב: אָהָי לְדָגָם. מְדָקָלָ
 רְוֵז צְלִיטִים. סְלָהָלָן נְקָרָהוּ סְלִיטִים
 וְלִכְדָּה סְקוֹן כְּרוֹב יְשָׁרָלָן וְלִמְמָה נִיאָ
 קָוָס וְלִמְוֹר מִילָּמָה לְלִמְוֹר נְקָטָ
 לְמִמְמִיס: כְּלָוָס זְמִי מְלָה. סְלָהָ
 סְוּוֹס נְדָקָם בְּרָן: גַּעַס חַיְינָוּ.
 דּוֹלֶל: הַנְּדָר חַיָּנוּ. לְכַוָּן הַכְּמָנוּנוּ:
 וְכְבָּאָסִי אַפְּמָתְסִי נְגָרִיסִי. הַקְּכִיעִי
 דְּגָלָן סָהָה. נְגָמְשָׁעָה. סְגִילָה שְׁעוֹשָׁה.
 דְּצִיפְוָרִי דְּמָאָה. דְּלָסָט
 דְּגָלָן סָהָה. נְגָמְשָׁעָה. סְגִילָה שְׁעוֹשָׁה.
 וְכְבָּאָסִי אַפְּמָתְסִי נְגָרִיסִי. הַקְּכִיעִי

ושעל רבו שלמדו חכמה. צפלק להו מליות (צ"ה נ. ו. וט) פליגי
נזכרן נפסו על הקמלה: גולם פילוט נפקד דמו על ייחוד כס מוקפתה פ"ה
שפען מרבבי צייפות דמא. מפלצת צירולטם ליאט נפיטה עג

בגמרא מונחים נאכרים דרישת קדושים צאן כל קדושים צאן נומכלן אף צורו וזה כהומלין כמו שאומלקה מגעל וצמלויס צבאה ממון טיט הכותן: אונרטה. יותר הנלטיס שוטין על צדוכותם לנו והוא גניזיס: לפיד דנירדה. הגדיש: נזוק ייפוי. כייפותם צאן גטסיס נצח

קְפֹו אַ מִיּוֹ פָּעַט מַהֲלֵ'
חַכְלֵל הַלְכָה יָבַט וּמַעַט
יַיְלֵד קַיְיַי רַמְגַן קַעַיְיַי כַּה וּמַקְיַיְיַי
שַׁעַל קַעַיְיַי וְ]

אמר ליה ר' בא איש לר' קיפוק בהא יומא דנה גמרא נבשרה בדור, בגין, אמר אמרת עלייה, פרישות קיפוק עלייה, אמר [אין] וזה ספנאנא ושאלינו מהו ההספר שchapנו עלייה, וכן כו' אמרו ל' קיפוק, באירועים נפלה שלחתה מה עישו איזובי קה, כלומר צבאו כללו לאבג'ה כואוב' גבר עז' ר' נינה (ולא ר' נינה) [כרכ']. ורב אבן אמר, בכ' לא לארכין ולא לאלבגדה ר'.

ה) לפניינו צגמי' חימט וזה נעלם
סוף עמוד ה' ועי' צמוק' סס

וְאַלּוּ מִגְלָחֵין פֶּרֶק שְׁלֵישי מַעֲדָ קְטוֹן

הגהות הב"ח

(ה) גם' צלט למלומ
וילכען יקיעעה צמעל
סקופו: (ב) חומ' ד"א
קדר כי' וכון דיקערעה
צמעל: (ג) ד"ה מסק
וי' דמגנלי זון וקורען
בגדים ומוגודיס כי' דלע
יילע כלל אפילו קרייעא:

הגהות מהר"ב

ר' שבורג

[א] גמ' ר' חיילו וכוב סוקה נר
חנוך. ממהק מוצב קמיה דר'
הנה ור' סק' ר' מקה' סק' מיליטי
סמאמי ולטיטי ר' מיניגראס
ונען' נון זון מל' מל' ניכר
פער' ר' דב' דב' דב' דב' דב' דב'
הנה ור' ור' ור' ור' ור' ור' [ב:] בש'

מוספַּת רשׁוֹת

קרועי בגדים. על גודפין
שצממו מוי נבזקה, לדמגין
(מ"ג יט) מאר צלמו מנק
חצול לדיו מלך גולדיס כי
(סחדדיין ס). והערדים. ובטע
צמעדין בפיוות מה שצממו
היין קון קולו (שש). הא
קא שמי' השטא. מפי
עטמן (שש).

Lysine

ב' בינו ננאל
לו קערם אשורן באחדו,
פי' עשרה קערם היללון,
הקרען לעג'ין, עעל מאן,
ועל רבו שלמדו חכמתה, ועל
שנאש, ואל בא' דינ' דיל,
השם, ועל ספר תורה
שנשרא, ועל הדרון עיר
יירוחה, ועל וורוכן המתקדש.
וקודם על חורין
המקיש, ומושך על הדרון
ירושלים. אבוי ואמו רבו
אליאס רואו והוא בצעקן פושי, אבוי
אבי רוב' ישרולם כבודתנו, ובצקן
ישראל מהמה מהכהן
אליאס רופשו והרו
שלפודן הכהן, כבודתנו,
כבי רבי דעתך לוזן לשישראל
בלחץן גוף רוחני פרישת.
בבלחץן גוף רוחני כבש
אעאי' דלאיל' הו, אה, כין
דרוב' כביה לו לא ראהו
כמה הו לא בגיביה. יוושלמי
כשם שטעונין על הכותטם
ק' קערום עעל לומדיין.
יזירן היליד הזה ח' ח' ח'
אמו, כל השונה הלכתא
(ז' ודע תורה. אמר ר' טין,
דויד אמר ברשותה, כבודתנו,
בלב עשייל' עשייל' להלובות,
אבהו בס' ד' יוזנן, כל שם
שמייחין עליו קו מזיכין
איירוב' רבו כל שפה לא
כברוי אמר אנטור על רוחוב
בתהמוי, וש' מפתחות הוי
אנדר אוירוב' היליד עיגון
הירוחה, וג'וינט' עיגון
הירוחה, וג'וינט' עיגון

ואב ב' דין ושותפנות רוחנית, ועל עם ה' ועל ב' יהישראל וועל אמר מדורך ענן על שומו בעת שמעון, שנאמן וה' מאכח נא ברשכה. לאו מאכח נא קרווע והוא קוויע, נחת שעארם, והוי קרא קרא יהודוי זוב (פשעיה), מיז קערעה בה' והבירי. הרואה תלמיד חכם הוגן, הרואה ספר תורה נשירה, אבל אי כלעה ענתקה מושלים בחורבנה, א' הרואה

ובאותו 8. גלויה זו היה מעוניין עברה היא ישבה בוגום לא מזבאה מונוח כל רדרפה השיגוה בין המצרמים; איכה א' ג'. דרכיו צוין כל בוטה מילא מושג'ה נאכרים בתוליתנו ונוגוד רודא מורה לה; איכה א' ד. היו צריך לארש שול'ו פון דיז' הווזה בבל שעריה עלילקה לילכ' שב לדפי' זר' איכה א' ה. לא חזרו ולא קשו אז בגונדי הפלר ובל עזריו המשמעת בבל ה' קברטן תאללה יומינו לו כד' 12. ודר' ביר' אל רטמוץ אוורי שף הפלק את הפנגה' ואות הדרטן אשר כרב' ברוך מפי יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 10. וכן אווא שם מס' שלול ומשוער שנמנ' אש גונל' זוק ווקש' בגדים ומגדים יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 14. ענרי קדרש קי' מדרב' צין מדרב' דת'ה יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 15. ביט' דע'ו ופאתהן אויש לאילוק' הילשרט' בשל' מדרב' צין מדרב' דת'ה יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 16. יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 17. יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 18. יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 19. יונפ'ן' אטמאן' יומינו לו ז' 20.

ו. ומჭישן ואימא לא קרעין עד דאליכא כלוחה, וופרקיין על על, הפסיק, לימיורא דקרעין על כל אחד בעני עצמא. ואסיקין, זי לא קען, ובל' בכתה השם, אוד השם עמו אוד השם עמיין ליקעה, והודים אין חיכין ליקעה שכבר קענו ייבא אליכם בן תלוקהו אשר על הביה ובשנה הסופר וויאתן אסיך המוציא אל חוקהו חוקיע בענדים ויגירדו [ז] את דברי נימס מלך מלכי מלכים. וחורה לקוטר על הנכויין, וענדייניה גרא, ריש שום מה מלך דונטן לו בוין, הוה נברג והוא טוקין. ובכובורי אמר אמא מללא, כיון ישמע לפוכין חמישין הוי צער יהיש, אדר לו מי מאה, אמרו ליה כי ה' גזהה על לזר בתקביעה. ירושלמי אמר ר' יוסי בשם רב, און קעען [דידמך] בירה אבא, וא"ג ואכל נזבון ושות מא, אסקפה צוטס כל הוהו זמא. אמר ר' חלבו אמר רב שחרור [הטלון] את המגילה את הדרכין באש, ואסיקין, אמר שמואל, אין חיכין ליקער אלא כשבטה הוה ברור בענדים שחרור שמונין איש מגלה זקן וקורעין בענדים. אמר ר' אלענדו, הרואה עיר יהודה בחורבן, אמר, עיר קדרש היה מדבר וקווע. ואי פגע בירושלים נגע בענדים מלכטלה, וווער על כל המבון דילחלה, וווער, ומייסי לעו וווער, וווער, וווער.

וְאַלּוּ מִגְלָחֵין פֶּרֶק שְׁלֵישי מַעֲדָ קְטוֹן

מסורת הש"ם

ה' ג' ב' - ב' הקורע מהתור שקבעו על ידיינו ועל חמשה: **ח' ג' ב'** מוסך קראן צבאנן: מסוך קהילתי. מקראן קהילתי:

תורה או רשלם
1. וקרעו לבככם ואל
בגדיכם ושובו אל יי
אליהם כי תנון ורוחם
הוא ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה:
ויאל ב יג

מוספֵך רשׁוּי
ומקרויעין לקטן. למ' גדי, מפני עגמת נפש.
שייכסו הלוון וילכו צכוב
שםת ולס מפי סאוח הצען.
(עליל יז.).

הנְּגָן מִקְוֹתֶן וְנִזְרָקֶן כַּאֲשֶׁר
בְּקוֹרְיוּשׁ וְתוּפְלוּ שָׁה: מֵאֲסָרֶן נְגָן תְּפִלָּה
פְּקוֹדָה. וְלֹא מִן דְּלִין: מֵאֲסָרֶן נְגָדָה
אֲצִינוֹ. וְלֹא מִן דְּלִין וְזַיְן לְחִימָיו לְפִיכָּךְ
מוֹמָסִף צָו לְמַהְרָה בְּלִיטָס: נְגָד קְרוּעַ
בְּחוּרָה, אַיִן, הַחוּרָה
שְׁוֹאָלָה, הַלְּהָה דְבָרִי
הַמִּיקְלָה בְּאַבְלָה, וְרוּחַ הַזָּהָר
לְבָגָד אַנְגָּלָה אַקְמָה מְהֻמָּה
וּרוֹה. וְפָרָקִין, קִי אַמְּרָה
שְׁוֹאָל בְּנִינָה אַבְלָותָה, אַחֲרָה
עַגְלָה קִיְדָה, אַחֲרָה, הַלְּבָה,
תְּהִרְתָּה. עַד הַיְמָן קוֹרָה עד
הַכְּלָאָה.

זהו זהן בזאתו זיין אמר מאה שפרא זיין וזה אמר שמאול ^ט הילכה בדבריו המיקל באבל אבילות לחוד קריעה לחוד עד הימין קורע ^ט עד טיבורו ויש אומרים עד ללבו אעפ' שאין ראייה לדבר זכר ולדבר שנאמר ^ט וקרעו לבככם ועל גנדיכם הניגע לטיבורו מרחיק שלש עצבעות וקורע נחטלא מלפניהם מהזיו לאחורי נתמלא מלמעלה הופכו מלמטה והקורע מלמטה ומן הצדדין לא יצא ^ט אלא שכחן גודל פורס מלמטה פליגו בה רב מתנה ומר עוקבא ותוריחו ממשימה דאבא דרשות דרשモאל ולוי חד אמר ^ט כל שבעה קורע לאחר שבעה מוסף וחדר אמר כל שלשים קורע לאחר שלשים מוסף מתוקף לה רב זירא מאן דאמר כל שבעה קורע אמר לאילן ניתן לשוללו אלא הא דאמר מר ^ט האשה שוללה לאלהר ה' נחתם משום כבוד אשה הוא מאן דאמר כל שלשים קורע אמר דלא ניתן לאחחותו אלא לאביו ולאמו דלא ניתן לאחחותו לעולם ה' נחתם משום כבוד אביו ואמו הוא ת' ר' ^ט היוציא בגבר קורע לפני המת הרוי זה גולא את המתים ואת החיות ר' רב' ג' אמר ^ט האומר להזכיר השאלני חלוקך ואליך ואבקר את אבא שהוא חוללה והלך ומיצאו שם קורע ומאהו וכשיכא לבתו מהזיר לו חולקו ונוטן לו דמי קרעו ואם לא הודיעו הרוי ה לא יע בתר' ^ט חוללה שמת לו מות אין מודעין אמרו שמות שמא הטרף דעתו עליו ואין מקרעין בפניו ומשתקין את הנשים מפניו ^ט ומקרעין רקען מפני עגמה נשפ' ^ט וקורעין על חמוץ ועל חמוטו מפני כבוד אשתו ואמר רב פפא תנא באבל רבתה ^ט אבל לא יzieה הינוק בתוך חיקו מפניו שambilao לידי שחוק ומיצא מתגנה על הבריות: ואין מברין ^ט על מות איזוקופות: ת' ר' ההולך בבית האבל אם היה לנו גם בו בירוחו על מותות כפויות זאמן לאו בירוחו על מותות זוקפות ובא איתרעה ביה מילתא על לגבייה אבא כבר מורתא דהוא אבא בר מנוימי רבא זקייף אבא בר מורתא כי אמר כמה לית ביה דעתה להאי צורבא מרבען תננו רבנן ההולך ממוקם למקום אם

על מלך מקרים קודס ולמ' ידענו מנה ניה לדיטנה מכם דוקה על קלע חציו ולחמו שמי קודס:
ה

את אבוי, לא יגע בו. תיר' חולה שם לתה את אין מודיעין אותו שא היטריך ודעתו של חולה
 הנשים מפניהם. מקרען לתקון, פ' עלי אבוי שם או על אמר ויזאיה בהן מפני עגמת נשפ.
 פפני כבוד אשורה. נה אבא רתבי, אבל לא ניחח גזון בחוקן מפני הרבים מפני שמפניו לא
 ;br. והן מפניהם אללא על מותה קוספה. תיר', ההולך בלבית אבוי, אם להן חברו גם בו יכו
 לאו בירוחו על מותה קוספה. אריירוחם מילחאת אדאלות, להלבה רחה, הרקה
 וכפה, ואמר, ליה ביה דעתה בהיא רוגבן דפה, דהאן אין לב יכו בו. תיר' כל זה

רו רם (מ"ה) להן בן באותה
 ועוד תל לו מת אחר ובא לקרווע
 'אנבעות והטבת כל השווא. אמר
 לו אפללו של השווא. תעניא נמי הכל,
 גונן בון וחוו אויז ואחרות אשסטן,

⁴⁰ ב' פליגן נא כת מפגז וגוו' מՃמיה זטנווה זטמויה גוו'.

ובאותו אל-כָּבְדָּרִי. נוֹרֶסֶתֶם לְחוֹזֵק חַמֵּן מִקְמוֹ נִיכְלָה
וּמִקְמָתָם שָׁמָמוֹת (פ' ט) מִלְּשָׁךְ כֵּל שְׁמָחוֹסָ כֵּל גָּלוּכָּה:
כְּךָ הַלּוּכָּה אָסָר לְאַחֲרוֹנָה. נָהָר שְׁמָעִתָּה שָׁס מָוְתָה מְכוֹלָה נְגַכְּלָה
גַּעַגְּלָה נְגַמְּתָה נְמַסְוָל לְמַסְוָמָה מְסָסָה נְכַלְּיָה מְוֹלָה וְלְעַזְבָּקָה דְּמוּכָּל
קְשִׁיפָּה:

רָא ד הַמִּי סֵס וְאַלְפָה
שֶׁכְּפָעַם סֵס וּמַעֲשֵׂה סֵס
רְבָב וְמִי סֵס פָּה נְכָלָה
גַּזְבָּן קְמָג סֵס טַבְעַת
רְגָב חַמִּי סֵס נְכָלָה ט
טַבְעַת סֵס כְּפָעַם כָּכ
[בג':]
רְדָר טַמִּי סֵס נְכָלָה י
טַבְעַת סֵס קְמָג מָה
רְהָה יְמִי סֵס נְכָלָה ה
טַבְעַת סֵס קְמָג כָּכ
רוֹבְמִי סֵס וּפְזָבָה
וְפָזָבָה מָה
סְמִידָקָה נְכָלָה וְקְמָג סֵס
וְלְגָנִון דָּה
רוֹי מִי פָּה מְלָאתָה
חַבְבָּן נְכָלָה קְמָג עַזְנָן
בְּטַבְעַת סֵס זָמָן פְּשָׁעַת
רְהָה מִי סֵס נְכָלָה 1
סְמִידָקָה סֵס וּמַעֲשֵׂה סֵס
פְּשָׁעַת דָּה
רְמָט גַּבְבָּה סֵס נְכָלָה 2
טַבְעַת סֵס קְמָג כָּכ
רְיִי סֵמִי סֵס נְכָלָה ה
טַבְעַת סֵס קְמָג כָּכ
רְיִיאָה עַמִּי סֵס נְכָלָה ס
טַבְעַת סֵס סֵס קְמָג כָּכ
פְּשָׁעַת דָּה
רְיִיב פָּמִי סֵס נְכָלָה
כְּמַזְבָּחָה סֵס קְמָג
עַזְנָה סֵס קְמָג :

להעגרה עד י"ב הודהש. לפיכך בקבינט שעורערעה אחת מהן נתרעהה בולן. אמר ר' אליעזר אמר (מת) גנולו¹ ליהן בן באותה משפטה, נהרפה לה המשפה כליה. תיר, חלהת הקירעה טפה, ואם קער על התה, יעדת מה לאור ובא לקרוון להויסון על התקרין, מוסיך שלש אבכעות, בררי ר' מאיר. לעז' יאמון² (וחלהת הקירעה ג') אבעבורה והופסה כל שווא. אמר עליו, הדגה כרי אמר בקרברא שוחלה קירעה טפה, ואבבא כרי יוזהה בדורות דוד ר' אלאייל לו שלושה. גונא גונאי הרכי, י"ט יוציא, מאור, חלהת הקירעה תעוף והופסה כל שווא. תיר זיד אמר יאווי ודקיר, מות גון בו והויס, והחדרן מזאהה לעילו יאנין³ מהתאנה. אתת בנו קועט, בון בירוי והויסין כרי. ר' יוזהה בן בירורו ואור, כל בון, גונן בון בוטן ואישון, קורעין ליהן קער אוחד, לא אבורי געל אמא, קורע קרע שול, פלייאן מוסיפין על קורע אמא, פלי שאבון בהופסה, כפפני קערענותן על באורי ומבדיל קמי פלאג, ואעצל איזין איזהה השערת אשבחו ידר לדרבנן, ורטען ולביבסן⁴ קורע פטח והופסה כל שלא דע אוניגין געל גולן, גולן קורע קרע שול, פלייאן קורע והולך על מגעיג העקרע לבו ומגלה, ובשא הרחםן

וְאֶלָּו מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מוֹעֵד קָטָן

רִין אַ מֵי' ס' מְאֻלָמִים
 קָנֶן כְּבָשׂוֹן יְהוּנָעַן
 י' ר' ס' סְפָרָה כ' ג'
 רַדְרַ בְּ יְהִי ס' סְפָרָה
 3 כְּמָגָן עֲשָׂרָן דְּלָקָן
 טָוָע' ס' סְפָרָה קְשָׁרָה
 רַמְנוֹ גְּ דַ מֵי' ס' פְּסִי
 סְלָכָה 3 נָעוֹ יְהִי קְרִי
 מ':
 רַמְנוֹ זְ מֵי' ס' פְּסִי
 סְלָכָה 1 יְהִי יְוָלִיל סְפִי
 ס':
 רַיְוָ טְמֵי ס' פְּסִי גְּלָכָה
 חְ וּפְגַ' מְלָלָם
 מְלָנִים קְלָכָה 7:
 רִיחָ יְהִי פְּסִי מְלָאָה קָנָל
 נְצָחָה מֵי' כּוֹר יְהִי
 ס':
 רִיחָתְךָ לְ מֵי' פְּסִי סְמָךְ
 מְלָכָה 1 סְמָךְ בְּנָה
 ס' וּטְמֵי' ס' קְרִי שְׁמָה
 קְשָׁרָה:
 רַבְכָ מְטוֹעָע' ס':
 רַבְכָא נְגַי' ס' מְלָכָה 1
 פְּנִיעָי' ס' מְהָרָה:
 רַבְכָבְךָ ס' מְהָרָה
 מְלָכָה גְּ נְגַי' ס':
 רַבְגָן הַיְיָ ס' פְּסִי
 מְלָכָה יְהִי גְּלָכָה
 גְּ נְטָוָע' יְהִי קְרִי מְהָרָה
 קְשָׁרָה מְהָרָה
 מְקַוְּנָה קְשָׁרָה:
 רַבְכָדְךָ רְיוֹן פְּרִזְבָּה
 הַכְּלָכָה ס' מְטוֹעָע' ס':
 ס' ס' פְּסִי
 רַבְכָה קְרִי ס' פְּסִי
 מְלָכָה 1 טְמֵי' ס':
 רַבְכָוְךָ רְיוֹן פְּסִי
 הַמְּטוֹעָע' ס' קְרִי שְׁמָה
 קְשָׁרָה:

רבי

וְלֹא מִיעֵלָה. פִי צַמְפְּטוֹת קָלָה לְמִמְפְּקָה
לִיהְיָה לִי מִנְחָה גָדוֹלָה לִי מִמְנָה קָנָנוּ
וּמִמְקוֹדָס לִן לְיוֹן יוֹצֵךְ עֲלֵיתָה נֶרְחָה
לִי לְמִמְלָחָן קָמְכוֹ סָלָה לִיסְטָעָג כָּלָה
וּסְמַפְּקָה לְהֻעָג סָלָין רְלָהָה גְּמוֹרָה
דְּשָׁלְחָנִי מִנָּה סָולִיל וּזְרִיךְ כְּפִיסָּה וְלָלָה
מִנְיָנוּ כְּפִיסָּה כְּכָלָה וּסְמַפְּקָה:
וְאֵין מַוְלִיכִין לְבֵית הָאָבָל. וְהָמָת
שְׁמַמְנָה עַל כְּלִיחָנָן נְסָלִיכָה
כְּסָרִיךְ וְסָמְלָה לְלִי וְזָהָן הַכְּבִינִיתָה
לְלִלְמָעָלָה כְּמוֹ צְפִירָה צַמְפְּטוֹת בְּבָשָׂרִים
לְלִלְעָלָה וּמִמְיָנִי מִדּוֹעָה לְפִילְצָוָה וּסְמַפְּקָה
כָּלָה כְּמוֹ צְפִירָה לְמַעְלָה וּסְמָלָה כְּסָלִיכָה
הַלְּבָבָה סִימָה כְּמַזְבָּחָה מְגֻרָּה הַכְּבִינִיתָה
וְלָהּ טָוֹרְגָּה לְפִילְצָוָה לוֹ הַלְּבָבָה כְּמַזְבָּחָה
צְמַפְּרוֹ כָּלָל וְהָמָן מַוְלִיכִין כְּוֹ וּזְכִינִי
מִמְמָן פְּלִיקָה צַמְפְּטוֹת שְׁפִי"י לְלִי
לְעַדְעָנָה לִי קְלִי סָלִי גְּלָתְּוֹנָה כְּיָי
מוֹלִילִים לְמוֹגָמָר וּצְקִמִּיסָּה דְּלָמָר הַזָּן
מַגְלִיכִין סָלִי הַמּוֹיִינִים לִי
הַמְּמַמְּמִינִין קְלִי דְּקִמְתִּי מַגְלִיכִין וְתוֹמָה
הַכְּלָהָה כְּיָי גְּלָתְּוֹנָה מוֹלִיכִין כְּיָי
דְּלְמַמְּמִינִין קְלִי וְעוֹד כְּיָן צְפִירָה
צְמַקְיָנוּ צִיסְוָה סָלִי מוֹלִיכִין כְּיָי
וּמְמַמְּמִין לְמַחְרָה מִקְנָה:

**פונצ'ון מופיע בזרות והוא עניין
ווציאין עשירים בדרישת עניינים
בכליכה**

אם יכו' למעט בעסקו
לצדר נקד קהילתי
כלון לר' ממעט צעסקו לו
הננד עופא צנען גמוץ

תוך ביתו הוא כופה
כולן ואפילו חמישה
לימ אין צורך לכפotta
וליליאן אומר "درנש
על ערסא דגרא"
שובים על הארץ והוא
ונינה והשתא מותבנן
אכילה ושתייה דעד
ושקניתה אלא אי
לא זוקפו ואי ערסא
שחו לא מותחו בלבד
אי קשיא מיד רהה
רת לקלים איינו צרייך
ל אומר דרגש מותיר
אי מי קרביטין אית
א בר מערבא שמייה
איתמר נמי אמר ר'
רבי יעקב בר אחא
^ט (איתמר נמי) אמר
אין זוקפה ודיו ^ט תנו
בי קרען לא יצא ידי
נון ^ט מכברין ומרבצין
ת בבית האבל ^ט ואין
אל תני בר קפרא אין
בל ברוכי הוא דלא
הא בבית המנהמינו:
אסקטלא ולא בקנון
אבל עומדיין בשורה
ברחוב שלאל להרגל
תנו רבנן בראשונה
של והב וענינים בסלוי
נו שיזה הכל מביאין
תנו רבנן ^ט בראשונה
בזוכחות צבעה והוו
זועה מפני כבודן של

ו. היל עס מכוֹוָה: אַף
אַמְדֵל: קִלְבִּיעַוּ. לְרֻעְוָתֵי
סִמְמִידִיס מַוְתָּה מַזּוֹּל
מוֹתָה נֶפְלוּתָה מוֹלָנוּ
אם יִכְלֵל לְמַעַט בַּעֲכָר
לְגַל עַמְהָן חָנוּ רַבְנָן
מִתּוֹתָה מִשְׁצִיאָה מִפְחָה וְ
יִי הַוּשָׁע אָוָרֵךְ^ט מַשְׁיָּוחַ
מַתָּה רַבְן גַּמְלַאל הַזָּקָן
תוֹ אָמֵר לְהָם רַבִּי אַיְזָנִין
שְׂנָאתָם הַגּוֹלָל^ו [א]
פָּוּ מִתּוֹתִיכֶם] אָמְרוּ כֵּן
וְתִ' רַבְמַתְמַתְמַתְיָה וּוּקְפָדָה
בְּתַהְמָה וּמַעֲלָה
אַפְעַל פִּי כֵּן אַיְנוּ יוֹשֵׁב
לְמַזּוֹּצָאִי שְׁבָתָה אַעֲפָה
סְאַחֲרָה חֹורָה וּכְוֹפהָ תְּנִינָה

כל מטבח שיש לו בפה
ה מקומות כופה את
זה מטבח המיויחדת לכל
פוקו רבן שמעון בן גנין אמרו
למי י מי דרגש אמרו
ר' דתנן כל העם מכ-
עד האידנא לא אותביה
קושיא מיד דהוה א-
נייה השטא אוכליניה
איןנו צרך לכפותו א-
ז (הנ') הכהה ממה
בתוך ביתו כופה ומ-
ה היתה מטבח המיויחדת
רבנן שמעון בן גמליאל
קא דעתך ערמא דגרא
וא מרבען ורב תחליף
דרgesch ערמא דצלא ז'
סירוגנה על גבה אמרו
בן שמעון בן גמליאל
מטה שנקליטה יוציא
ודריני גדולה וכו על גב
כפית המטבח תננו רבנן
וחלוויות וקיוניות
לבית האבל אני וה
הבשימים בבית האבל
מניחין את המטבח
ם מפני הכבוד: גמ'
בקלחות של כסף וו-
ם מהביישים התקיינו
פני כבודן של עניים ו-
זוכוכית לבנה וענינים
ל משקין בזוכוכית צב-
שורים ומכסין פני עני
הכל מפני כבודן של

הגר"א

לעוזי רשות
טוגרניפני" א טרגיפטן
אוֹרְוִילָהּ: מִן שְׁחוֹתָהָם (למ' שְׁנוֹתָא אַזָּה).

-ש-

קיוגו (שם). הלהקה כשלעצמה עשו נזק ניכר.

וְאַלֹּו מַגְלָחִין פֶּרֶק שְׁלֵישי מַעֲדָ קְטוֹן

תורה או רשותם
1. על שדי חםך על בון פריה:
שדי עשוין לה יב
2. הדאנק דס מותם ארכא ברבוש
לא תעשא אפרק גיטים
עליך וגעליך גיטים
ברבליך ולא עטעה על
שפש ולחם אונשים לא
הארליך:
ויאוקאל כד כה
3. אל תבכו למת ואל
תבכו לו רבכ כבוי להלך
כפי לא ישוב עוד וזה
את ארצ מולדתך:
רומי מה כב

הגהות הב"ח
(ט) גמ' כי סילע נכון.
מו"מ וכן ס"ה להו:

“**מָסֵף ר' שׁוֹן**” היה מבכילים את הכללים. אף סכלוס צל קודס נון נולדה מיליאס (זה עתה). וחוין בדורות סקלפלן מבאישות. בימינו אין משוכין מכל אלה (שם), קשה קשא קוגראן בקרובינו. צאנו קוגראן נונן שילען ומקינות (בחותבות) נומן וכן נולנס יירטס נונן (בגדוד) בר דוא. ועוד, גנד נקנום שטול שוש (בגדוד) דני (שם). כל המתהש השם מהו יותר מדויין (ודושון). לא אודול לאלבאלן, לפ' שלג איה רוסא לאטאנן מלמעו (ושב"ס בבר' קהן). גנשיה לו בסחרות. דומה מעינוי (שוכרין וככני). טסהה בכ'.

לכילה. ממנה צל ממים: על גני נdot מפות. כך לולס סנטמאתו צפון צוואון צמיס סנטמלו נגיגעטן סנדלה מטמלה נגיגעהה להס כלולס: והוא נdot חיות מטביות. צעוזין צאן מוש צלחן עטוץן לאטול ממות: קאה נקוויז. זמכלליין קויזים: נידלא. קינזום: צר וו. סנקנא צו: חן מודע נפי קלמייס. זילולין ליטספידי: על נב' מטפה מגנד סלע: צי. קופץ יד זו לו: לרנגן מכה רגענו זקלרען: מפיי פטנאג. סקסוף סקסנדל וטודר רגלו: גיעגען ראלטן. טנלהה צניחס מעזומו: נלן אומיריס צו. צבעונדיין ליפוי הנכיה: חנורסעל הילא. צוירות סן דמלו קודרין ממייס צלאס נדאלס ווילו קודצין ממייס צלאס נדאלס: ואיל שוג' עוד ואו. מכם מכם ווילל גל עטקה לעולס תאנגה: גובן זובי מחתים והוא

בבליזה. נרם בעריך צדני כפין ואלה דגרכי קלינס צפין
אצנזה כמו קלו נו חורין נכלזון (פיה דף כד.) וכמו
כללוז מלן עוז (ויליאם פ') או נמי כמו ממליך (בעל דף י') ופירט
סקונומטם כעין סולם וטויו כעין פפיום להוקות וזו ומצוות סל
לחטמיין גמדלאך געטו לחם סכלובץ
ומטוטס גכליכס ולסס קן זיריך גלומות
כפיטיט כל ליטן זיטם סמקקט זמאנע
לבק מעון ומולען סולימן לחם סכלובץ
ולכילדס פיו זס מספוגזיס וגולם צב'
כלפין נגייקט טעריך וכל זס צלען
לנטישט מי טהין לו וכן לאימת זמאנע
ככלויסים פ' ז' (ו' ז') נטלטזונה מי צ'יס
יזדיע לקלוין כי' ומולמה האלל' מזילין
להליה לאסן לדומר זטמאן פסוקיס
צטמוליס ימיד קווילו הומס מלן צע'י
לטמייר צעלן קרטל צעלמי זוער עמו
ויזויזהראן ב' ביב גוורה צעלמי זוגר

רבו א מי פ"ד מל' גנ' כלה ד וור ע"ז י"ד
מי נון גונ' נון עט'ן ד: **רביה** ב ב ג פ"ד מ"י
ס ס לול'ה ס פ"מ מהל'ת ע"ט לול'ה ככ שמ'ן
שען ז נון וו'ן שט'ן ע"ט שט'ן ע"ט
ס ס פ"ג מ"י מ"י פ"ג מ"ל
רבט ה מ"י פ"ג מ"ל
ה גונ' לול'ה ככ שמ'ן
שען ז פ"ג מ"ל ע"ט פ"ג שט'ן
קעפ'ן
רל ז מ"י סס ה לול'ה ס
ס סמ'ג סס פ"ג ע"ט סס
ספוק' ה פ"ג צ'א'ן ווע'ט'
רארא ח מ"י סס פ"ג
ס לול'ה ט סמ'ג סס
ווע'ט' סס פ"ג צ'ט'ן ספ'ינ'ג
רלב' י ב מ"י סס פ"ג
ס לול'ה י סמ'ג סס
ווע'ט' סס פ"ג צ'ט'ן ספ'ינ'ג
ה גונ' פ"ג סס פ"ג
rangle ה מ"י פ"ג סס פ"ג
ס לול'ה זי סמ'ג סס
ווע'ט' סס פ"ג צ'ט'ן ספ'ינ'ג
רלב' י ב מ"י סס פ"ג
ווע'ט' סס פ"ג צ'ט'ן זי

רביינו חננאל

בכלפה ר' ובכל הינו הנו מתרבשים, הנקין כomics לעשורים בדור אחד עשם לנעימים, של לא יהו הפרש בין שעירים לאלו. תיר' בר' הענין הוא מינויו המבון החתמת מותם בחילוי של מעיים, ו/or, וכך והו משבילין הכלים על גביהם כשותם ובם, והו בכל אלו החיטים מביבים. תיר' הקטני עושין כן לכל, בראשונה היהת הנואת מה קשה לך לרוקין, שהו מוציאין בתכוביהם ממן רום ובו רוחן קשה עלין הגזאים יורה מלחמותם, אך דחוין רבן ומילאנו ויגר קלות בעגנון, וצחה להוזיאו כל שנותן, והוא נון כל כבל פשון נאה בכל ר' פשון נאה נוגה כמותה. והאנדר נוגה ר' ואו, ר' בולקון בר מותן ^{מן} מינויו ר' גורייאן, אמן המשה במושב בהריה. אמר שלא להגיל החסיד. ר' רב הוא, ר' שמואל כבפני חכם, ומורה לפניו מושע בפני חכם, וככל שמן תוביה פרורית, אלא מספידין בון, גורייאן מליל ר' ר' יוסי ברגל, שנאמר הכה בפנוי לא, ר' שמואל כבפני דמי, ומורה לפניו במנוע, ר' אוועל, השפץ על לב, שנאמר מני שיטים וודר. (ג) טיפוח ביד, קילוט ברגל, שנאמר הכה בכפוף ברגל, ר' ברגל. תיר' ר' רשאן לישב און. ואמר לא אילס לא מנגעל ולא סבדול, מפני הרכינה. ר' יוחנן, אבל אין שעננע רבאשון, שב אין מונחן כבפני און. ואמר ר' יוחנן, היל עמודו לעפנוי נשייא חוץ אבל צבון והלה. ואמר ר' יוחנן, אבל לא מונחן לאון.

האר בזיהו אבר רב אכל בוים ראשון משלו, שנאמר לרבים והוא מלפני טעומתן להדרי. רבה ובר יוסף, במיל' כל המתחשה על מהו יותר מדיין, עד שיתן לקוברתו. דהיה איתה דחו לה שבעה בין, ומיתת דד מיניהו, והוות מתקשה יותר דודיא, ושלח לה בר הווא, ולא אשכחו לה לולו, ומותה נא. נמי, יtier ברכיו, שלחה לתפקיד, ושבה לאביה, נמי ואילך שונן בה, מכין ואילך שונן בה, אינו הדרה בטעמה, מפני שעשיטה לו כהוות. ר' יהושע בן נון לא היה אולץ לבי אבאלא, אלא אמרן דשכיב לבא בני, כי לא ישוב עוד וואה את אבן לילודתו, וזה שער בבריה שנעה בה, מכין ואילך שונן בה, ואין הדרה בטעמה, מפני שעכו באילו חבירו מהותה לו בין כהפיו. משלהו ווע שבעה כיילו חרב מעורטה בגנדו בשוק, ואין מניחן מטה של נשים ברוחם לעולם מפניהם הכבודו. אמרנו הנדרה לא שנו

וְאֶלָּא מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מוֹעֵד קָטָן

רלה א מיי פיעז מס' 1
הכל הילך ש קמג
עizen ב טווע ע ייז קי
סנה:
ב [טוע ייז קיימן צלט]:

1. ר' יוסי בר נזיר אמר כל
העדה מדברין בין בדוחש
הראשון ושב העם
2. בדורות תחתם שם שריט
וקובר שמי: מדברין עבד
בארץ מזאוב על פי י'
3. בן אודם רבי עיריך
מפרק את חמוץ בעינך
בגונפה ולא תספר לא
תבהה ולא תבאו
דרענץ: היוזקן כד כה
ואנדער אלל העם
4. בברך ותמות אשתי
בערבר ובערבר
באש צויזע

5. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְמֹתָה קָרְבָּן
בְּאַחֲלָה מָוֵעַ וְאַצְעָנוּ וְלֹרֶךְ
מָשָׁה וַיַּהְשַׁע וַיִּתְּצַבֵּו:
בְּאַחֲלָה מָוֵעַ:

6. תבוא בבלח אל קבר
כעולות גדריש בעתו:
7. ימי שנותינו בכם
שבעים שנה ואמ'
בגבורות שמונין שנה
ורוחבם עמל ואון כי גז
חיש ונעפה: תהלים צ'

מוסך רשיי
זו היא מיתרתו של
שמעאל הרומי. וול' כתם
שליח, גמנסט טומחות (פ"ג)
מפלצת מתן כרך זכר ותול'
ויל' מילון מל' צדקה וצדקה
ויל' מילון קדשא, ימי
שומולין (פ"ג) צ"ה, נטמי
ונן, דוד-צבייה' גניע, גניע;
ויל' דוד-צדקה קדשו גניע;
וכמיון וצב אס עד נולס,
טלעתו שומולין (פ"ג) צ"ה
שומולין (פ"ג) צ"ה וען;
שומולין (פ"ג) צ"ה וען;
שומולין (פ"ג) צ"ה וען;
שומולין (פ"ג) צ"ה וען;
שומולין (פ"ג) צ"ה וען;

רבינו חננא (המשך)
דושי. בר בון נגה וכפשה
פתחותם. הו רבנן דינגי
טבאות. תאנו וואו
דומזחין. פ' שם החכם דוד
שנו מילת הפתוחות אלא במיל
מייתה חוטפה, אבל כל
שלג לאילר לבוראות, אבל
מי שהגע לאילר זיהוי
מילת השקה. אמר רבא
חייב ובו ומונו, לאו
בכובאות תליא מליא אלא אלו
בזיהוי. דאה רכה ודרה
הסדר תרוייה צדייק

בג'ורו נינוחה, מושך מילוי אויתר. ת'ת לילון, כי ברה שירת
תלהן בצעה קנייה שמייה. ובר רב הוגן, לא הבו לי.
ליצערן מלאכה דמיותה. מן מאן רקע, פ' נמי בילל
אמור היה אחורי מיתחנתה, מרוד
שענער בשער בשער בשער מיתה, כשר היה בהיין.
רב אחורי להיא מאנד. רבא אחורי להיא

כח.

מה פורה אדרומה מכבשת צמיה צפופה: ^ו מוש פפה. צל
חלה: מהכטט פגה. ולמעלה: והי דיל קפיך לא. צרכי כתת:
תכלתו וכו': **מייתת** פגעה. דמלכת דסני מילך
פלמי לי: מגננת. גוסם: ^זא. רצח נבד שעריס: לימת מה.

לאה היה אבל שאר נשים מניהין ר' אלעוו אמר א' אפליו שאר הנשים דכתיב ותמת שם מרום ובהר שם חמוץ למים ברורה ואמר ומגמך כמהות ואחומר מגוין מילען מוויא: נטחו יי מי. צמל מיט: מר גלו אuds קאנז למלה ליי מי:

ר' אלעזר ^ט אף מרים בקשיה מהה אמרה ש² שם ממשה ומפני מה לא נאמר בה על פי ה' מפני שנגנאי הדבר לומרו א"ר אמר למה נסמכה מיתה מרים לפרשנה פרה אדומה ולמר לך מות פרה אדומה מכפרת אף מיתהן **שיל'** עדויות מרפאה א"ר אליעזר לאמבה טפין רקע. מזון נגידע מילא: **ציעוטסיה.** למןך סמות: רגלה דבְּרַבְּ נָסָן. למשיח נסח: אהמי נון מהפס. למספקלען נמיימע ליס נמל כהאוח עולם: אהוי ניש צוטה דינויה. וידע דאוח מלוך סמות: ממיי'

מיית אהרן לבענדי כהונה מה בענדי כהונה מכפרין אף מיתנת של צדיקים מכפרת תר"ג ² מות פרטאות וו היא מיתה חטופה חלה יום אחד ומות וו היא מיתה דוחפה ר' הניא בון גמליאל אומר זו היא מיתה מגפה שנאמר ³ בון אמר ההו נו לוחה מדבר און מה מכם עזיר במנפה ובחייר ⁴ ואדרבר אל בענדי רבנן

וימת אשתי בערב שני ימים ומת זו היא מיתה דחויה ג' גURA ארבעה נזיפה חמשה זו היא מיתה כל אדם א"ר חנני מאי קרא הן קרבו מיך למוות הן חד קרבו תרי מיך תרי הא חמשה הן חד שיכון בלשון זוני קורין לאחת הן מות בחמשים שנה זו היא מיתה ברת י' חמשים ושתיים שנה זו היא

מזהותם של שמואל הומרתי ששים זו והא מילה בזיה' שמות אמר מיר זטרא מאי קרא דכתיב⁶ תבא בכלח אל' קבר בכלח בגימטריא שיתין הו שביעים שיבה שמוניים גבורות דכתיב⁷ ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם נבורות שמונים שנה אמר רביה מחמשים ועד שנים שניה וזה היא מיתה ברת והאי דלא חשייב להו משום בכורו של שמואל הומרתי רב יוסף כי הוה בר שיתין

עבד להו יומא טבא לרבען אמר נפקי לי מכרת אל' אבוי נהו דנפק ליה מיר מכרת דשני מכרת דיזמי מי נפקיך מר אל' נפקט לך מיהא פלגנא בידך רב הונא נה נפשיה פתחום ההו קא דיגי רבען תנא להו^ו ווגא דמהדריב לא שננו אלא שלא הניע לגבורות אבל הגיע לגבורות זו היה מיתת נשיקה אמר רבא

ח' בני ומוני לא בוכחות תליה מילתה אלא במזלא חלייה מילתא דהא
רבה ורב חסידא תרוייהו רבנן צדקי הוו מר מצלי ואתי מיטרא ומור מצלי ואתי
מיטרא רב חסידא היה תשען ותרתין שנין רבה היה ארבעין כי רב חסידא
שיתין הללי כי רבה שיתין תיכל כי רב חסידא סמidea לכלבי ולא מותבעי
בג רבבה ובמא בישירבו לאונוש ולא משאכברם ואמר ברא והוא סלט מליל בענאי

כמי שמא תרתי יהבו לי חרدا לא יהבו לי חוכמתיה דבר הונא ועתורה דבר חסרא וייהבו לי ענותנותיה דרבנה בר רב הונא לא יהבו לי רב שעורים אוחה דרבא הוה יתיב קמיה דרבא חזיה דהוה קא מנמנם אל למא ליה מר דלא צערן אל מר לאו שושבניתה הוא אל כיון דאמסר מושל לא אשכח כי אל ליתחוי ליה מר איתהוי ליה אל הוה ליה למור צערא אל ריברא ברומילקא רבעה יהיר בימה דרב גז חזיה בגא מומום

א"ל לימתה מרד לא לצענין א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן החשב
מאן ספין מאן רקייע א"ל ליתחוי לי מר אחחו ליה א"ל ה"ל למור צערاء
א"ל כמיישל בניהא מחלבא ואי אמר לי הקב"ה זיל בההוא עלמא כד
הרויות לא בעיניא דביפיש בעיתותה רב אליעזר הוה קאכל הרומה איתחווי
לייה א"ל הרומה קא איכלנא ולאו קודש איקרי הלאה ליה שעטה רב
ששת איתחווי לה בשוקא אמר ליה בשוקא כבכמה איתחא לבני ביתא רב
ושווע ואידערן לדי גאנזעטען א"ל גאנזעטען זיל באלטערן זיל באלטערן

דאמרתו^ט אשרי מי שבא לבאן ותלמודו בידי ביום הילין אתה אמר ליה מאוי כולי האי קא דחeka רגלה דבר נتن^{טט} ואין מלכות נוגעת בחבירתך אפלו כמלא נימא רב חסדא לא הויה יכול לה דלא הויה שתק פומיה מגורסא סליק יתיב באראא דבי רב פקע ארזא ושתק ויכול לה ר' חייא לא הויה מצי למיקרנא לה יומא חד אידמי להי בעניא אתה טריף אבבא אל אפיק לי ריפטה אפיקו ליה אל ולוא קא מרchrom מיר אעניא אההו גברא אמא לא קא מרchrom מיר גלי לה אחוי ליה שוטא דנורא אמץ ליה נפשיה: מהני

הגהות מהר"ב
רוישרו

[א] י' ל' נ' סוף טבת מה ספונן מון רקיין. פ' מ' ספונן מון טבב נשיין ותמיון. ספונן מ' טוב רקיין וטבב נשיין ותמיון. ספונן מון רקיין ומון רקיין מון רקיין גאנז. פ' מ' מון רקיין גאנז. [ב] שם טבב מומומין גאנז. פ' גאנז מומומין גאנז. פ' גאנז מומומין גאנז.

ミヒタハ カルア、アハ ダル
שְׁמָנִים בְּבוֹרָתָה, שְׁנִי^א
שְׁמָנִים בְּבוֹרָתָה, שְׁנִי^ב

מְרַתָּגָן ^ט בְּלֵב פִּירֹוּס : **גַּמָּה** ^ט נֶמֶינָה. הַכְּלָנָה : גּוֹד גְּרָמָה מְכָלָה.
מְפַלְּסָה ^ט סְלָמִים : נְמֻטוּ מִיחָדָה מְהֻמָּתִים. כְּלָנוּמָה מִילָּה נְמַפְּלָעָה נְמַכָּלָה.
לְמַעֲלָה : צִיּוֹן אַלְמָנָה דְּמָנָמָה. כְּלָנוּמָה יְהָה מִיתָּה כְּמַלְכָות סָלָל
מִילָּתָם : דְּלִימָוּ זְוּדָה. סְכָלוּ לוּ מְזֹוּמָה שְׁבָרָה עַיִן עַזּוּז.
לְזָהָרָה : חַזְקָגָן קִינְיאָה מְסָה. כָּל

לחבילא אמר רבא נשוי דשכניציב אמרן הבי וי לאולא נשוי דשכניציב אמרן גוד גרמא מכבא ונמתי מיא עי' בישורויז אמבי זי יומנות ורבו מורי בר בון

תורה או השלם מר רבא נשי דשכנץיב אמרן ז רהיט ונטיל אמעברא

1. כי שמעה קשיש דבר יי' ותתקח אונגוּס דרכְ פָיו ולמלהּ בְּנֵיכֶם בְּדַע ואשהּ עוֹתָהּ בְּקִיטָב יְמִינוֹת טִיט.

2. בְּלֹא בְּמִקְרָב לְצַדְקָה וְבְקִחָה אוֹזֵן אֲלֹהִים דְבָרָה מַעַל כְּפִינָה וְתַפְתִּח עַמְּךָ סִידָר מַעַל כָּל אֲזֶרֶץ בְּיַי' דְבָרָה שְׁעוּרָה כָּה.

3. טֻוב לְכַת בְּאֶת אֶבֶל מלכָת אל בית משפטה באשר אָסָר סָף כָּל אֲדָם בְּדַרְבֵי וְבְלִילָיו.

4. יְשִׁמְעָאֵל וְאָמֵר רַבּוּ עֲנוּתָיו תְּכִפָּהוּ אֲבָלוּ הַמְּרוּחָה סִם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבַכּוּ אֶת הַשְּׁרִיפָה וְהַלָּא דְבָרִים

5. חַזְקָה מִתְּהִלָּה וְמִרְעִין חִיבּוּלָא³ תְּנִיא הִיה ר' מַל לְבֵית אֶבֶל וּנוּ עַד וְהַחֵי יְהִינָן אֶל לְבּוֹ דְבָרִים רְדוּנִיהּ דִיקְבָרְקְבָרְנוּנִיהּ רִיטְעָנִין טְעַנוּנִיהּ רִידְלְוְלְוִינִיהּ יְדְלְגִנִּיהּ דְכִתְבִּי⁴ כִּי טֻוב אָמֵר לְךָ עַלְהָ הַנְּהָה וְגַו' ת' ר' שְׁמַעְעָאֵל נְכַנְטוּ ד' זְקוּנִים לְנַחְמָוּ ר' טְרִפָּן וּר' יוֹסֵד רָעוּ שְׁחָכָם גָּדוֹל הַוָּא וּבְקִי בְּאֶגדָות אֶל כְּנָס אֶחָד

תחתיו 6 ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בנווי של אמר 7 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דבריהם ווב דכתיב בהי ⁷ יعن נמצאו בו דבר טוב כך בנווי של א"א ר' חיננא בר פפא חד אמר שבטל ⁹ משמרתו ש אבוי על הרכבים שלא עלו ישראל לרוגל גענה ר' תץ המלכים הראשונים [אשר היו לפניך כן] ישפטו אלא מצוה אחת שהעליה ירמיה ממן הטיט כך בנווי של הרחיא נידל המספר בירושלים כמספר הדודרימון [בקעה א הויה ידענו מא"ה אמר בעידנא ההוא יסני מספרא מן בר טברימון ובמספר דיאשיה בר אמון דקטל ותיה ג מלך ישראל שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב הפטה: שמעאל על אחת כמה וכמה אל רבא לרבה בר מר' קידחו ערו אל הבי א"ר יהונתן שמת נוכדרנائز בימי נני אסיפך על אבותיך וגנספת אל קברותיך בשלם זר רב שעשווהו ככברה אל הבי א"ר יהונן שלאחר רב שיפחה אבל שנארם ¹⁴ אחר כן פחה אויב אבל שמייסב בראש שנארם ¹⁶ אחרח דרכם ואשב בראש מישמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחים כתיב מר זומרא חיים אמר ר' חמא בר חננא מנין להtan שמייסב בראש ז וכחן גופה מגלה ¹⁵ דתנא דבי ר' ישמעאל ¹⁹ וקדשו ז' מנה יפה ראשון א"ר חננא קשה יציאת נשמה מן הגוף גשווין

הנאה את כל אשר לו וליטל בהלהותך. ואנו מזא, אמרת כי טהור והודעה חוכלא. פ' ר' ירמיה בר שמי אמר ברכבת לילות, וכותב, ואין המנהמן רצין לומר דבר עד שפהת האבל, שי' וישבו אותו לאראש, וכותב, ואחרי כן פחת איזב את פיה ברכבת לילות.

בְּלֹע המות. כדי נמייס' דבדר בטוטו מזוזס לדמوع קמן טול סוק קדר מועד ומבה"ט ממץן הרכ' וב' יעקב מלולניי'ך קה להלמ庭ין קדר נסיס גמוי' נסיס הטע'ג לדתמ庭ין צפוערונטויה ה' מומתילן כדרמלהין ביש' נוחלני'ן (ב' 97 כת') ומייך לנטומכין פורענונט

מתני' ^ט א' נשים בכה מטבחות ר' ישממעאל מטבחות - בראשי הדר מענות ומטבחות בוה המת לא מענות ולא שכלי עונות אחת וכולן עונות אחרת שגה ואשה רעהה קרי הוא אומר ^ט בלע המות בחישוב מילך גל בונה ליה ויליטול מנה יפה או羞ן. פ' למועד קען חנק פולרונות דיכמום לסקמינו פולרונת לפלרונומת ונוממן נוממן ^ט: **צדקהו מלך יהודה. ז'יך גמור טיה** ^ט חנוך מקלה נמי יומר כי חס טוא לאענות נל לירמי'ו מן דעתו: **ינחם בתיב.** זכומות ק' טפ': **פירצטו צענן מהר צ'ן** כפירות קומטלים דלאה: **וליטול** מנה יפה או羞ן. פ' ים עט' עט' סוף טפ' ד' בגא' ומי ול טפ' כ' **ב' מני טפ' עט' גל סס טפ' עט'** ק' [ג] **דרלי** ד' חס גמ' פ' ג' גמלתן טודע' ע' ז' סי' שען טפ' ה' לדחן ומי פ' ג' גמלתן קאנ לאטה כ גמ' דען צ'ן **ג' מקדש** קאנ ד' טוטש' ע' ז' סי' קומ' טפ' ד' בגא' ומי ול טפ' כ' **—————**

בְּעֵזֶר מַעֲלָה כְּלֹת בְּנֵת
 אָנוֹ אָמֵר רָב וַיְיִלְאֹלוֹת וַיְיִלְאֹלָה
 וַיְיִלְאֹלָה וַיְאִמְרֶר רְבָבָא
 לְאַנְטִיכִי וַיְאִמְרֶר רְבָבָא
 וּבְרְבָרְבִּי הָוָא וְאִמְרֶר
 חָרוּן דְשְׁלִימָו זְוּדִיחָה
 וַיְזַופְּתָא יְזִיף וַיְאִמְרֶר רְבָבָא
 רְבָבָא נְשִׁי דְשְׁכַנְצִיבָא אַבָּא
 אָמֵר ³ טֻוב לְלַכְתָּא
 סָום לְין לוֹ לְטוֹלֵד כְּלָמְלָעִין פ' מִוקָּם
 צְבָנוֹ (פְּסִיחָה ס' נ':) בְּנֵתָן עִירִיוֹ
 חַצְקָה יִפְשָׁר כְּיָ מִיאָנוֹ נְרָחָה לִי לְכָן
 כְּלִין צָפוֹ דִּינָו יְכוֹלָל לְלַמְתָּמִים
 בְּלָכָס וְעַלְפָ שְׁלֹמוּמִים צְפָרְכָּעָן
 (מִוּלָן קָלָג) וּנְמָן וְלָמָן שְׁטִילָל מַעֲמָנוֹ
 הַיּוֹן זוֹ לְקוֹמָק מַמְנוֹת כִּי לְסָרָה
 שְׁכִיל מִהְהָרָה רְוָה וְחוֹמָר לִמְנָן לוֹ:
 וְעַזְפָּמָס גִּיעָנָן נָעָ: כְּדָ"א וְלְטוֹלֵד מִינָה:

הדרן עלך ואלו מגלהין
ומליקא לה מסכת מועד קטן
בשנתו בנוו של רבינו יוסטראס

וְגַלְילִי וְרֵגֶלְעָזֶר בֶּן עֲזֹרְיהָ וְרֵגֶלְעָזֶר אָמַר לְהָם ר' טָפָר
מִכְסָם לְתֻוק דְּבָרַי חֲבָרוֹ אָמַר ר' עַ וְאַנְיָ אַחֲרָיו פָּתָח רַחֲמָה
רַבְּחוֹתָיו פָּעַם רַאשׁוֹנָה וְשַׁנְיָה נָעָנָה ר' טַ וְאָמַר ۵ וְאַחֲרָיו ۵
ק' יְ וְמָה נְדָב וְאַבְיָהָא שֶׁלָּא עָשָׂוָה אֶלָּא מְצֻהָּה אֶחָת ד'
ר' יְשַׁמְּעוּאָל עַל אֶחָת כִּמָּה וּכִמָּה נָעָנָה ר' יוֹסֵי הַגְּלִילִי
ק' יְ וְמָה אָבִיהָ בֶּן יְרָכָעָם שֶׁלָּא עָשָׂה אֶלָּא דָבָר אֶחָד
ר' יְשַׁמְּעוּאָל עַל אֶחָת כִּמָּה וּכִמָּה מָאִי דָבָר טֻוב ר' עַ
עַלְהָה לְרִנְגָּל וְחַד אָמַר שְׁבַטְלָ פְּרַדְסָאֹת שְׁהָוָשָׁב יְרָכָעָם
אַלְעָזֶר בֶּן עֲזֹרְיהָ וְאָמַר ۸ בְּשַׁלּוֹם הַמּוֹתָ וּבְמִשְׁרָפוֹת אַמְּבָדָה
לְךָ וְהַלָּא דְבָרִים ק' יְ וְמָה צְדִקְיוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה שֶׁלָּא עָשָׂוָה
ר' יְשַׁמְּעוּאָל עַל אֶחָת כִּמָּה וּכִמָּה נָעָנָה ר' עַ וְאָמַר ۹ בְּוּם
מִזְבוֹן ۹ וְאָמַר בָּר וּוֹהָא לְמַלְאָא ۱۰ הַבּוֹנָה בְּרָא בְּרָא

בירושלם כמספְדָא דאהאב בר עמרי דקTEL תיה הדרר פרעה חגירא בעקבות מגידו והלא דברים ק' ז' ומה אהא ¹⁰ והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארוםrk בינוי של ר' כתיב ביה בצדקהו בשלום תמות וכתיב ¹¹ ואת עני צ' ואמור רבא לרבה בר מרי כתיב ביה ביאשיהו ¹² לך ורביה ¹³ ייוחי ביירוב לאללה ייוחי ר' יואמר בר רביה ואהן ר' רביינו חנןל מוסך רשי הובא בnumerod הבא

וכו^ז בז' ויזה ית עלן אשׁוֹן אַמְּנָה בְּזִוְּנָה אֲמֵן בְּזִוְּנָה
 בית המקדש בימי א' ר' יוחנן^ט אין מנהמן רשאין למחוץ
 את פיהו והדר^ט וען אליפו התיינו א' ר' אהבו מניין^ט אהב�
 ואשכנן כמלך בגדור כאשר אבלים ינחים אחרינו^ט נישׁ
 אמר מהכא^ט וסר מרוח סרווחים מרוח נעשה שר לסר
 שנאמר^ט כתין יכהן פאר מה כהן בראש א' חתן ברא
 כל קרבן שבדבש^ט לברך תרבותן לאלהת דבשׁוּת לאלת^ט

כל דבר שבקושחה, לפתח ראשון וברך ראשון וליט להלhistן הפוךן שאצלן. הלימוד האס ממהשנ' להלhistן שהוא אצלן.

וְאֶלָּו מַגְלִחֵין פָּרָק שְׁלִישִׁי מְוּעָד קְטֹן

בג

עין משפט
נור מזויה

א [למג"ס פ"ל מיל' ה'כ]
ב [מג"ה כי סק"ט]
ג [טזצ"ע ה"ח כי קנא]
    ה [קשיין ה]

רבינו חננאל
פטר מן המת לא יאמור
לך לשולם, אלא לך
שלום. שנא', ואותה תבא
בשלום.
אברהם בשלום.
ונפטר מן הח'ו, לא לך
לך בשולם, אלא לך
שלום. שהרי יוד אמר
בשלום, לך בשלום,

לחותן שישוב בראש, שנאמר, כחנן יכהן פאר וגוי, מה כהן בראש, דתני דבר ר' ישמעאל, וקדשו, אבל דבר שבקוושה לפתחו ואשכחן ולברך ואשchan וכו' כך חתן בראש. אמר ר' לוי כל היוצא מן הכלתת למדורש ומביית המורשת לבלתי היכנסת, וזה ומכל ני' שכינה. שעאהר, ילוי מחהל אל חיל דראד אל אלהים בפיו.

הדרן עלה ואלו מגלחין ומליקא לה מסכת מועד קטן

ישליך אותה מועד קטן

אחר שלמת המפתח יאמר זה ויעיל לזכרו בעורת השם יתברך

*הדרן על'ר מסכת מועד קטן וחדירה עליון. דעתן על'ר מסכת מועד קטן ודרתך עליון. לא נתנש Mi'kor מסכת מועד קטן ולא תחנש Mi'yan לא בעלמא הרין ולא בעלמא דארמי

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כר יאמר:

יהי רצון מלפניך כי אלהינו ואליך אבותינו שתהא תורתך אמןותנו בעולם הזה ותהא עמו לעולם הבא.** חנינה בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מורי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחן בר פפא אדא בר פפא דרו בר

אנו שבעם פהווים בו רם צבונו, ברוח אפה ע' לאמגו טבנה; אמו אמו מלך גוּבָן:

מודים אנחנו לפניך יי' אלהינו ואלְהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ שָׁמַתְּ חַלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמְּדֻרֶשׁ וְלֹא שָׁמַתְּ חַלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרֻנוֹת. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטילים. אנו عملים והםعمالים. ומקבלים שכר והם عملים ואין מקבלים שכר. אנו רצים לחיה העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר

וְאַתָּה אֱלֹהִים תַּוְרִידָם לְבָאֵר שְׁחַת אֲנָשִׁי דְמִים וּמְרַמָּה לֹא יַחֲצֹר יְמִיהם וְאַנְיָ אַבְטָח בָּה:

יהי רצון מלפניך יי' אלהי בשם שוערתוני לסייע מוסכת מועד קיטן פן תעוזני להתחילה מסכתות וספרים אחרים ולסייע למד לשמור ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורה באחבה. זוכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמדו לי ולזרעינו שלא תמושת התורה מפי ימפי זרענו זרעינו עד עולם. ותתקיים ביה תהלהך תנחה אוטה בשכבר תשמר עלייך והקיצות היא תשיחך. כי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנים חיימ: אורך ימים בימינה בשמאללה עשר וכבוד: כי עוז לעמו יתן כי יברך את עמו בשלום:

יתגדר ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדთא, ולאחיה מתייא, ולאסקא לחוי עולם, ולמבענה קורתא דירושלם, ולשביל היכליה בוגהו, ולמעקר פולחנה נוכראה מארעה, ולאtabא פולחנא דשמייא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכויותה יקירה, ויצמח פרקעה ויקרב משיחה. בחיבון ובiomבון ובחי דבל בית ישראל בעגלא ובזמנן קרייב, ואמרו Amen. יהא שם רבא מברך לעלם ולעולם עולם. יתרבר וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהלהל שם דקדשא בריך הוא. לעלה מן כל ברכותא ושירותא תשבחתא ונחמתתא דאמירן בעולם, ואמרו Amen: על ישראל ועל ربנן, ועל תלמידיהם ועל כל תלמידי תלמידיהם, ועל כל מאן דעסקין באורתא, די באתרא (קדישא) הדיןandi בכל אתר ואתר, יהא להונן ולכון שלמא רבא חטא וחטא ור חממי וחי ארכבי ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמייא וארעא ואמרו Amen: יהא שלמא רבא בן שמייא וחאים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו Amen: עשה שלום במרומיו הוא ברחמייו יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו Amen:

^{*)} פ"ג הargon על זה תמצא בספר החיים שהזכיר אחיו הגאון מהר"ל מפראג בספר זכויות ח"א פ"ג,

**) בסימא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש ב"ק כתוב רמזים על הוכרת שמות הללו.